

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	08-09-2016
Šifra:	432-01/16-40/1
Povezava:	
EPA:	1443-VII
EU:	
T: +386 1 478 1000	
F: +386 1 478 1007	
E: gp.gs@gov.si	
http://www.vlada.si/	

Predsednik Državnega zbora

EVA: 2016-1611-0003
Številka: 00712-27/2016/10
Datum: 8. 9. 2016

Vlada Republike Slovenije je na 100. redni seji dne 8. 9. 2016 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku – nujni postopek,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava po nujnem postopku, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države.

Gre za paket ukrepov v okviru davčnega prestrukturiranja, v zvezi s katerim so potekali pogovori in usklajevanja z vsemi zainteresiranimi deležniki tekom celega leta. Predlagano davčno prestrukturiranje je naslednji korak k ugodnejši davčni strukturi, ki pa jo je treba speljati čim prej, saj analize in mednarodne primerjave kažejo, da je davčna struktura in obremenitev dela v Sloveniji z vidika mednarodne konkurenčnosti ter zagotavljanja kvalitetne in strokovne delovne sile slovenskemu gospodarstvu, dokaj problematična, zato je treba čim prej začeti z oblikovanjem ukrepov, s katerimi bi se vzpostavilo bolj učinkovit in rasti prijazen davčni sistem. Navedeno oviro je treba, v okviru danih razmer in ciljev javnofinančne konsolidacije, čim prej začeti zmanjševati, sicer bodo nastale tudi posledice pri uresničevanju načrta javno finančne konsolidacije do leta 2020.

Temeljni namen predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku je poenostavitev postopkov pobiranja davkov oziroma izpolnjevanja davčne obveznosti za zavezanca za davek. V Predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku je urejen tudi način izvedbe ukrepov davčnega prestrukturiranja, ki so določeni v Predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini.

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku skupaj s Predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini tako zasleduje predvidljivo in stabilno poslovno okolje, kar je poleg zgoraj navedenih razlogov tudi razlog za sprejem po nujnem postopku. Oba predloga zakona je potrebno zaradi njune medsebojne povezanosti obravnavati hkrati.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11, 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- Alenka Smerkolj, ministrica v funkciji ministrice za finance,
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,

- mag. Miranda Groff Ferjančič, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Irena Sodin, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance,
- mag. Martina Verbančič, vodja Sektorja za sistem pobiranja davkov, Ministrstvo za finance,
- mag. Milena Krnec Horvat, sekretarka, Ministrstvo za finance.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloga: 1

NUJNI POSTOPEK
EVA: 2016-1611-0003

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Državni zbor Republike Slovenije je Zakon o davčnem postopku sprejel na seji 26. oktobra 2006, objavljen pa je bil v Uradnem listu RS, št. 117/06. Prvič je bil spremenjen z Zakonom o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo (Uradni list RS, št. 24/08; ZDDKIS), nato pa še z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 125/08; ZDavP-2A), z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 20/09; ZDoh-2D), z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 110/09 in 1/10 – popr.; ZDavP-2B), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 43/10; ZDavP-2C), z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10; ZDavP-2D), z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 32/12; ZDavP-2E), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 94/12; ZDavP-2F), z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 111/13; ZDavP-2G), z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 90/14; ZDavP-2H) ter z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 91/15; ZDavP-2I).

Vlada Republike Slovenije je na 76. redni seji dne 25. 2. 2016 potrdila Akcijski načrt prioritetenih aktivnosti ministrstev in vladnih služb v letu 2016, v okviru katerega je kot ukrepe, povezane z aktivnostjo izboljšanja poslovnega okolja, določila tudi nadaljevanje aktivnosti za odpravo administrativnih ovir na področju davčnega sistema, povečanje obsega prostovoljnega plačevanja javnih dajatev in izboljšanje učinkovitosti pobiranja javnih dajatev. Cilj predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) je uresničevanje navedenih aktivnosti, sprejetje novele zakona pa je potrebno tudi zaradi spremembe nekaterih rešitev, in sicer na podlagi spoznanj izvajanja veljavnega sistema, predlogov strokovne javnosti in zavezancev za davek.

Glede odprave administrativnih ovir se za določene davčne zavezance, ki morajo po veljavni ureditvi sami predlagati obračune prispevkov za socialno varnost, se predlaga, nov institut – predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost, na podlagi katerega bo davčni organ izdal predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost vsem zavezancem (zavarovancem)

– samozaposlenim osebam, družbenikom, kmetom, ki so obvezno ali prostovoljno vključeni v obvezno pokojninsko zavarovanje, davčnim zavezancem, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic in drugim prostovoljno vključenim v obvezno pokojninsko zavarovanje, za katere Finančna uprava Republike Slovenije razpolaga s podatki za določitev zavarovalne osnove. Navedenim kategorijam davčnih zavezancev bo predlagan institut omogočil lažje izpolnjevanje davčne obveznosti in znižal stroške računovodenja, davčnemu organu pa zagotovil pravilno in pravočasno pobiranje prispevkov. Za zavarovance, ki bodo vključeni v sistem predizpolnjenega obračuna, se zahteva obvezno poslovanje z davčnim organom v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost prek portala eDavki.

V skladu z veljavno ureditvijo mora plačnik davka, kadar je izpolnitev njegove davčne obveznosti določena v obliki obračuna in plačila davčnega odtegljaja, davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka. Predlaga se petdnevni zamik plačila davkov in prispevkov, kadar se ti plačujejo v obliki davčnega odtegljaja (npr. pri dohodkih iz zaposlitve, dividend itd.) in v primeru prispevkov za socialno varnost, za katere je zavezan podjetnik. S pet dnevnim zamikom roka plačila davkov in prispevkov se davčnim zavezancem omogoči večja likvidnost in s tem lažje plačilo davkov in prispevkov.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 27/16) je bila ureditev postopka poenostavljene prisilne poravnave spremenjena tako, da poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje na terjatve za plačilo davkov, kot jih določa zakon, ki ureja davčni postopek (novi peti odstavek 221. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju), saj zanje veljajo določbe Zakona o davčnem postopku, ki se nanašajo na odlog in obročno plačilo davka. Te po veljavni ureditvi določajo možnost odloga in obročnega plačila davka, če bi davčnemu zavezancu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere sam ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda, davčnemu zavezancu pa bi odlog oziroma obročno plačilo davka omogočilo preprečitev nastanka hujše gospodarske škode. Odlog oziroma obročno plačilo davka je mogoče za največ 24 mesecev oziroma v 24 mesečnih obrokih, razen v primeru preventivnega finančnega prestrukturiranja, v okviru katerega lahko davčni organ dovoli plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerim je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju. S predlogom zakona se po vzoru možnosti, določenih za preventivno finančno prestrukturiranje, tudi za davčne zavezance, ki bodo izvedeli finančno prestrukturiranje svojih terjatev v postopku poenostavljene prisilne poravnave, predvidi možnost poplačila davčnih obveznosti v največ 60 mesečnih obrokih, s čimer se uvajajo dodatne možnosti obročnega plačila davka, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga.

Sistemske se prenavlja zaračunavanje obresti za neizpolnjevanje davčnih obveznosti tako, da se obrestna mera povišuje s fazo neizpolnjevanja obveznosti. S spremembami višine obresti se spodbuja davčne zavezance k prostovoljnemu izpolnjevanju davčne obveznosti in zagotavlja davčna pravičnost.

Predlog zakona uvaja možnost predložitve davčnega obračuna v okviru davčnega inšpekcijskega nadzora. Če bo davčni zavezanec vložil davčni obračun v skladu z ugotovitvami davčnega inšpekcijskega nadzora in bo hkrati s predloženim davčnim obračunom ugotovljeno obveznost v celoti poravnal skupaj z obrestmi, bo plačal samo obresti po 5 % letni obrestni meri in ne bo z globo kaznovan za prekršek zaradi nepredloženega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih. Predlog nove ureditve tako izboljšuje položaj davčnega zavezanca.

S predlogom se razširjajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejeme, če dolžnik

preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu. Določitev izvzetja določene višine prejemkov iz davčne izvršbe, upoštevajoč znesek, ki davčnemu dolžniku, njegovim družinskim članom oziroma članom, ki jih mora preživljati, zagotavlja minimalne pogoje za preživetje. Jasno se določa, da veljajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke tudi za samostojnega podjetnika posameznika.

S predlogom zakona se v pravni red Republike Slovenije prenašajo Direktiva Sveta 2015/2376/EU z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive Sveta 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2376), Direktiva Sveta 2015/2060/EU z dne 10. novembra 2015 o razveljavitvi Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2060) in Direktiva Sveta 2016/881/EU z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2376/EU). Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES se s predlogom zakona razveljavljajo tudi prenesene določbe veljavnega Zakona o davčnem postopku, saj se je zaradi sprejetja Direktive 2014/107/EU, ki je spremenila Direktivo 2011/16/EU, razširila obvezna avtomatična izmenjava podatkov na več vrst dohodkov v skladu s svetovnim standardom, ki zagotavlja celovit pristop k avtomatični izmenjavi in ima na splošno širše področje uporabe od razveljavljene direktive. S tem se odpravi nepotrebno dvojno poročanje.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Predlog zakona z novim institutom, tj. predizpolnjenim obračunom prispevkov za socialno varnost uvaja rešitve za poenostavitev postopkov pobiranja davkov in zmanjšanje administrativnega bremena davčnih zavezancev.

S pet dnevni zamikom roka plačila davkov in prispevkov se davčnim zavezancem omogoči večja likvidnosti in s tem lažje plačilo davkov in prispevkov.

S predlogom zakona se za primere poenostavljene prisilne poravnave uvajajo dodatne možnosti obročnega plačila davka, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga.

S spremembo višine obresti za prepozno predložitev davčne napovedi in davčnih obračunov se še bolj spodbuja davčne zavezance k prostovoljnemu plačevanju davčnih obveznosti. Določitev višine obresti je odvisna od teže nespoštovanja predpisov oziroma neizpolnjevanja davčnih obveznosti. Pri določitvi višine obresti se upošteva okoliščina, ali je davčni zavezanec sam odpravil kršitev ali pa jo je ugotovil davčni organ. S spremembami višine obresti za prepozno predložitev davčne napovedi in davčnega obračuna se spodbuja davčne zavezance k prostovoljnemu izpolnjevanju davčne obveznosti in zagotavlja davčna pravičnost.

Cilj sprememb v davčnem inšpekcijskem nadzoru, s katerimi se uvaja nov institut, ki davčnemu zavezancu omogoča predložitev davčnega obračuna v okviru davčnega inšpekcijskega nadzora, spodbuja davčne zavezance k večji aktivnosti pri sodelovanju v davčnem inšpekcijskem nadzoru in s tem zagotavlja boljši pravni položaj davčnega zavezanca.

Cilj sprememb in dopolnitev določb o davčni izvršbi, ki upoštevajo ustavno načelo socialne države pri opravljanju izvršbe, je zagotavljanje eksistence dolžnika, njegovih družinskih članov in drugih oseb, ki jih mora dolžnik preživljati. Z določitvijo pravne podlage za pridobitev zastavne

pravice na zarubljenih plovilih in zrakoplovih se zagotavlja učinkovitost davčne izvršbe.

S prenosom Direktive 2015/2376/EU se še dodatno razširja področje avtomatične izmenjave informacij med državami članicami EU, in sicer s sistematičnim pošiljanjem vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, s čimer se želi doseči večja dostopnost za vse države članice, s tem pa tudi preglednost in pravna varnost glede izdajanja vnaprejšnjih davčnih stališč. S prenosom Direktive 2016/881/EU se avtomatična izmenjava podatkov razširja tudi na izmenjavo poročil po državah, kar bo pristojnim organom držav članic zagotavljalo celovite in ustrezne informacije o strukturi in politiki transference cen ter notranjih transakcij mednarodnih skupin podjetij znotraj in zunaj EU. Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES se s predlogom zakona razveljavljajo tudi prenesene določbe v ZDavP-2, saj se je zaradi sprejetja Direktive 2014/107/EU, ki je spremenila Direktivo 2011/16/EU, razširila obvezna avtomatična izmenjava podatkov na več vrst dohodkov v skladu s svetovnim standardom, ki zagotavlja celovit pristop k avtomatični izmenjavi in ima na splošno širše področje uporabe od razveljavljene direktive. S tem se odpravi nepotrebno dvojno poročanje.

2.2 Načela

Predlog zakona temelji na enakih načelih, iz katerih izhaja že veljavni zakon. Ta načela so:

- načelo zakonitosti,
- načelo gotovosti, seznanjenosti in pomoči,
- načelo varstva pravic strank in varstva javnih koristi,
- načelo sorazmernosti,
- načelo zaslišanja stranke,
- načelo resnice in poštene uporabe pravic
- načelo zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja ter plačevanja davčnih obveznosti,
- načelo dolžnosti dajanja podatkov,
- načelo materialne resnice,
- načelo proste presoje dokazov,
- načelo tajnosti podatkov,
- načelo usklajenosti pravnega reda s pravom Evropske unije,
- načelo samostojnosti pri odločanju,
- načelo pravice do pritožbe,
- načelo ekonomičnosti postopka.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve lahko strnemo v naslednje vsebinske sklope:

1. odprava administrativnih ovir za davčne zavezance,
2. določitev dodatnih možnosti, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga,
3. sprememba višine obresti za odlog in obročno plačilo davka ter prepozno predložitev davčne napovedi in davčnega obračuna,
4. davčni inšpekcijski nadzor,
5. davčna izvršba,
6. drugo in
7. prenos direktive.

V nadaljevanju so predstavljene pomembnejše vsebine posameznega sklopa.

I. Odprava administrativnih ovir za davčne zavezance

S predlogom novega 353.a člena se uvaja nov institut – predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost, na podlagi katerega bo davčni organ izdal predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost vsem zavezancem (zavarovancem) – samozaposlenim osebam, družbenikom, kmetom, ki so obvezno ali prostovoljno vključeni v obvezno pokojninsko zavarovanje, davčnim zavezancem, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic in drugim prostovoljno vključenim v obvezno pokojninsko zavarovanje, za katere Finančna uprava Republike Slovenije razpolaga s podatki za določitev zavarovalne osnove. Navedenim kategorijam davčnih zavezancev bo predlagan institut omogočil lažje izpolnjevanje davčne obveznosti in znižal stroške računovodenja, davčnemu organu pa zagotovil pravilno in pravočasno pobiranje prispevkov. Za zavarovance, ki bodo vključeni v sistem predizpolnjenega obračuna, se zahteva obvezno poslovanje z davčnim organom v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost prek portala eDavki. Po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije je od teh zavezancev v letu 2015 skoraj 85 % že uporabljalo eDavke. Od tistih, ki jim portala eDavki še ni treba uporabljati, pa je večina takih, ki morajo elektronsko poslovati z državno upravo na drugih področjih, kot so na primer kmetje v zvezi z uveljavljanjem neposrednih plačil (subvencij).

Od zavezancev, ki se bodo s predizpolnjenim obračunom strinjali, se predložitev obračuna prek portala eDavki ne bo zahtevala in bo predizpolnjen obračun postal obračun prispevkov za socialno varnost, ki bo tudi izvršilni naslov. Če pa bodo v predizpolnjenem obračunu prispevkov za socialno varnost nepravilni ali nepopolni podatki, bodo morali zavezanci še vedno predložiti obračun prispevkov za socialno varnost.

Prav tako bo moral zavezanec predložiti obračun prispevkov za socialno varnost, če mu predizpolnjeni obračun do 10. v mesecu za pretekli mesec prek portala eDavki ne bo vročen.

II. Določitev dodatnih možnosti, ki davčnemu zavezancu omogočajo lažje plačilo davčnega dolga

- a) S pet dnevni zamikom roka plačila davkov in prispevkov se davčnim zavezancem omogoči večja likvidnost in s tem lažje plačilo davkov in prispevkov. S predlagano rešitvijo se poenostavljajo postopki pobiranja davkov, določa enotnejši rok za predložitev davčnih obračunov in plačilo po predloženih obračunih. Lažja uporaba predpisa zagotavlja tudi večjo pravno varnost davčnih zavezancev, manj obremenjuje gospodarstvo, vpliva na konkurenčnost in prispeva k prostovoljnemu pobiranju davkov. Hkrati predlog omogoča večjo likvidnost.
- b) Davčni organ bo lahko v primerih poenostavljene prisilne poravnave dovolil obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, podobno, kot to že velja za preventivno finančno prestrukturiranje. S tem se rok odplačevanja usklajuje z določbami Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju. Predlagani način omogoča premostitev likvidnostnih težav davčnemu zavezancu, ki še ne izpolnjuje pogojev za prisilno poravnavo ali stečaj.

III. Predlog spreminja višino obresti za odlog in obročno plačilo davka ter prepozno predložitev davčne napovedi in davčnega obračuna

Predlagana višina letnih obresti za odlog ali obročno plačilo davka znaša 2 %.

Takšna višina obrestne mere je predlagana tudi za odlog davčne izvršbe, če davčni organ oceni, da bi bilo mogoče pritožbi zoper odmerno odločbo ugoditi. Po veljavni ureditvi pritožba zoper odmerno odločbo praviloma ne zadrži njene izvršitve. Po predlogu bo davčni organ še vedno po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odložil davčno izvršbo, če bo ocenil, da bi bilo

pritožbi mogoče ugoditi. V primerjavi z veljavno ureditvijo se po predlogu obresti za čas odloga zaračunajo davčnemu zavezancu samo v primeru, če pritožbi ni bilo ugodeno. Za čas, ko je odložena izvršba se davčnemu zavezancu – fizični osebi obračunajo 2 % letne obresti. Prav tako se tudi davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, za čas, ko je odložena izvršba in ni bilo ugodeno njegovi pritožbi, obračunajo 2 % letne obresti oziroma obresti v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %. Obresti, ki bi bile nižje od obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, bi bilo treba obravnavati v skladu z Zakonom o spremljanju državnih pomoči. Ta zakon ureja postopek priglasitve, obveznost poročanja in evidentiranja državnih pomoči ter presojo skladnosti državnih pomoči, ki jih ni treba priglasiti Evropski komisiji.

Pri določitvi obresti v zvezi z nespoštovanjem predpisov pri vložitvi davčne napovedi in predložitvi davčnega obračuna se upoštevata teža kršitve in okoliščina, ali je davčni zavezanec kršitev odpravil sam ali pa je kršitev ugotovil davčni organ.

Višina letnih obresti znaša:

- za predložitev davčne napovedi po izteku predpisanega roka 3 %,
- za predložitev davčne napovedi in davčnega obračuna na podlagi samoprijave 3 %,
- za predložitev davčnega obračuna v okviru DIN (nov institut) 5 % in
- po odločbi, ki jo izda davčni organ v davčnem inšpekcijskem nadzoru 7 %.

S predlagano določitvijo obresti se odpravi nesorazmerje v zvezi s plačilom obveznosti glede na težo kršitve, kar zagotavlja davčno pravičnost. Davčni organ mora davčnim zavezancem zagotoviti, da sodelujejo pri odmeri davka, po drugi strani pa imajo poleg te pravice tudi dolžnost, da davčnemu organu pravočasno dajejo resnične, pravilne in popolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davka. Dolžnost dajanja podatkov je povezana z dolžnostjo govoriti resnico in pošteno uporabo pravic. Z določitvijo predlagane višine obresti, ki se povečujejo glede na težo kršitve in okoliščine, ali je davčni zavezanec kršitev odpravil sam ali pa je kršitev ugotovil davčni organ, se želi spodbuditi davčne zavezance k pravilnemu in pravočasnemu izpolnjevanju davčne obveznosti. Davčni zavezanci, ki ne bodo predložili davčne napovedi ali davčnega obračuna ali ga ne bodo predložili na predpisani način oziroma v predpisanem roku, ali če bodo v davčni napovedi ali davčnem obračunu davka navedli neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke, bodo plačali visoke obresti, če bo izogibanje izpolnitvi davčne obveznosti oziroma nespoštovanje predpisov ugotovil davčni organ v davčnem nadzoru.

Sprememba višine obresti daje davčnim zavezancem priložnost, da izkoristijo institut samoprijave, ki je v primerjavi z veljavno ureditvijo za davčnega zavezanca ugodnejši.

Višina zamudnih obresti za zamudo plačila in obresti za predložitev davčne napovedi in davčnega obračuna po izteku zakonskega roka ostane nespremenjena (9 %).

IV. Davčni inšpekcijski nadzor

- a) Določi se, da davčni organ po končanem davčnem inšpekcijskem nadzoru sestavi zapisnik, ki vsebuje ugotovljeno dejansko stanje in vključuje vsa dejstva in okoliščine, pomembne za izdajo odločbe. Upoštevajoč navedeno spremembo se črta dolžnost davčnega organa, da že pred sestavo zapisnika o davčnem inšpekcijskem nadzoru davčnega zavezanca pisno seznani z izidom davčnega inšpekcijskega nadzora. Davčnemu zavezancu s tem ne bo zmanjšana njegova pravna varnost, saj ima ves čas postopka davčnega inšpekcijskega nadzora pravico in dolžnost sodelovanja, poleg tega pa bo z zapisnikom, na katerega ima pravico podati pripombe, seznanjen z

ugotovitvami davčnega organa, ki vplivajo na izid davčnega inšpekcijskega nadzora.

- b) Predlog uvaja nov institut – predložitev davčnega obračuna ali popravka davčnega obračuna v okviru postopka davčnega inšpekcijskega nadzora, če bo davčni zavezanec predložil davčni obračun, ki upošteva ugotovitve davčnega organa, navedene v zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru, in če bo plačal davek skupaj s 5 % obrestmi, ki se zaračunajo od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna. V tem primeru davčni zavezanec ne bo sankcioniran za prekršek, prav tako davčnega nadzora praviloma ni mogoče ponoviti (ne bis in idem). Davčni inšpekcijski nadzor se lahko ponovi le, če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odmere davka, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni in uporabljeni v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

Če predložen obračun ne upošteva ugotovitev davčnega nadzora po izdanem zapisniku ali če ugotovljena obveznost iz predloženega obračuna skupaj z zamudnimi obrestmi ni poravnana, se davčni inšpekcijski postopek konča z izdajo odločbe o davčnem inšpekcijskem nadzoru. V tem primeru mora davčni zavezanec plačati višje obresti, in sicer po 7% letni obrestni meri od poteka roka za plačilo davka do izdaje odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru. Davčni zavezanec v tem primeru ni oproščen odgovornosti za prekršek.

V. Davčna izvršba

- a) S predlogom se razširjajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke, če dolжник preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu. Če dolжник preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, je v davčni izvršbi na njegove denarne prejemke, ki se v skladu z Zakonom o dohodnini štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, po predlogu pa poleg tega zneska tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolжник, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno-varstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči. Takšne omejitve veljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in njegove družinske člane ali druge osebe, ki jih mora preživljati po zakonu.

Določitev izvzetja določene višine prejemkov iz davčne izvršbe, upoštevajoč znesek, ki davčnemu dolžniku, njegovim družinskim članom oziroma članom, ki jih mora preživljati, zagotavlja minimalne pogoje za preživetje in je enaka kot v Zakonu o izvršbi in zavarovanju.

S predlogom, ki jasneje določa, da veljajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke tudi za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se veljavna ureditev ne spreminja.

Predlagana ureditev zagotavlja spoštovanje osebnega dostojanstva in varnosti oziroma eksistenco dolžnika, njegovih družinskih članov in drugih oseb, ki jih mora preživljati.

- b) S predlogom se določi pravna podlaga, na podlagi katere bo davčni organ pridobil zastavno pravico na zarubljenih plovilih in zrakoplovih. Zastavna pravica se pridobi z vpisom v posebna registra, slovenski ladijski register in v register zrakoplovov

Republike Slovenije. Plovila in letala so praviloma večje vrednosti, zato so učinkovitejši predmet izvršbe.

VI. Drugo

- a) Določi se, da davčni organ opravi pobot takoj, ko so izpolnjeni pogoji zanj. Pobot nastane z dnem zapadlosti obeh obveznosti (obveznosti za plačilo in vračilo).
- b) S predlogom se uredi poenostavljen način podpisovanja odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki jih davčni organ pripravi in izda v elektronski obliki, vroči pa po pošti ali elektronski poti, saj ni potrebna overitev fizičnega prepisa odločbe, izdane v elektronski obliki, če davčni organ zagotavlja možnosti preverjanja istovetnosti fizičnega prepisa z elektronskim izvirnikom.
- c) Zaradi vključitve KDD v sistem TARGET 2 – Securities, ki je enotna panevropska informacijska platforma za izvajanje poravnav poslov z vrednostnimi papirji, so potrebne spremembe ZDavP-2, in sicer v delu, ki se nanaša na plačnika davka in davčne izvršbe na vrednostne papirje.

Sistem TARGET 2 – Securities ((T2S) je vzpostavil Evrosistem, ki ga sestavljajo Evropska centralna banka in centralne banke držav članic Evropske monetarne unije. T2S sistem je enotna panevropska informacijska platforma za izvajanje poravnav poslov z vrednostnimi papirji, ki ga upravlja Evrosistem. V njem bodo posamezni lokalni centralni depozitarji (v nadaljnjem besedilu: CSD), med katere spada tudi Centralna klirinško depotna družba, d. d. (v nadaljnjem besedilu: KDD), na enotno platformo tehnično prenesli račune vrednostnih papirjev, prek katerih bo potekala poravnava poslov z vrednostnimi papirji, medtem ko bodo ti računi pravno še vedno ostali v pristojnosti CSD. Cilj vzpostavitve sistema T2S je zagotoviti enotno in učinkovito poravnavo poslov z vrednostnimi papirji v centralno-bančnem denarju v vsej Evropski uniji, kar naj bi bilo doseženo s pogodbenim prenosom izvajanja poravnav poslov z vrednostnimi papirji s CSD na Evrosistem kot enotnega skupnega zunanjega izvajalca teh poravnav. Zagon tega sistema naj bi zmanjšal transakcijske račune čezmejnih poravnav poslov z vrednostnimi papirji in hkrati pripomogel k razvoju enotnega kapitalskega trga v EU.

VII. Prenos direktive

S prenosom Direktive 2015/2376/EU se zagotavljata preglednost in učinkovita avtomatična izmenjava informacij, ki je pomembno sredstvo v boju proti čezmejnimi davčnim goljufijam, davčnim utajam in agresivnemu davčnemu načrtovanju. Avtomatična izmenjava informacij na področju obdavčenja se tako razširja na sistematično pošiljanje podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih. V predlogu zakona se tako določajo informacije, ki jih zagotavljajo in pošiljajo pristojni organi držav članic, roki za pošiljanje in način izmenjave informacij. S predlogom zakona se prav tako določa obveznosti glede izmenjave davčnih stališč in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, ki so bili izdani ali spremenjeni v obdobju od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2016.

S prenosom Direktive 2016/881/EU se avtomatična izmenjava podatkov v skladu s sklepi Evropskega sveta nadalje razširja še na poročila po državah, da se preprečijo davčne goljufije, davčne utaje in agresivno davčno načrtovanje. Davčni organ potrebuje celovite in ustrezne informacije o strukturi ter politiki transference cen in notranjih transakcij mednarodnih skupin podjetij znotraj in zunaj EU. Na podlagi teh informacij se bo lahko odzval na škodljive davčne prakse. Mednarodne skupine podjetij bodo morale tako v poročilu vsako leto za vsako

jurisdikcijo, v kateri poslujejo, navesti podatke o višini prihodkov, dobičku pred davkom ter o plačanih in obračunanih davkih od dohodkov, nadalje tudi število zaposlenih, izkazani kapital, nerazporejeni dobiček in opredmetena sredstva, navesti pa bodo morale tudi vse osebe znotraj skupine in poslovne dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo. Zaradi zmanjšanja administrativnega bremena obveznost poročanja velja le za mednarodne skupine podjetij, katerih letni konsolidirani prihodki presegajo 750.000.000 eurov

Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES se s predlogom zakona razveljavljajo tudi prenesene določbe v Zakonu o davčnem postopku, saj se je zaradi sprejetja Direktive 2014/107/EU, ki je spremenila Direktivo 2011/16/EU, razširila obvezna avtomatična izmenjava podatkov na več vrst dohodkov v skladu s svetovnim standardom, ki zagotavlja celovit pristop k avtomatični izmenjavi in ima na splošno širše področje uporabe od razveljavljene direktive, hkrati pa določa, da v primeru prekrivanja področja uporabe prevlada Direktiva 2014/107/EU. Še vedno sicer ostajajo primeri, v katerih bi se uporabila le razveljavljena direktiva, ki pa so posledica razlik v pristopu med obema direktivama in različnih posebnih izjem. V teh omejenih primerih bi uporaba razveljavljene direktive privedla do dvojnih standardov poročanja, kar je povezano z dodatnimi stroški, ki pa so večji od koristi, ki bi jih imeli z ohranitvijo dvojnega poročanja, zato je bilo poročanje po slednji odpravljeno.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Ob upoštevanju predvsem osrednjih ciljev, ki sta poenostavitev postopkov pobiranja davkov oziroma zmanjšanje administrativnega bremena za zavezanca za davek in večja preglednost davčnega postopka, se predvideva, da predlagane rešitve v noveli zakona ne bodo imele posledic na javnofinančne prihodke.

Ocenjuje se, da predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun.

Predlog zakona tudi ne bo imel finančnih posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona v državnem proračunu ni treba zagotoviti dodatnih finančnih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in pravu Evropske unije

Splošna ureditev

Avstrija

Davčni postopek v Republiki Avstriji ureja Zvezni dajatveni red (Bundesabgabenordnung), ki vsebuje splošne določbe, ki se nanašajo na obdavčitev, pravice in dolžnosti zavezancev, ter kazenske določbe. Zakon vsebuje tudi določbe, ki se nanašajo na stranke, vloge, pristojnost, izločitev uradnih oseb, pisanja v postopku, vpogled v spise, vročanje, obliko odločitev ipd., saj ne predvideva subsidiarne uporabe zakona o splošnem upravnem postopku. Kot zvezne

dajatve so opredeljene vse javne dajatve, določene z zveznimi predpisi, in dajatve, ki izhajajo iz neposredno uporabljivih predpisov Evropske unije, uvozne in izvozne dajatve, če carinski predpisi ne določajo drugače, vse vrste subvencij ter vse akcesorne terjatve, ki nastanejo v davčnem postopku (zvišanja dajatev, obresti, stroški postopka in kazni).

Način pobiranja davkov

Davčna obveznost nastane, ko so po zakonu o obdavčenju izpolnjeni pogoji za njen nastanek. Davčni zavezanec je opredeljen kot oseba, ki mora po davčnih predpisih plačati davek.

Uradne osebe davčnega organa morajo pri opravljanju nalog upoštevati določbe, ki se nanašajo na davčno tajnost. K varovanju davčne tajnosti pa so zavezani tudi vsi zaposleni (izvedenci, pomočniki, itd., ki so zaradi opravljanja svojega dela seznanjeni s podatki o zavezancih in njihovih obveznostih ali s posameznimi akti oziroma postopki pri organu. Podatki, ki so po zakonu davčna tajnost, se smejo razkriti le, če je to potrebno v davčnem monoplnem ali finančno-kazenskem postopku, če je tako določeno z zakonom ali če je razkritje v javnem interesu oziroma če tisti, na katerega se podatki nanašajo, da pisno soglasje, s katerim dovoljuje razkritje podatkov.

Obresti in kazni

Če je bilo plačilo davka odloženo, ker je bila vložena pritožba, se obračunajo obresti po letni obrestni meri Narodne banke Avstrije, povečani za 2 %, pri čemer se obresti ne obrestujejo, obresti do 50 eurov pa se ne obračunajo. Od 1. januarja 2012 dalje so do obresti v enaki višini upravičeni davčni zavezanci v primeru, da je bilo pritožbi ugodeno in v pritožbenem postopku odmerjena nižja davčna obveznost glede že plačanih davkov (t.im. pritožbene obresti). Če je bilo plačilo davka odloženo in je davčna obveznost dokončno ugotovljena, se obračunajo obresti po letni obrestni meri Narodne banke Avstrije, povečane za 4,5 %, če višina odložene davčne obveznosti presega 750 eurov.

Če davčni obračun ni vložen pravočasno, lahko davčni organ izreče kazen v višini 5 % dolgovanega davka, razen če davčni zavezanec dokaže, da prepozna predložitev ni bila njegova krivda. Če odlog plačila davka ni bil zahtevan ali odobren, se v primeru nepravočasnega plačila odmerjenega davka izreče kazen v višini 2 % dolgovanega davka. Druga kazen v višini 1 % se odmeri od neplačanega zneska, če se davek ne plača v treh mesecih, in tretja kazen v višini 1 %, če je zamuda daljša kot šest mesecev. Kazni pod 50 eurov se ne zaračunavajo.

Če se davek od dohodka fizične osebe odmeri po 1. oktobru leta po davčnem letu, na katerega se odmera nanaša, in če so predhodna plačila davka (akontacije) nižja od odmerjene davčne obveznosti, se zaračunajo zamudne obresti, v višini letne obrestne mere Narodne banke Avstrije povečani za 2 %, za čas do izdaje odmerne odločbe. Zamudne obresti se lahko določijo za največ 48 mesecev in se jih ne obračuna, če ne presegajo 50 eurov.

Če se davčne obračuni ne vlagajo pravočasno ali če zavezanec ne želi razkriti ustreznih informacij, lahko davčni organ izreče prisilno globo v višini do 5.000 eurov.

Odgovorne osebe odgovarjajo za davčne prekrške za podjetja, če so sankcije posledica krivdnega ravnanje posloводства podjetja in jih podjetje ne plača.

Davčni nadzor

Davčni organ izvaja tri vrste nadzora: naključni davčni nadzor, nadzor posebnih dejavnosti in nadzor, ki je sprožen zaradi odločitve davčnega organa za opravo pregleda izpolnjevanja

obveznosti. V okviru naključnega nadzora lahko davčni organ kadarkoli pregleda poslovne knjige in dokumente davčnega zavezanca, ki je zavezan k vodenju poslovnih knjig. Nadzor običajno obsega računovodsko obdobje od zadnjega pregledanega poslovnega izkaza do obdobja, ki se nanaša na zadnji predloženi obračun. Pri nadzoru mora davčni zavezanec sodelovati z davčnim organom ter predložiti zahtevano dokumentacijo in podatke.

Nemčija

V Zvezni republiki Nemčiji davčni postopek ureja zakon, ki velja od začetka leta 1987, ko je Nemčija izpeljala korenito davčno reformo.

Način pobiranja davkov

Davčni zavezanec je oseba, ki plača davčno obveznost. Zakon pozna institut solidarnih davčnih zavezancev, kar pomeni, da lahko davčni organ terjaa od vsakega od njih izpolnitev celotne davčne obveznosti. Ko kateri koli od dolžnikov izpolni obveznost, to velja za vse. Za univerzalne pravne naslednike velja, da prevzamejo obveznosti po osebi, ki je umrla oziroma prenehala, vendar le do višine premoženja zapustnika oziroma osebe, ki je prenehala. Davčni zavezanec mora davčnemu organu sporočiti vsako spremembo svojega statusa, ki je pomembna za obdavčenje.

Davčne obveznosti obsegajo vse obveznosti davčno aktivnih in pasivnih subjektov. Osnovna obveznost aktivnih subjektov je podrobno spoznavanje pasivnih subjektov s postopkom obdavčenja. Obveza skupnega delovanja pri obdavčenju je skupna za aktivne subjekte, ki morajo pravilno uporabljati predpise, kot tudi za pasivne subjekte, ki morajo dajati točne podatke, na podlagi katerih se lahko predpisi pravilno uporabljajo.

Vse pooblašene osebe davčnega organa in osebe, ki so na posameznem delovnem mestu le za določen čas, morajo varovati davčno tajnost. Podatki, ki so označeni kot davčna tajnost, se lahko razkrijejo le v natančno določenih primerih (kadar je to potrebno za obdavčenje, kadar to zakon izrecno dovoljuje, če davčni zavezanec soglaša z razkritjem).

Obresti in kazni

V primeru preveč vplačanih ali vrnjenih davkov se obračunajo obresti po obrestni meri, ki je 0,5 % na mesec (6 % na leto). Obresti začnejo teči 15 mesecev po koncu leta, za katerega je treba plačati davek.

Davčni zavezanec plača obresti v višini 0,5 % na mesec (6 % na leto) v primeru, če:

- je bilo plačilo davka odloženo zaradi pritožbe, ki ji ni ugodeno;
- je bilo plačilo davka odloženo, ker bi plačilo povzročilo trpljenje davčnemu zavezancu, ali
- je znižanje davčne obveznosti posledica prevare.

Obresti se zaračunajo od dneva, ko je bil davek odložen.

Če je bil davčni obračun ali napoved vložena po izteku roka, lahko davčni organ zaračuna kazen v višini 10 % dolgovanega davka, vendar največ v višini 25.000 eurov. Če zavezanec ne vloži davčne napovedi kljub opominom, lahko davčni organ naloži kazen vse do 25.000 eurov. Če zavezanec še vedno ne vloži napovedi, lahko davčni organ izda odločbo, v kateri davek odmeri z oceno. Če se davek, ki je bil odmerjen z oceno, plača po izteku roka, se naloži kazen v višini 1 % na mesec, dokler davek ni plačan.

Davčni nadzor

Davčni nadzor srednje velikih in velikih družb periodično opravi oddelek za nadzor pri lokalnem davčnem uradu. Pri splošnem pregledu je pregledano vsako poslovno leto, nadzor pa običajno zajema tri leta. Nadzor se mora začeti pred potekom zastaralnih rokov za pregled oziroma nadzor davčnih napovedi.

V postopku nadzora mora davčni zavezanec inšpektorjem zagotoviti dokumente, pomembne za obdavčenje in dajati pojasnila, če so potrebna. V zvezi s čezmejnimi transakcijami ima davčni zavezanec razširjeno dolžnost zagotavljanja dokumentacije, saj mora zagotoviti tudi dokumentacijo iz tujine. Prav tako mora zagotoviti davčnemu organu dostop do podatkov v elektronski obliki.

Inšpektorji davčnemu zavezancu pojasnijo svoje ugotovitve na zaključnem sestanku, kjer predstavijo svoje mnenje glede pravne razlage dejstev. Po nadzoru izdajo poročilo, ki ga pošljejo pristojnemu davčnemu uradu.

Davčni zavezanec lahko zaprosi za zavezujočo informacijo glede prihodnje davčne obravnave transakcije, ki je bila obravnavana v davčnem nadzoru, če je pomembna za prihodnje aktivnosti davčnega zavezanca.

Nizozemska

V Kraljevini Nizozemski ureja davčni postopek splošni davčni zakon, ki vsebuje splošne določbe glede obdavčitve, obveznosti sporočanja podatkov in kazenske določbe. Posebne določbe za posamezne davke določajo posebni zakoni. Državne davke zakon opredeljuje kot davke, ki jih pobira davčna uprava po pooblastilu vlade, ter vse uvozne in izvozne dajatve, ki jih določa carinski zakon.

Način pobiranja davkov

Odločba, s katero inšpektor določi davek, mora biti vedno izdana v pisni obliki. Inšpektor izda odločbo na podlagi davčne napovedi, ki jo mora vložiti vsak, od katerega inšpektor tako zahteva. Rok za vložitev davčne napovedi ne sme biti krajši od enega meseca. Ob vložitvi davčnega obračuna mora vsak priložiti tudi vse dokumente oziroma druge dokaze, katerih vsebina vpliva na odmero davka.

Pri odmeri davka inšpektor ni vezan na davčni obračun in lahko odmeri davek tudi na podlagi ocene davčne osnove. Inšpektor lahko na prošnjo zavezancu tudi podaljša rok, ki ga je postavil za vložitev davčne napovedi.

Obresti in kazni

Za poslovne subjekte veljajo naslednje obresti in kazni:

V primeru neplačila ali poznega plačila davka obrestna mera zamudnih obresti znaša 8.05 %, poleg tega se lahko izreče denarna kazen v višini 3 % dolgovanega davka (v razponu od 50 eurov do 5.278 eurov). Obresti se zaračunajo za obdobje od konca davčnega leta do dneva odmere.

V primeru neoddajanja ali poznega oddajanja napovedi in obračunov se naloži plačilo zamudnih obresti po 8,05 % obrestni meri, predpisana denarna kazen pa znaša od 2.639 eurov do 5.278 eurov za ponavljajoče kršitve, osnova je dolgovani davek ali ocenjeni dobiček v primeru neoddaje.

Če se v napovedi ali obračunu navedejo napačni podatki, se zaračunajo obresti po 8.05 %, in

denarna kazen v višini 3 % (od 50 eurov do 5.278 eurov) oziroma v višini od 25 % do 100 % od dodatno odmerjenega oziroma utajenega davka.

V primeru zavrnitve razkritja podatkov in podobnih kršitev se zaračunajo obresti po 8,05 % obrestni meri in denarna kazen v višini 8.100 eurov oziroma od 25 do 100 % utajenega oziroma ocenjenega davka v primeru goljufije, in sicer od dneva neizpolnitve obveznosti. V vseh primerih je kombinacija zamudnih obresti in kazni mogoča, zastaralni rok pa je pet let oziroma 12 let za tuje družbe z virom prihodkov na Nizozemskem.

Za fizične osebe znašajo zamudne obresti 4 %, denarna kazen je 3 % (od 50 eurov do 5.278 eurov) od dolgovanega davka, za neoddajo ali pozno oddajo obračuna so zamudne obresti enake, kazen pa je 369 eurov za prvo neoddajo oziroma 5.278 eurov za ponavljajoče kršitve.

Za navajanje napačnih podatkov se zaračunajo obresti v višini 4 %, predpisana denarna kazen je 3 % (50 eurov – 5.278 eurov). V primeru samoprijave se naloži denarna kazen v višini 30 % od dodatnega ali utajenega davka, oziroma po 1. juliju 2015 v višini 60 % (samoprijava tujih bančnih računov). Denarna kazen za goljufijo je od 25 % do 100 % dodatno odmerjenega davka.

V primeru nerazkritja podatkov in podobnih kršitev se zaračunajo 4 % zamudne obresti, naloži se denarna kazen v višini 8.100 eurov, oziroma od 25 % do 100 % za goljufijo, povečana do 300 % od utajenega oziroma ocenjenega davka (v primeru nesporočanja podatkov o računih v tujini). Zaračuna se od dneva neizpolnjevanja obveznosti.

Tudi za fizične osebe je kombinacija zamudnih obresti in kazni mogoča, zastaralni rok pa je pet let.

Davčni nadzor

Davčni nadzor se izvaja v nerednih intervalih, in sicer se preverja, ali poslovni subjekt izpolnjuje svoje fiskalne obveznosti. Običajno davčni organ davčnega zavezanca vnaprej obvesti o nameravanem davčnem nadzoru.

Na splošno imajo dve vrsti davčnega nadzora. Najpogostejša je nadzor na kraju samem, kjer davčni inšpektor obišče podjetje z namenom pregleda vodenja poslovnih knjig – splošni pregled. Dalj časa trajajoč in resnejši pregled pa je nadzor knjig in dokumentacije, kjer se pregleda izpolnjevanje davčnih obveznosti tekočega leta in zadnjih petih let.

Prenos direktiv

S prenosom Direktive 2015/2376/EU (DAC3) se še dodatno razširja avtomatična izmenjava informacij med državami članicami EU, in sicer s sistematičnim pošiljanjem vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumov, s čimer se želi doseči njihova večja dostopnost za vse države članice, s tem pa tudi preglednost in pravna varnost glede izdajanja vnaprejšnjih davčnih stališč.

S predlogom zakona se prenaša tudi Direktiva 2016/881/EU (DAC4), ki določa izmenjavo poročil po državah. Poročilo po državah vsebuje določene informacije o svetovni porazdelitvi dohodka, plačanih in obračunanih davkih ter kraju in vrsti opravljanja poslovne dejavnosti mednarodne skupine podjetij. Na podlagi teh informacij bo davčni organ lažje ocenil tveganja, povezana z določanjem transfernih cen, in druga tveganja, povezana z zniževanjem davčne

osnove in preusmerjanjem dobička.

Prenos navedenih direktiv je povezan tudi z ukrepi OECD Akcijskega načrta za projekt BEPS (angl.: Base Erosion and Profit Shifting) glede zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki ga Slovenija podpira in prepoznava njegov strokovni in politični pomen ter zahtevnost. Ukrepi imajo za cilj državam zagotoviti instrumente, s katerimi se bosta zavezila zmanjševanje davčne osnove in preusmerjanje dobička.

Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES se s predlogom zakona razveljavljajo tudi prenesene določbe v ZDavP-2.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) V postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

S ciljem, da se doseže večja učinkovitost davčnega organa, so predvidene posamezne spremembe, ki bodo imele nekatere posledice v postopkih oziroma poslovanju javne uprave:

- poenotenje postopka davčne izvršbe z ureditvijo v Zakonu o izvršbi in zavarovanju,

b) Pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Predlog zakona zmanjšuje ali odpravlja administrativne ovire za zavezance za davek, ker določa, da mora davčni organ za določene zavezance za prispevke za socialno varnost sestaviti predizpolnjeni obračun prispevkov za socialno varnost

S predlogom zakona se zagotavlja sistematična izmenjava informacij o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, hkrati pa preprečuje obveznost dvojnega poročanja plačilnih zastopnikov in nosilcev gospodarske dejavnosti v zvezi s poročanjem informacij o finančnih računih.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona ne bo imel posledic na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Cilj predloga je preprosto in pregledno pobiranje davkov. Predlog zakona z novim institutom – predizpolnjenim obračunom prispevkov za socialno varnost zmanjšuje ali odpravlja administrativne ovire za določene zavezance za davek. S tem se povečuje tudi konkurenčnost slovenskega gospodarstva.

Po predlogu zakona bo Finančna uprava Republike Slovenije izdala zavezancem – samozaposlenim osebam (kmetje, samozaposleni, družbeniki), za katere razpolaga s podatki, predizpolnjeni obračun prispevkov za socialno varnost. S tem institutom se odpravljajo administrativne ovire za davčne zavezance in zmanjšujejo njihovi stroški za vodenje računovodstva. Nov institut bo vključil vse zavarovance, ki morajo sami obračunati in plačati prispevke za socialno varnost in davčni organ razpolaga s podatkom za določitev osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost, torej tudi za zavarovance - samozaposlene osebe (če se jim zavarovalna osnova določa na podlagi podatkov iz obračuna davka za preteklo leto, s katerimi razpolaga davčni organ).

S petdnevnim zamikom plačila določenih davčnih obveznosti se plačniku zagotavlja večja likvidnost in s tem tudi lažje poplačilo davka.

Prav tako tudi možnost 60 mesečnega obročnega plačila davka v primerih poenostavljene prisilne poravnave davčnim zavezancem omogoča premostitev likvidnostnih težav.

V predlogu zakona se ureja način prenehanja obveznosti plačilnih zastopnikov in nosilcev gospodarske dejavnosti in določajo roki glede izvajanja obveznosti kot izhajajo iz Direktive Sveta 2015/2060(EU), kar zagotavlja, da v EU velja samo en standard za avtomatično izmenjavo informacij, prenesen z Direktivo Sveta 2014/107/EU, z namenom, da se preprečijo obveznosti dvojnega poročanja in tako zmanjšajo stroški za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

S predlogom se razširjajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke, če dolжник preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu. Če dolжник preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, je v davčni izvršbi na njegove denarne prejemke, ki se v skladu z Zakonom o dohodnini, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, po predlogu pa poleg tega zneska tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolжник, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno- varstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči. Takšne omejitve veljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in njegove družinske člane ali druge osebe, ki jo mora preživljati po zakonu.

S predlogom, ki dolžniku, njegovim družinskim članom in osebam, ki jih mora dolжник preživljati, v davčni izvršbi zagotavlja pogoje za preživetje, se uresničuje ustavno načelo socialne države.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Za izvajanje zakona je pristojen FURS, ki bo o načinu izvajanja tega zakona zagotovil pravočasno obveščanje davčnih zavezancev.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje zakona spremljata Ministrstvo za finance in FURS skladno s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen: predlog je bil objavljen na http://www.mf.gov.si/si/delovna_podrocja/davki_in_carine/predlogi_predpisov/;
- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe
- datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja,
- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte),
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, bistvene pripombe in predlogi so bili upoštevani.
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje./

Predlog zakona je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za finance in na spletni strani e-Demokracija od 24. 5. 2016, z rokom za pripombe do 26. 6. 2016. Ministrstvo za finance je prejelo številne pripombe in predloge. Seznam subjektov, njihova mnenja, predlogi in pripombe ter navedba o upoštevanju oziroma neupoštevanju v tem predlogu zakona in razlogi za neupoštevanje so navedeni v preglednici, ki je priloga in sestavni del tega dokumenta

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- v funkciji ministrice za finance, Alenka Smerkolj, ministrica
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka, Ministrstvo za finance
- mag. Miranda Groff Ferjančič, državna sekretarka
- Irena Sodin, državna sekretarka
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance
- mag. Martina Verbančič, vodja Sektorja za sistem pobiranja davkov, Ministrstvo za finance
- mag. Milena Krnec Horvat, sekretarka

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14 in 91/15) se v drugem odstavku 1. člena druga in tretja alineja spremenita tako, da se glasita:

»-Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2016/881/EU z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 146 z dne 3. 6. 2016, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/881/EU) z II. in III.B poglavjem četrtega dela tega zakona;«.

-Direktiva Sveta 2015/2060/EU z dne 10. novembra 2015 o razveljavitvi Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 301 z dne 18. 11. 2015, str. 1) – z II. poglavjem četrtega dela in 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;«.

2. člen

V 14.a členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Vnaprejšnji cenovni sporazum (v nadaljnjem besedilu: APA sporazum) je dogovor med davčnim zavezancem in davčnim organom, s katerim se pred izvajanjem transakcij med povezanimi osebami določijo metodologija, kritične predpostavke in druga primerna merila za določanje transfernih cen za te transakcije in obdobje, za katerega ta merila veljajo, v skladu s 14.a do 14.g členom tega zakona.

(2) Davčni zavezanec lahko zaprosi za sklenitev enostranskega, dvostranskega ali večstranskega APA sporazuma. Dvostranski APA sporazum temelji na skupnem dogovoru pristojnih organov po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki tako dogovarjanje omogoča, večstranski APA sporazum pa na skupnih dogovorih pristojnih organov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki tako dogovarjanje omogočajo.«.

3. člen

V drugem odstavku 48. člena se besedilo »v 30 dneh« nadomesti z besedilom »v 60 dneh«.

V petem odstavku se črta drugi stavek.

4. člen

Tretji odstavek 55. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračuna in plača obresti od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave. Obrestna mera za izračun obresti iz prejšnjega stavka znaša 3 % letno.«.

5. člen

V 58. členu se na začetku prvega odstavka besedilo »Pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava« nadomesti z besedilom »Pravna oseba oziroma združenje oseb (vključno z družbo civilnega prava)«.

V 2. točki se za besedilom »družba za upravljanje« doda besedilo »ali drug upravljavec«.

3. točka se nadomesti z novo 3. točko, ki se glasi:

»3. borznoposredniška družba, družba za upravljanje ali drug upravljavec, ki na podlagi pogodbe o gospodarjenju s finančnimi instrumenti za račun stranke prejme dohodek od naložb denarnega dobroimetja stranke v finančne instrumente, ki ni dohodek iz 7. točke tega odstavka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;«.

V četrtem odstavku se za besedilom »v Republiki Sloveniji« dodata vejica in besedilo »ali v skladu s predpisi, ki urejajo ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, nima podružnice v Republiki Sloveniji«.

Na koncu sedmega odstavka se dodata nova stavka, ki se glasita: »Obveznost dostave podatkov po tem odstavku ne velja za izdajatelja nematerializiranega finančnega instrumenta v primeru, ko dohodek iz nematerializiranega finančnega instrumenta, ki ima vir v Republiki Sloveniji, plača na fiduciarni denarni račun centralne klirinško depotne družbe s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ga prejme za tuji račun. Obveznost dostave podatkov po tem odstavku v primeru, ko centralna klirinško depotna družba s sedežem v Republiki Sloveniji dohodek iz prejšnjega stavka plača svojim posamičnim članom, ki ga prejmejo za tuj račun, zajema tudi podatke o izdajatelju in dohodku, prejetem od izdajatelja.«.

Enajsti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(11) Če se družba za upravljanje ali upravljavec druge države članice EU ali tretje države ne šteje za plačnika davka po prvem odstavku tega člena, vendar upravlja v Republiki Sloveniji oblikovani oziroma ustanovljeni investicijski sklad in izplača dohodek iz investicijskega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, se za plačnika davka šteje skrbnik premoženja investicijskega sklada, ki za sklad opravlja skrbniške storitve. Družba za upravljanje ali upravljavec mora skrbniku zagotoviti vse podatke, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga. Družba za upravljanje ali upravljavec in skrbnik morata določiti, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, in ko se za plačnika šteje skrbnik, določiti tudi način zagotavljanja podatkov iz prejšnjega stavka v pogodbi, ki jo skleneta še preden začne skrbnik opravljati skrbniške storitve za sklad.«.

6. člen

Za osmim odstavkom 62. člena se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka, za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi obračuna obresti, Obrestna mera za izračun obresti iz prejšnjega stavka znaša 3 % letno.«.

7. člen

Drugi odstavek 63. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Od neplačanega davka davčni organ obračuna obresti za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi na podlagi samoprijave. Obrestna mera za izračun obresti iz prejšnjega stavka znaša 3 % letno.«.

8. člen

V prvem odstavku 84. člena se za besedilom »pripomb na zapisnik« doda besedilo »ali dodatni zapisnik«, za besedilom »rok za pripombe« pa se doda besedilo »oziroma najpozneje v 30 dneh od dneva odpovedi pravici do pripomb na zapisnik ali dodatni zapisnik«.

V drugem odstavku se črta beseda »tudi«.

9. člen

Za 84. členom se doda nov 84.a člen, ki se glasi:

»84.a člen

(podpis upravnih aktov in drugih dokumentov v upravnem postopku, ki se izdelajo v elektronski obliki)

(1) Odločbo podpišeta uradna oseba, ki je odločala v zadevi, in uradna oseba, ki je vodila postopek oziroma pripravila osnutek odločbe.

(2) Odločba, ki se izda v elektronski obliki, vsebuje elektronski podpis uradne osebe, ki je v skladu z zakonom, ki ureja elektronski podpis, enakovreden lastnoročnemu podpisu. Če je odločba, ki se izdela samodejno, izdana v elektronski obliki, ima namesto podpisa uradne osebe in žiga organa faksimile.

(3) Odločba v elektronski obliki vsebuje označbo, da je podpisana z elektronskim podpisom, podatke o podpisniku, izdajatelju in identifikacijski številki elektronskega potrdila. Na odločbi se navede tudi spletni naslov, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve veljavnosti elektronskega podpisa.

(4) Odločba se vroči v fizičnem ali elektronskem izvirniku, v fizičnem ali elektronskem (skeniranem) prepisu.

(5) Fizični prepis odločbe se overi z oznako o točnosti prepisa in z lastnoročnim podpisom uradne osebe, ki je opravila prepis, elektronski pa z elektronskim podpisom uradne osebe.

(6) Overitev fizičnega prepisa odločbe, izdane v elektronski obliki, ni potrebna, če organ zagotovi druge načine preverjanja istovetnosti fizičnega prepisa z elektronskim izvirnikom. Na odločbi se navede spletni naslov, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve istovetnosti ali navedba in naslov davčnega organa, pri katerem je mogoče preveriti istovetnost fizičnega prepisa z elektronskim izvirnikom.

(7) Fizični prepis odločbe iz četrtega in petega odstavka tega člena ima enako dokazno vrednost kot izvirnik odločbe.

(8) Izvirnik odločbe hrani organ.

(9) Ta člen se uporablja tudi za sklepe in druge dokumente v upravnem postopku, ki jih izda davčni organ v elektronski obliki.«.

10. člen

V petem odstavku 85.a člena se črta besedilo »in naslovniku pošlje elektronsko sporočilo, da je dokument izbrisan s portala eDavki in«.

11. člen

Drugi odstavek 87. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi.«.

Za drugim odstavkom se dodata nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Če se pritožbi ne ugoti, se za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno.

(4) Če se pritožbi ne ugoti, se za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno oziroma v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.«.

12. člen

Prvi odstavek 89. člena se črta.

Dosedanji drugi do sedmi odstavek postanejo prvi do šesti odstavek.

13. člen

V 92. členu se 3. in 4. točka spremenita tako, da se glasita:

»3. na dan, ko so se stekli pogoji za pobot, oziroma

4. na dan plačila davka, če se davek plača v gotovini ali z brezgotovinskim plačilom pri davčnem organu.«.

14. člen

95. člen se spremeni tako, da se glasi:

»95. člen
(obračunavanje obresti v postopku davčnega nadzora)

Kadar davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka oziroma od poteka roka za vložitev davčne napovedi oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, do izdaje odločbe obračunajo obresti po obrestni meri 7 % letno. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo obresti.«.

15. člen

Šesti, sedmi in osmi odstavek 97. člena se črtajo.

Dosedanji deveti odstavek postane novi peti odstavek.

16. člen

Za 97. členom se doda nov 97.a člen, ki se glasi:

»97.a člen
(pobot)

(1)) Ne glede na prvi do četrti odstavek 97. člena tega zakona davčni organ pred vračilom preveč plačanega davka pobota preveč plačani davek z:

- drugimi davki, ki jim je potekel rok za plačilo,
- drugimi denarnimi nedavčnimi obveznostmi, ki jih izterjuje davčni organ in stroški postopka.

(2) Šteje se, da je pobot nastal z dnem, ko so se stekli pogoji zanj.

(3) Davčni organ za ugotavljanje steka pogojev za pobot drugih denarnih nedavčnih obveznosti upošteva dan, ko prejme predlog za izvršbo.

(3) Davčni organ o izvedbi pobota obvesti zavezanca za davek.«.

17. člen

V 98. členu se besedilo »uporabi 97. člen« nadomesti z besedilom »uporabita 97. in 97.a člen«.

18. člen

Drugi odstavek 102. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni organ lahko v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja ali poenostavljene prisilne poravnave po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in postopke prisilnega prenehanja, dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerim je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju, ali sklep o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi.«.

19. člen

Prvi in drugi odstavek 104. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 101. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno.

(2) Za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 102. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno oziroma je v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.«.

20. člen

V prvem odstavku 119. člena se v prvi točki besedilo »iz 166. člena« nadomesti z besedilom »iz 160. člena«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Po izdaji začasnega sklepa za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi premičninami, davčni organ nemudoma vloži zahtevo za vpis v register neposestnih zastavnih pravic oziroma v slovenski ladijski register ali v register zrakoplovov. Upravljavec registra po uradni dolžnosti izda potrdilo o vpisu.«.

21. člen

V naslovu 138. člena se črta besedilo »in pristojnosti pooblaščenih oseb«.

22. člen

Drugi odstavek 139. člena se črta.

23. člen

Prvi odstavek 140. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni organ v desetih dneh po končanem davčnem inšpekcijskem nadzoru sestavi zapisnik, ki ga vroči davčnemu zavezancu. Zapisnik vsebuje ugotovljeno dejansko stanje, ki vključuje vsa dejstva in okoliščine, pomembne za odločbo. V zapisniku se zavezanca za davek opozori glede možnosti in upoštevanja novih dejstev in dokazov iz drugega odstavka tega člena. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najpozneje v 20 dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno.«.

24. člen

Za 140. členom se doda nov 140.a, ki se glasi:

»140.a člen
(predložitev davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni zavezanec, ki se strinja z ugotovitvami iz zapisnika po prvem odstavku 140. člena tega zakona, lahko v 20. dneh po vročitvi zapisnika iz prvega odstavka 140. člena tega zakona predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun, ter hkrati plača davek, ugotovljen v predloženem davčnem obračunu oziroma popravljenem davčnem obračunu, skupaj z obrestmi od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna oziroma popravljenega davčnega obračuna. Obrestna mera iz prejšnjega stavka znaša 5 % letno.

(2) Davčni zavezanec na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega obračuna, prikaže tudi premalo obračunane davke, skupaj z obrestmi iz prejšnjega odstavka.

(3) Davčni zavezanec lahko davčni obračun oziroma popravljen obračun iz prvega odstavka tega člena v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora predloži samo enkrat.

(4) Če je predložen davčni obračun v skladu z ugotovitvami davčnega inšpekcijskega nadzora in so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka tega člena, se davčni inšpekcijski postopek ustavi s sklepom. V tem primeru se davčni nadzor področja poslovanja ali davkov za davčno obdobje, ki je bil že predmet davčnega inšpekcijskega nadzora ne more ponoviti, razen, če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odmere davka, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni in uporabljeni v davčnem inšpekcijskem nadzoru.«.

25. člen

Četrty odstavek 157. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi zadrži začeto davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi.«.

Za četrtim odstavkom se dodata nov peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Za čas, ko je dolžniku – fizični osebi odložena izvršba, se obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno.

(6) Za čas, ko je dolžniku, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, se obračunajo obresti. Obrestna mera za izračun obresti iz prejšnjega stavka znaša 2 % letno oziroma je v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.«.

Dosedanji peti odstavek postane sedmi odstavek.

26. člen

V 159. členu se 14. točka spremeni tako, da se glasi:

»14. denarna sredstva, ki jih izplača Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije po zakonu, ki ureja Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije, razen nagrade za preseganje kvote po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;«.

27. člen

Besedilo 160. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Na dolžnikove denarne prejemke, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, je z davčno izvršbo mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, pa tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno-varstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči.

(2) Samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost mora pri davčni izvršbi ostati znesek v višini 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, če pa preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, pa tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno-varstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči.

(3) Upravičenost do višje omejitve zaradi preživljanja družinskega člana ali druge osebe, ki jo mora preživljati po zakonu, izkazuje dolžnik z javno listino pri izvrševalcu sklepa o izvršbi.

(4) Na dolžnikove denarne prejemke se lahko poseže z upoštevanjem omejitev za tekoči mesec. Če dolžnik v tekočem mesecu prejme prejemke za več preteklih mesecev, izvrševalec sklepa o izvršbi upošteva omejitve za vsak posamezni mesec.«.

28. člen

Prvi odstavek 180. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Pred začetkom rubeža davčni organ vroči dolžniku sklep o izvršbi.«.

29. člen

Četrti odstavek 186. člena se črta.

Dosedanji peti in šesti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

30. člen

Besedilo 188. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premičninah z rubežem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primerih, ko se zarubljena premičnina v skladu z uredbo, ki ureja register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, vpisuje v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, zastavna pravica na zadevni premičnini pridobi z vpisom v ta register.

(3) V primeru rubeža premičnine iz drugega odstavka tega člena davčni organ vloži zahtevo za vpis rubeža in prepovedi razpolaganja v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin. Organ, ki vodi register, opravi vpis na podlagi sklepa o izvršbi, če je v zahtevi davčnega organa naveden enolični identifikacijski znak premičnine, ali pa na podlagi sklepa o izvršbi in rubežnega zapisnika.

(4) Organ, pristojen za vodenje registra iz prejšnjega odstavka, po uradni dolžnosti pošlje podatke o rubežu in prepovedi razpolaganja organom, ki vodijo uradne evidence, v katerih je premičnina vpisana, da jih vpišejo v evidence in listine, s katerimi se dokazuje lastništvo premičnine.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zastavna pravica na zarubljeni premičnini, ki se vpisuje v

slovenski ladijski register oziroma v register zrakoplovov Republike Slovenije, pridobi z vpisom v ta register.

(6) Če se zarubi premočnina iz petega odstavka tega člena, davčni organ pošlje sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom organu, pristojnemu za vodenje registra iz prejšnjega odstavka.

(7) Če so dolžnikove premočnine že zarubljene pri kakšni drugi upravni ali sodni izvršbi, rubež teh premočnin davčni organ opravi tako, da se na prvem zapisniku o rubežu napravi zaznamek o dodatnem rubežu. O dodatnem rubežu se obvesti dolžnika ter register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, slovenski ladijski register oziroma register zrakoplovov Republike Slovenije.

(8) Vpisi in izpisi oziroma izbrisi v registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, slovenskem ladijskem registru in registru zrakoplovov Republike Slovenije, so za davčni organ brezplačni.

(9) Kadar je bila zastavna pravica v skladu s tem členom ustanovljena kot neposestna zastavna pravica, se glede pravic predhodnih zastavnih upnikov smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stvarne pravice.«.

31. člen

V prvem odstavku 189. člena se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»če zarubljene premočnine niso prodane v enem letu po pridobitvi zastavne pravice na zarubljenih premočninah, pri čemer rok iz prejšnjega stavka ne teče, če davčni organ zaradi zakonskih razlogov ali teka sodnih postopkov ne more izvesti prodaje;«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Veljavnost rubeža iz drugega in petega odstavka 188. člena tega zakona preneha z izbrisom zastavne pravice iz ustreznega registra.«.

32. člen

V prvem odstavku 192. člena se beseda »napraviti« nadomesti z besedo »sestaviti«.

8. točka prvega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»8. navedba, da bo rubež vpisan v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, slovenski ladijski register oziroma register zrakoplovov Republike Slovenije.«

33. člen

Besedilo 212. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zarubljene vrednostne papirje prodaja pooblaščen udeleženec trga vrednostnih papirjev po pooblastilu ministrstva, pristojnega za finance.

(2) Prenos zarubljenih in prodanih nematerializiranih vrednostnih papirjev na račun kupca opravi klirinško depotna družba na podlagi naloga pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev.

(3) Znesek, pridobljen s prodajo, klirinško depotna družba oziroma pooblaščen udeleženec trga vrednostnih papirjev nakaže na predpisane račune, določene s predpisom iz drugega odstavka 91. člena tega zakona.«.

34. člen

V 243.a členu se na koncu 6. točke črta pika in doda besedilo:

»in sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih podatkov rezidentov in drugih podatkov drugi državi članici brez predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih.«.

Dodajo se nove 7., 8. in 9. točka, ki se glasijo:

»7. vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom pomeni vsako pisno informacijo, ki jo davčni organ izda ali spremeni za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje, ne glede na to, ali se dejansko uporabi. Pisna informacija vsebuje razlago davčne zakonodaje v zvezi s čezmejno transakcijo ali vprašanjem, ali gre pri dejavnostih, ki jih oseba opravlja v drugi jurisdikciji, za stalno poslovno enoto, ter se izda pred izvedbo transakcij ali dejavnosti v drugi jurisdikciji, pri katerih bi lahko šlo za stalno poslovno enoto, ali pred vložitvijo davčne napovedi za obdobje, v katerem je bila izvedena transakcija ali niz transakcij ali so bile izvedene dejavnosti.

8. vnaprejšnji cenovni sporazum pomeni vsak dogovor, kot je opredeljen v 14.a členu tega zakona, ki ga izda ali spremeni davčni organ za določeno osebo ali skupino oseb, ki ima pravico, da se nanj sklicuje, ne glede na to, ali se dejansko uporabi.

9. osrednja podatkovna zbirka je zbirka držav članic za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja, kjer se za izpolnitev obveznosti glede avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih beležijo podatki.«.

35. člen

Tretji odstavek 245. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ne glede na prejšnji odstavek pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov pošilja pristojnemu organu druge države članice EU podatke iz 248., 248.a in 248.b člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava podatkov).«.

36. člen

V tretjem odstavku 248. člena se 3. in 4. točka spremenita tako, da se glasita:

»3. davčno številko, naziv in naslov poročevalske finančne institucije;

4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, o zaprtju računa;«.

37. člen

Za 248. členom se dodata nova 248.a in 248.b člena, ki se glasita:

»248 a. člen

(avtomatična izmenjava podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnjih cenovnih sporazumih)

(1) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji sporoči naslednje podatke o vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali o vnaprejšnjem cenovnem sporazumu:

1. identifikacijo osebe, ki ni fizična oseba, in skupine oseb, ki ji ta oseba pripada;
2. povzetek vsebine vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, vključno s splošnim opisom poslovnih dejavnosti ali transakcij ali niza transakcij, ki ne sme povzročiti razkritja poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti oziroma poslovnega procesa niti razkritja informacij, ki bi bilo v nasprotju z javnim redom;
3. datum izdaje, spremembe ali obnove vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
4. datum začetka veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;

5. datum konca veljavnosti vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta datum določen;
6. vrsto vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
7. znesek transakcije ali niza transakcij iz vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali iz vnaprejšnjega cenovnega sporazuma, če je ta znesek tam naveden;
8. opis meril, ki se uporabljajo za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
9. opredelitev metode, ki se uporablja za določanje transfernih cen, ali samo transferno ceno v primeru vnaprejšnjega cenovnega sporazuma;
10. imena morebitnih drugih držav članic, ki bi jih verjetno zadevalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum;
11. imena vseh oseb, ki niso fizične osebe, v morebitnih drugih državah članicah, na katere bi verjetno vplivalo vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazum (ob navedbi, s katerimi državami članicami so te osebe povezane), in
12. navedbo, ali sporočeni podatki temeljijo na samem vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali na vnaprejšnjem cenovnem sporazumu ali zahtevi za izdajo vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

Podatki iz prve, druge, osme in enajste točke tega odstavka se ne sporočijo Evropski komisiji.

(2) Prvi odstavek tega člena se ne uporablja, če vnaprejšnje davčno stališče s čezmejnimi učinkom zadeva in vključuje izključno davčne zadeve ene ali več fizičnih oseb.

(3) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji ne sporoči podatkov o dvostranskem ali večstranskem vnaprejšnjem cenovnem sporazumu, ki je sklenjen z državo, ki ni država članica EU, in mednarodna pogodba o izogibanju dvojnega obdavčevanja, na podlagi katere je bil sklenjen ta vnaprejšnji cenovni sporazum, ne dopušča razkritja podatkov tretjim osebam, temveč samo podatke, navedene v zahtevi, na podlagi katere se izda takšen dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazum.

(4) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo v treh mesecih po preteku polovice koledarskega leta, v katerem so bila izdana ali spremenjena vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnji cenovni sporazumi.

(5) Pristojni organ pristojnemu organu države članice in Evropski komisiji pošlje podatke iz prvega odstavka tega člena v osrednjo podatkovno zbirko.

(6) Pristojni organ lahko na podlagi 247. člena tega zakona od pristojnega organa druge države članice zahteva dodatne podatke, vključno s celotnim besedilom vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom ali vnaprejšnjega cenovnega sporazuma.

248.b člen

(avtomatična izmenjava poročila po državah)

(1) Pristojni organ, ki je prejel poročilo po državah (v nadaljnjem besedilu: CbCR) v skladu z 255.i členom tega zakona, posreduje CbCR na podlagi avtomatične izmenjave vsem drugim pristojnim organom v jurisdikcijah, v katerih je na podlagi podatkov iz CbCR ena ali več oseb v sestavi mednarodne skupine podjetij poročevalca rezident za davčne namene, ali pa prek poslovne enote opravlja dejavnost, v zvezi s katero je obdavčena.

(2) Pristojni organ CbCR iz prejšnjega odstavka izmenja najpozneje v 15 mesecih od zadnjega dne poslovnega leta mednarodne skupine podjetij, na katerega se CbCR nanaša.». ».

38. člen

V prvem odstavku 253.b člena se v točki b za besedilom »prvega odstavka 248. člena« doda besedilo »ter prvega odstavka 248.a in 248.b člena«.

39. člen

255. člen se črta.

40. člen

V prvem odstavku 255.č člena se 3. in 4. točka spremenita tako, da se glasita:

»3. davčno številko, naziv in naslov poročevalske finančne institucije;

4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo, ali pogodbe rentnega zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, o zaprtju računa;«.

41. člen

Za 255.h členom se dodajo naslov novega III.B poglavja in novi 255.i, 255.j, 255.k in 255.l členi, ki se glasijo:

»III.B poglavje

Pravila za poročanje in izmenjavo poročil po državah

255 i. člen

(opredelitev pojmov in obveznost poročanja mednarodne skupine podjetij)

(1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo enako, kot je določeno v oddelku I priloge III Direktive 2016/881/EU.

(2) Poročevalec predloži CbCR za poslovno leto poročanja, najpozneje v 12 mesecih od zadnjega dne poslovnega leta poročanja mednarodne skupine podjetij v skladu z Direktivo 2016/881/EU in tem zakonom.

(3) Za poročevalca iz drugega odstavka tega člena se šteje krovno matično podjetje mednarodne skupine podjetij, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(4) Za poročevalca se šteje tudi oseba v sestavi ali nadomestno matično podjetje mednarodne skupine podjetij pod pogoji in v skladu z oddelkom II priloge III Direktive 2016/881/EU in tem zakonom.

(5) Za poročevalca se ne šteje izvzeta mednarodna skupina podjetij.

255 j. člen

(vsebina CbCR)

CbCR vsebuje naslednje podatke o mednarodni skupini podjetij:

1. zbirne podatke, po posamezni jurisdikciji, v kateri mednarodna skupina podjetij posluje: prihodek, dobiček (izguba) pred plačilom davka na dobiček, plačan in obračunan davek od dohodkov, izkazani kapital, nerazporejeni dobiček, število zaposlenih in vrednost opredmetenih sredstev razen denarja in denarnih ustreznikov.

2. opredelitev posamezne osebe v sestavi mednarodne skupine podjetij: navedba davčne jurisdikcije in jurisdikcije ustanovitve, če se razlikuje od davčne jurisdikcije, ter vrsto glavnih poslovnih dejavnosti.

255.k člen

(uporaba CbCR)

(1) Davčni organ sme podatke, pridobljene iz CbCR, uporabiti le za:

- analiziranje tveganja, povezanega z določanjem transfernih cen pri davčnem zavezancu,
- analiziranje tveganj, povezanih z zniževanjem davčne osnove in preusmerjanjem dobička,

- ekonomsko analizo in
- statistično analizo.

(2) Prilagoditev transferne cene, ki jo izvede davčni organ na podlagi CbCR, za namene 16. člena ZDDPO-2, ni dovoljena.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena sme davčni organ podatke iz CbCR uporabiti kot podlago za nadaljnje poizvedbe o poslih mednarodne skupine podjetij v zvezi z določanjem transfernih cen ali o drugih davčnih zadevah v postopku davčnega nadzora, na podlagi katerih se ustrezno obdavči dohodek oseb v sestavi.

255.I člen (pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja III.B poglavja tega zakona.«.

42. člen

Besedilo 265. člena postane prvi odstavek. Za novim prvim odstavkom se doda nov drug odstavek, ki se glasi:

»(2) Pristojni organ Republike Slovenije za postopke skupnega dogovora s pristojnimi organi drugih držav po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezujejo Slovenijo, je ministrstvo, pristojno za finance. Minister, pristojen za finance, lahko pooblasti Finančno upravo Republike Slovenije za opravljanje (posameznih ali vseh) nalog v zvezi s postopki skupnega dogovora s pristojnimi organi drugih držav.«.

43. člen

Besedilo 283. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa najpozneje v petih dneh od izplačila dohodka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena mora Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije od pokojnin, izplačanih v mesecu decembru, davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka.«.

44. člen

Prvi odstavek 312.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) V davčni evidenci se za kmečko gospodinjstvo za posamezno leto evidentira način določanja davčne obveznosti.«.

V tretjem odstavku se v napovednem stavku črta besedilo »kmečkih gospodinjstev« in na koncu druge alineje pika nadomesti s podpičjem ter doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»-podatek o priglasi obravnavi dohodka iz predelave lastnega grozdja v vino ter dohodka iz malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.«

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Davčni organ podatek iz zadnje alineje prejšnjega odstavka pridobi na podlagi priglasitve iz 316.d člena tega zakona.«.

45. člen

Za 316. členom se dodajo nov 316.a, 316.b, 316.c in 316.d člen, ki se glasijo:

»316.a člen

(izdaja računov in seznam izdanih računov)

(1) Člani kmečkega gospodinjstva po zakonu, ki ureja dohodnino morajo, če ima kmečko gospodinjstvo pri davčnem organu priglašeno obravnavo dohodka iz malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, za dobave izdelkov iz malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov kmečkega gospodinjstva izdati račun, pri čemer se pri gotovinskem poslovanju uporablja tudi 31.a člen tega zakona. Če prodajo izvaja oseba, ki ni član kmečkega gospodinjstva, je za izdajo računa odgovoren član kmečkega gospodinjstva iz tretjega odstavka tega člena.

(2) Kmečko gospodinjstvo iz prejšnjega odstavka mora voditi seznam izdanih računov pri prodaji izdelkov iz predelave lastnih pridelkov. Seznam izdanih računov se ne šteje za evidenco v skladu s prvim in drugim odstavkom 31. člena tega zakona.

(3) Za vodenje seznama iz prejšnjega odstavka je odgovoren član kmečka gospodinjstva, ki je nosilec kmetijskega gospodarstva v skladu s predpisi o kmetijstvu, ali v primeru, da nobeden od članov kmečkega gospodinjstva ni nosilec kmetijskega gospodarstva, član kmečkega gospodinjstva, ki ima za leto, za katero se vodi seznam izdanih računov iz prejšnjega odstavka, izkazan najvišji dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

(4) Enkrat letno, do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, mora član kmečkega gospodinjstva iz prejšnjega odstavka davčnemu organu predložiti zbirne podatke iz seznama izdanih računov. Obveznost ne nastane, če v preteklem letu ni bilo dobav izdelkov iz predelave lastnih pridelkov.

(5) Podrobnejšo vsebino seznama izdanih računov, način vodenja seznama ter vsebino zbirnih podatkov in podrobnejši način predložitve teh podatkov davčnemu organu predpiše minister, pristojen za finance.

316.b člen

(prijava kmetijskih in gozdnih zemljišč ter pridelka vina izven Slovenije)

(1) Za določitev davčne osnove od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti mora član kmečkega gospodinjstva iz tretjega odstavka 316.a. člena tega zakona do 15. julija leta, za katero se dohodek ugotavlja, davčnemu organu prijaviti površine kmetijskih in gozdnih zemljišč, ki jih imajo člani kmečkega gospodinjstva v uporabi izven Slovenije na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja.

(2) Za določitev davčne osnove od dohodkov iz predelave lastnega pridelka grozdja v vino mora član kmečkega gospodinjstva iz tretjega odstavka 316.a. člena tega zakona do 31. januarja leta po letu, za katero se dohodek ugotavlja, davčnemu organu prijaviti količino proizvedenega vina iz lastnega pridelka grozdja kmečkega gospodinjstva izven Slovenije, če ima kmečko gospodinjstvo za leto, za katero se dohodek ugotavlja, priglašeno obravnavo dohodka iz predelave lastnega grozdja v vino kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

316.c člen

(prijava dejanskega uporabnika kmetijskih in gozdnih zemljišč)

Dejanski uporabnik kmetijskega in gozdnega zemljišča, ki nima pravice do uporabe zemljišča na podlagi pravnega naslova, evidentiranega v zemljiški knjigi ali zemljiškem katastru, davčnemu organu prijavi dejansko uporabo zemljišča na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, do 15. julija leta, za katero se dohodek ugotavlja. Davčni organ lahko v primeru, če ugotovi, da se zemljišče dejansko uporablja v okviru kmečkega gospodinjstva, katerega člani niso lastniki tega zemljišča, kot dejanskega uporabnika določi člana kmečkega gospodinjstva z izkazanim najvišjim dohodkom iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

316.d člen

(priglasitev obravnave dohodka iz določene predelave lastnih pridelkov kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo)

(1) Član kmečkega gospodinjstva iz tretjega odstavka 316.a člena tega zakona opravi priglasitev pri davčnem organu, če kmečko gospodinjstvo izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, za obravnavo dohodka iz malega obsega prve stopnje predelave kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo. Sestavni del priglasitve je izjava o izpolnjevanju pogojev kmečkega gospodinjstva, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Priglasitev se opravi najpozneje do 31. marca leta, za katero priglasijo obravnavo iz prvega odstavka tega člena. Priglasitev učinkuje za celo leto, za katero se priglasitev opravi. Za kmečko gospodinjstvo, ki na novo začne z malim obsegom prve stopnje predelave ter želi obravnavo dohodka od tovrstne predelave kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo, se lahko priglasitev opravi tudi v tekočem letu za tekoče leto.

(3) Šteje se, da je bila za posamezno leto po priglasitvi v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena priglasitev opravljena in bila sprejeta odločitev za obravnavo dohodkov iz določenih predelav kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo, če član kmečkega gospodinjstva iz tretjega odstavka 316.a člena tega zakona do 31. marca tekočega leta za tekoče leto ne priglasijo prenehanja tovrstne obravnave pri davčnem organu.

(4) Davčni organ priglasitev iz prvega in tretjega odstavka tega člena, opravljeno po roku, določenem v drugem in tretjem odstavku tega člena, s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve.

(5) Priglasitev iz prvega in tretjega odstavka tega člena se opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(6) Z začetkom ali prenehanjem učinkovanja priglasitve se dohodki članov kmečkega gospodinjstva iz priglašene predelave lastnih pridelkov po uradni dolžnosti prenehajo oziroma začnejo obravnavati po zakonu, ki ureja dohodnino, kot dohodki iz dejavnosti.«.

46. člen

V četrtem odstavku 325. člena se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem, plačati pa najpozneje v petih dneh od izplačila dohodka.«.

47. člen

Sedmi odstavek 328. člena se črta.

48. člen

Za 340. členom se doda nov 340.a člen, ki se glasi:

»340.a člen

(avtomatično sporočanje podatkov o površinah posebnih kultur in proizvodnji vina, pridelanega iz lastnega grozdja)

(1) Agencija, pristojna za kmetijske trge in razvoj podeželja, mora davčnemu organu do 15. julija leta, za katero se odmerja dohodnina, sporočiti podatke o površinah posebnih kultur, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, in evidentiranih pri agenciji, pristojni za kmetijske trge in razvoj podeželja, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se odmerja dohodnina, po pridelovalcih in posebnih kulturah.

(2) Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo in gozdarstvo, mora davčnemu organu do 31. januarja leta po letu, za katero se odmerja dohodnina, sporočiti podatke o količini vina, predelanega iz lastnega grozdja v letu, po stanju 31. decembra leta, za katero se odmerja dohodnina od katastrskega dohodka, po posameznih proizvajalcih vina.«.

49. člen

341. člen se črta.

50. člen

V 342. členu se besedilo »340. člena« nadomesti z besedilom »340.a člena«.

51. člen

10. podpoglavje I. poglavja petega dela zakona in 343., 344., 345., 346., 347., 348., 349., 350. in 351. člen se črtajo.

52. člen

Prvi odstavek 353. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz prvega in četrtega odstavka 352. člena mora predložiti obračun prispevkov za socialno varnost najpozneje do 15. dne v mesecu, plačati pa najpozneje do 20. dne v mesecu za pretekli mesec, če ni z zakonom drugače določeno.«.

53. člen

Za 353. členom se doda nov 353.a člen, ki se glasi:

»353.a člen

(predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost)

(1) Predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost za zavezance za prispevke za socialno varnost, določene s tem členom zakona, sestavi davčni organ.

(2) Davčni organ sestavi predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost za zavezance za prispevke za socialno varnost, za katere so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. so sami zavarovanci,
2. morajo sami izračunati in plačati prispevke za socialno varnost v obračunu prispevkov za socialno varnost in
3. davčni organ razpolaga s podatki za določitev osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost.

(3) Oblika in vsebina predizpolnjenega obračuna prispevkov za socialno varnost je enaka vsebini in obliki obračuna prispevkov za socialno varnost, ki jo v skladu s prvim odstavkom 352. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Davčni organ predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost vroči zavezancu za prispevke elektronsko prek portala eDavki najpozneje do 10. v mesecu za pretekli mesec. Ne glede na peti odstavek 85.a člena tega zakona vročitev velja za opravljeno z dnem, ko je davčni organ odložil predizpolnjeni obračun prispevkov za socialno varnost v portal eDavki.

(5) Predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost velja za obračun prispevkov za socialno varnost zavezanca za prispevke za socialno varnost iz 352. člena tega zakona, če zavezanec za prispevke za socialno varnost ne odda obračuna prispevkov za socialno varnost (v elektronski obliki prek portala eDavki) najpozneje do roka iz prvega odstavka 353. člena tega zakona.

(6) Če zavezancu za prispevke za socialno varnost predizpolnjeni obračun prispevkov za socialno varnost ni bil vročen v roku iz petega odstavka tega člena ali če so podatki v predizpolnjenem obračunu prispevkov za socialno varnost nepravilni ali nepopolni, mora prek portala eDavki predložiti obračun prispevkov za socialno varnost v roku iz prvega odstavka 353. člena tega zakona.«.

54. člen

Prvi odstavek 374. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa najpozneje v petih dneh od izplačila dohodka.«.

55. člen

V 378. členu se besedilo »s 15. členom Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o ukrepih, enakovrednih tistim iz Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčenju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L, 385 z dne 29. 12. 2004, str. 30; v nadaljnjem besedilu: Sporazum).« nadomesti z besedilom »z 9. členom Sporazuma med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo o avtomatični izmenjavi podatkov o finančnih računih za izboljšanje spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni (UL L, 385 z dne 29. 12. 2004, str. 30), spremenjen s Protokolom o spremembi k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o ukrepih, enakovrednih tistim iz Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L, 333 z dne 19.12.2015, str. 16).«.

56. člen

V 394. členu se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. ne vloži davčne napovedi v predpisanem roku ali na predpisani način (četrti odstavek 61. člena, šesti odstavek 267. člena, tretji odstavek 270. člena, 288., 318., 323. in 326. člen);«.

V 3. točki se beseda »in« nadomesti z besedo »ali«.

57. člen

V 395. členu se za 5. točko dodata novi 6. in 7. točka, ki se glasita:

»6. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (31. in 32. člen).

7. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59. člen).«.

58. člen

V prvem odstavku 397. člena se za 10. točko dodata novi 10.a in 10.b točka, ki se glasita:

»10.a ne vzpostavi, vodi ali hrani seznama izdanih računov pri prodaji lastnih izdelkov iz predelave lastnih pridelkov ali ga ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja nadzor izpolnjevanja pogojev za obravnavo dohodkov kot dohodkov v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo ali ne predloži ustreznih zbirnih podatkov iz seznama izdanih računov ali jih ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku in na predpisan način (drugi, tretji in četrti odstavek 316.a člena);

10.b ne izdaja ustreznih računov (prvi odstavek 316.a člena);«.

Za 28. točko se doda nova 28.a točka, ki se glasi:

»28.a v nasprotju z zakonom ne prijavi kmetijskih in gozdnih zemljišč ter pridelka vina izven Slovenije, jih ne prijavi v predpisanem roku ali prijavi neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (316.b člen);«.

35. točka se črta.

Na koncu 44. točke se pika nadomesti s podpičjem, za njo pa se doda nova 45. točka, ki se glasi:

»45. krovno matično podjetje ne predloži poročila po državah ali ga ne predloži na predpisani način oziroma v predpisanih rokih (drugi odstavek 255.i člena).«.

59. člen

V 398. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Za potrebe tega člena se šteje, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine pridobljene protipravne premoženjske koristi, če se s prekrškom iz 395., 397., 398.a in 398.b člena tega zakona povzroči ali bi se lahko povzročilo neplačilo davka, ki v primeru storitve prekrška s strani posameznika presega 5.000 eurov, v primeru storitve prekrška s strani samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, presega 8.000 eurov, v primeru storitve prekrška s strani pravne osebe presega 10.000 eurov in v primeru storitve prekrška s strani pravne osebe, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, presega 25.000 eurov.«.

60. člen

Besedilo 399. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na 1., 4., 5. in 7. točko 395. člena ter 1., 2., 6., 8., 24. in 35. točko prvega odstavka 397. člena in 398. člen tega zakona se za prekršek ne kaznujejo pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če predložijo davčni obračun v skladu s 53., 54., 55., 57. ali 140.a členom tega zakona.«.

61. člen

402.b člen se črta.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

62. člen

(prehodna določba v zvezi z drugim odstavkom 102. člena)

Spremenjeni drugi odstavek 102. člena zakona, ki se nanaša na sklep o potrjeni poenostavljeni prisilni

poravnavi po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in postopke prisilnega prenehanja, se uporablja za postopke, ki so bili v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in postopke prisilnega prenehanja, uvedeni po 26. aprilu 2016.

63. člen

(prehodna določba glede sporočanja podatkov iz 248.a člena za obdobje od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2016)

(1) Ne glede na četrti odstavek 248.a člena zakona pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji do 1. januarja 2018 sporoči podatke, navedene v prvem odstavku 248.a člena, o vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali o vnaprejšnjem cenovnem sporazumu, ki je izdan ali spremenjen v obdobju petih let pred 1. januarjem 2017. Če so bila vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnji cenovni sporazumi izdani ali spremenjeni med 1. januarjem 2012 in 31. decembrom 2013, se ti sporočajo pod pogojem, da so bili še vedno veljavni 1. januarja 2014. Če so bila vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom in vnaprejšnji cenovni sporazumi izdani ali spremenjeni med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2016, se to sporočanje izvede ne glede na to, ali so še veljavni.

(2) Ne glede na peti odstavek 248.a člena zakona, do začetka delovanja osrednje podatkovne zbirke, pristojni organ pristojnemu organu druge države članice, ki je poslal podatke, potrdi prejem teh podatkov takoj, najpozneje pa v sedmih delovnih dneh po njihovem prejemu.

64. člen

(prehodna določba v zvezi z izmenjavo podatkov od prihrankov v obliki plačil obresti za leto 2016)

Ne glede na 39. člen tega zakona se 255. člen zakona še naprej uporablja v zvezi s sporočanjem podatkov od prihrankov v obliki plačil obresti pristojnemu organu, ki jih v letu 2016 dosegajo upravičeni lastniki po mednarodnih pogodbah o obdavčevanju dohodka od prihrankov, ki jih je sklenila Slovenija in se začasno uporabljajo ali veljajo.

65. člen

(prehodna določba glede prve predložitve in prve izmenjave CbCR)

(1) Poročevalec iz tretjega odstavka 255.i člena zakona prvič predloži CbCR za poslovno leto mednarodne skupine podjetij, ki se začne 1. januarja 2016 ali pozneje.

(2) Poročevalec iz četrtega odstavka 255.i člena zakona prvič predloži CbCR za poslovno leto mednarodne skupine podjetij, ki se začne 1. januarja 2017 ali pozneje.

(3) Pristojni organ prvič izmenja CbCR v 18 mesecih od zadnjega dne poslovnega leta mednarodne skupine podjetij v skladu s prvim odstavkom 248.b člena tega zakona.

66. člen

(prehodna določba glede 304. člena zakona)

Ne glede na tretji odstavek 304. člena zakona se priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov ter določitev nosilca dejavnosti za leto 2017 opravita do 15. januarja 2017.

67. člen

(prehodna določba glede 316.a, 316.b, 316.c in 340. člena ter spremenjenega 397. člena)

Novi 316.a, 316.b, 316.c, 316.d in 340.a člen zakona ter nove 10.a, 10.b in 28.a točka spremenjenega 397. člena zakona se začnejo uporabljati za davčno leto, za katero se začne uporabljati nova metoda ugotavljanja katastrskega dohodka.

68. člen

(prehodna določba v zvezi z izdajo potrdila o davčnem rezidentstvu)

348. člen zakona se uporablja do 31. decembra 2016.

69. člen

(prehodna določba v zvezi z dajanjem podatkov od prihrankov v obliki plačil obresti za leto 2016)

Ne glede na 51. člen tega zakona se 350. in 351. člen zakona še naprej uporabljata v zvezi z dajanjem podatkov od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih v letu 2016 dosegajo upravičeni lastniki po mednarodnih pogodbah o obdavčevanju dohodka od prihrankov, ki jih je sklenila Slovenija in se začasno uporabljajo ali veljajo.

70. člen

(prehodna določba v zvezi z uveljavljanjem odbitka davka, plačanega v tujini)

Sedmi odstavek 328. člena zakona se uporablja za koledarska leta pred letom 2017, v katerih je bil davek v drugi državi članici plačan.

71. člen

(uporaba določb tega zakona)

(1) Zadeve, glede katerih je postopek ob začetku uporabe tega zakona v teku, se končajo po tem zakonu.

(2) Zadeve, glede katerih je bilo ob začetku uporabe tega zakona že vloženo pravno sredstvo oziroma začet upravni spor, se končajo po Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, številka 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14 in 91/15).

(3) Če je bilo uporabljeno pravno sredstvo oziroma začet upravni spor po prejšnjem odstavku in je bila izdana odločba odpravljena in zadeva vrnjena v ponovni postopek, se postopek nadaljuje po tem zakonu.

72. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uporabe tega zakona prenehata veljati:

- Pravilnik o obliki in načinu dostave podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti (Uradni list RS, št. 114/09 in 103/10) in
- Pravilnik o določitvi ozemelj, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaki tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES (Uradni list RS, št. 138/06).

(2) Pravilnik iz prve alineje prejšnjega odstavka se še naprej uporablja v zvezi z dajanjem podatkov od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih dosegajo upravičeni lastniki po mednarodnih pogodbah o obdavčevanju dohodka od prihrankov, ki se začasno uporabljajo ali veljajo.

73. člen

(začetek veljavnosti)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se

začne 1. januarja 2017.

(2) Do začetka uporabe tega zakona se uporablja Zakon o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14 in 91/15).

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena sprememba sedmega odstavka 58. člena tega zakona začne veljati 6. februarja 2017.

(4) Nov 353.a člen zakona se začne uporabljati za obračune prispevkov za socialno varnost za mesec januar 2018, razen za zavezance za prispevke za socialno varnost samozaposlene osebe in družbenike, katerim se osnova za plačilo prispevkov za socialno varnost določa na podlagi 145. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, številka št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD in 102/15), za katere se začne uporabljati za mesec januar 2017.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Doda se sklic na spremembo Direktive 2011/16/EU z Direktivo 2016/881/EU.

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami se v pravni red Republike Slovenije prevzemajo vsebina Direktive Sveta (EU) 2015/2060 z dne 10. novembra 2015 o razveljavitvi Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 301 z dne 18. 11. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2015/2060), Direktive Sveta 2015/2376/EU z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive Sveta 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja ((UL L št. 332 z dne 18. 12. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2015/2376) in Direktive Sveta 2016/881/EU z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 146 z dne 3. 6. 2016, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/881/EU).

Direktiva Sveta 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2003/48/ES) je bila sprejeta leta 2003. Evropski svet je 21. marca 2014 sklenil, da bo metoda avtomatične izmenjave podatkov, ki jo bo EU uporabljala znotraj svojih meja, svetovni standard, ki ga razvija Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD). Koristi ohranjanja hkratne veljavnosti obeh pravnih instrumentov bi bile minimalne, prav tako soobstoje obeh pravnih instrumentov z vsebinsko podobnim področjem uporabe ni v skladu z načeli boljše zakonodaje ter v interesu jasnosti in pravne varnosti. Poleg tega bi ohranjanje hkratne veljavnosti obeh pravnih sistemov pomenilo, da bi imeli dva sklopa podobnih, vendar ne popolnoma usklajenih sistemov pravil, postopkov in poročanja na področju dolžne skrbnosti v zvezi s strankami – oba v zvezi s poročanjem finančnih institucij pristojnim organom ter izmenjavo podatkov med pristojnimi organi. Stroški takšne ureditve bi bili veliko večji od koristi razširjenega področja uporabe, ki ga prinaša direktiva o prihrankih. Prav tako je zagotovljeno, da so v področje uporabe vključeni isti podatki, kot jih vsebuje vzorčni sporazum med pristojnimi organi in skupni standard poročanja, ki ju je izdelala OECD, zato je bila sprejeta Direktiva Sveta 2015/2060.

Namen Direktive Sveta 2015/2376, ki se prenaša v pravni red Republike Slovenije, je zagotoviti, celovito in učinkovito upravno sodelovanje med davčnimi upravami, in sicer z določitvijo obvezne avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih (pri teh gre za vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom, ki se uporabljajo na področju transfernih cen). Izmenjava vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom bo posledično zahtevala tudi drugačno prakso davčnega organa v zvezi s pravico davčnih zavezancev do informiranja. Če bo davčni zavezanec (ki ni fizična oseba) zaprosil za izdajo vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom, bo moral davčnemu organu predložiti informacije, ki jih davčni organ potrebuje tudi za namene izmenjave teh stališč. Predlagani 248.a člen določa te informacije. Dosedanja praksa davčnih zavezancev je, da davčni organ zaprosijo za davčno obravnavo posamezne transakcije brez navedbe, kdo so stranke te transakcije. Zaradi izmenjave vnaprejšnjih davčnih stališč s čezmejnimi učinkom bo moral davčni zavezanec razkriti tudi, kdo je pogodbeni stranka v transakciji, ki je predmet vnaprejšnjega davčnega stališča. Kadar bo za vnaprejšnje davčno stališče davčnega organa zaprosil pooblaščenec ali davčni svetovalec, bo moral razkriti, kdo so stranke v transakciji, ki je predmet stališča.

Zaradi struktur, ki izhajajo iz davčnega načrtovanja in omogočajo nizko obdavčitev dohodka v državi članici, ki je izdala stališče, lahko v drugih državah članicah ostane le manjša količina obdavčljivega dohodka, s čimer se zmanjšajo njihove davčne osnove. Avtomatična izmenjava podatkov o davčnih stališčih temelji na veljavnih pravilih Direktive 2011/16/EU v zvezi s praktičnimi postopki za izmenjavo podatkov tudi prek standardnih obrazcev in je v skladu z mednarodnim razvojem na ravni OECD in s prizadevanji OECD za preprečevanje zmanjšanja davčne osnove in preusmeritve dobička.

S prenosom Direktive 2016/881/EU v pravni red Republike Slovenije se avtomatična izmenjava podatkov v skladu s sklepi Evropskega sveta nadalje razširja še na poročila po državah, da bi preprečili davčne goljufije, davčne utaje in agresivno davčno načrtovanje. Davčni organ potrebuje celovite in ustrezne informacije o strukturi in politiki transference cen ter notranjih transakcijah mednarodnih skupin podjetij znotraj in zunaj EU. Na podlagi teh informacij se bo lahko odzval na škodljive davčne prakse. Mednarodne skupine podjetij bodo morale tako v poročilu vsako leto za vsako jurisdikcijo, v kateri poslujejo, navesti podatke o višini prihodkov, dobičku pred davkom ter plačanih in obračunanih davkih od dohodkov, nadalje tudi število zaposlenih, izkazani kapital, nerazporejeni dobiček in opredmetena sredstva, pa tudi vse osebe znotraj skupine in poslovne dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo. Zaradi zmanjšanja administrativnega bremena obveznost poročanja velja le za mednarodne skupine podjetij, katerih letni konsolidirani prihodki presegajo 750.000.000 eurov.

K 2. členu

S spremembo prvega in drugega odstavka se jasno določa, da je APA sporazum (enostranski, dvostranski ali večstranski) dogovor med davčnim zavezancem in davčnim organom v Sloveniji, s katerim se pred izvajanjem transakcij med povezanimi osebami določijo metodologija, kritične predpostavke in druga primerna merila za določanje transference cen za te transakcije in obdobje, za katerega ta merila veljajo, v skladu s 14.a do 14.g členom zakona. Jasno se tudi določa, da je dvostranski ali večstranski APA sporazum mogoč le, če relevantne mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja omogočajo skupno dogovarjanje pristojnih organov o takšni vsebini (praviloma dogovarjanje po tretjem odstavku 25. člena relevantne mednarodne pogodbe). Dvostranski ali večstranski APA sporazum (kot dogovor med davčnim zavezancem in davčnim organom v Sloveniji) namreč vsebuje vsebino skupnih dogovorov pristojnih organov, glede katere davčni zavezanec in povezane osebe dosežejo strinjanje.

K 3. členu

S predlogom s katerim se v drugem odstavku 48. člena podaljšuje rok, v katerem mora dedič izpolniti obveznosti glede zapustnikovih dolgov in se črta drugi stavek petega odstavka 48. člena, na podlagi katerega se več ne obračunajo obresti od dne smrti zapustnika do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič za dediča, se precej izboljšuje položaj dediča kot pravnega naslednika zapustnika v zvezi z izpolnitvijo obveznosti.

ZDavP-2 v 48. členu ureja odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo premoženje zapustnika ali oseb, razglašanih za pogrešane oziroma opravilno nesposobne.

Po veljavni ureditvi mora dedič odmerjeno oziroma obračunano davčno obveznost in davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, izpolniti v 30 dneh po pravnomočnosti sklepa o dedovanju. Predlog določa, da mora dedič odmerjeno oziroma obračunano davčno obveznost in davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, izpolniti v daljšem roku, kot ga določa veljavna zakonodaja, to je v 60 dneh po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

Veljavni peti odstavek določa, da z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča. V tem obdobju se po veljavni zakonodaji zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost 12 mesecev, ki velja na dan smrti zapustnika. Po predlogu dediču ne bo več treba od smrti zapustnika do prevzema dospelosti davčne obveznosti zapustnika plačati medbančnih obresti po evropski medbančni obrestni meri.

K 4. členu

Davčni zavezanec mora po veljavnem 55. členu v primeru predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračunati in plačati obresti po evropski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna

na podlagi samoprijave za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za vložitev davčnega obračuna, povečani za:

1. 1 odstotno točko, če predloži podatke v enem mesecu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
2. 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
3. 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
4. 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna.

Predlog določa, da davčni zavezanec (pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost) od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračuna in plača 3 % letne obresti od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave.

Po predlagani ureditvi je plačilo oziroma višina obresti, ki jih bo moral davčni zavezanec plačati ob predložitvi obračuna na podlagi samoprijave, nižje oziroma nižja v primerjavi z veljavnimi obrestmi in pribitki. Sprememba plačila oziroma višine obresti brez pribitkov daje davčnim zavezancem priložnost, da izkoristijo institut samoprijave, ki je v primerjavi z veljavno ureditvijo za davčnega zavezanca ugodnejša.

K 5. členu

Sprememba v uvodnem stavku prvega odstavka 58. člena zakona je redakcijske narave, saj se jasneje določa, da se izraz 'združenje oseb' nanaša na združenje oseb po tujem pravu.

Spremembi v 2. in 3. točki prvega odstavka 58. člena sta povezani z dejstvom, da sta bila lani sprejeta nov Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (ZISDU-3) in Zakon o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov (ZUAIS), ki sta na novo uredila področje upravljanja investicijskih skladov ter opravljanja investicijskih storitev in poslov.

Sprememba v četrtem odstavku je redakcijske narave. Glede na to, da je bila opredelitev plačnika davka iz prvega odstavka 58. člena z novelo ZDavP-2L dopolnjena, tako da vključuje tudi nerezidenta Republike Slovenije, ki ima v skladu s predpisi, ki urejajo ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, podružnico v Republiki Sloveniji, se posledično s spremembo v četrtem odstavku določa, da lahko plačnik davka pooblasti tudi nerezidenta, ki ima v skladu s predpisi, ki urejajo ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, podružnico v Republiki Sloveniji, da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 59. člena zakona.

Z dopolnitvijo sedmega odstavka se zaradi T2S okolja, v katerega se bo KDD Centralna klirinško depotna družba, d. d. vključila 6. februarja 2017, in zaradi s tem povezanih administrativnih poenostavitev, določa, da za izdajatelja nematerializiranega finančnega instrumenta ne velja obveznost dostave podatkov v primeru, ko izdajatelj dohodek iz nematerializiranega finančnega instrumenta, ki ima vir v Sloveniji, plača centralni klirinško depotni družbi s sedežem v Sloveniji, ki ga prejme za tuj račun. Določene podatke, ki bi jih po doslej veljavnem sistemu davčnemu organu dostavil izdajatelj, bo po novem dostavila centralna klirinško depotna družba.

Sprememba enajstega odstavka je povezana z dejstvom, da sta bila lani sprejeta novi Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (ZISDU-3) in Zakon o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov (ZUAIS), ki sta na novo uredila področje upravljanja investicijskih skladov in opravljanje skrbniških storitev.

K 6. členu

Po veljavnem 62. členu se prepozno vložena davčna napoved, šteje za pravočasno, če je davčni zavezanec iz opravičljivih razlogov zamudil rok za predložitev davčne napovedi. Davčni zavezanec mora vlogi – predlogu za naknadno predložitev davčne napovedi, v katerem obrazloži razloge za zamudo in predloži dokaze za svoje navedbe, predložiti tudi davčno napoved. Predlog lahko vloži v osmih dneh po prenehanju razlogov, ki so mu onemogočili predložitev davčne napovedi, vendar pa najpozneje v treh mesecih po izteku roka za predložitev napovedi. Če davčni organ dovoli predložitev davčne napovedi, se napoved šteje za pravočasno vloženo.

Davčni organ izda sklep, če ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka, torej če davčni zavezanec ni izkazal opravičljivih razlogov za zamudo. Predlog določa, da davčni organ davčnemu zavezancu, kateremu ni dovolil predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka, za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi obračuna obresti. Obrestna mera za izračun obresti znaša 3 % letno.

K 7. členu

Po veljavnem 63. členu mora davčni zavezanec v zvezi z vložitvijo davčne napovedi na podlagi samoprijave od neplačanega davka plačati obresti po evropski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi na podlagi samoprijave za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan poteka zakonsko določenega roka za vložitev davčne napovedi, povečani za:

- 1 odstotno točko, če predloži podatke v enem mesecu po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
- 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
- 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
- 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčne napovedi.

Predlog določa, da od neplačanega davka davčni organ obračuna 3 % letne obresti za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi na podlagi samoprijave. Po predlagani ureditvi je plačilo oziroma višina obresti, ki jih bo moral davčni zavezanec plačati v primeru samoprijave, nižje oziroma nižja v primerjavi z veljavnimi obrestmi in pribitki. Sprememba plačila oziroma višine obresti brez pribitkov spodbuja davčne zavezance k vložitvi napovedi na podlagi samoprijave, ki je v primerjavi z veljavno ureditvijo za davčnega zavezanca ugodnejša.

K 8. členu

Predlog določa, da mora davčni organ, če se je davčni zavezanec v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora odpovedal pravici do pripomb na zapisnik oziroma dodatni zapisnik, ki sta izdana v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora, izdati odmerno odločbo na podlagi davčnega inšpekcijskega nadzora najpozneje v 30 dneh od odpovedi pravici do pripomb na zapisnik oziroma dodatni zapisnik.

Veljavni 140. člen ZDavP-2 določa, da lahko davčni zavezanec po prejemu zapisnika o davčnem inšpekcijskem nadzoru poda pripombe na zapisnik v 20 dneh po vročitvi zapisnika. Rok se lahko podaljša na prošnjo davčnega zavezanca, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje in e davčni zavezanec prošnjo pošlje pred iztekom 20 dnevnega roka. Davčni zavezanec ima možnost dajati tudi pripombe na dodatni zapisnik.

Če se davčni zavezanec strinja z vsebino zapisnika, se lahko v roku za dajanje pripomb na zapisnik izrecno odpove pravici do pripomb, lahko pa izjavi (pisno ali ustno na zapisnik idr.), da se strinja z vsebino zapisnika oziroma da nanj nima pripomb. Na ta način lahko davčni zavezanec doseže hitrejši zaključek postopka in izdajo odločbe.

Te možnosti, ki skrajšujejo postopke davčnega inšpekcijskega nadzora v primerih, če se davčni zavezanec strinja z ugotovitvami davčnega organa, omogoča že veljavna zakonodaja. Če za davčnega zavezanca ugotovitve davčnega organa niso sporne, je v njegovem interesu, da se v izogib teku 7 % obresti, postopek davčnega inšpekcijskega nadzora čimprej zaključi. Za hitrejši zaključek postopka ima davčni zavezanec interes tudi v primeru, ko je davčni organ ugotovil preplačilo davka, saj s tem doseže hitrejše vračilo preveč plačanega davka. S predlogom se zato določi, da mora davčni organ v teh primerih izdati odločbo v 30 dneh od odpovedi pravici do pripomb. Kot odpoved pravici do pripomb se šteje tudi izjava davčnega zavezanca, da na zapisnik ali dodatni zapisnik nima pripomb.

Število pripomb, danih na zapisnik, v letu 2014 znaša 16,47 %, v letu 2015 pa 12,51 %.

Število pritožb na odmero odločbo, če so bile dane že pripombe na zapisnik, v letu 2014 znaša 9,97 %, v letu 2015 pa 6,30 %. Število pritožb na odmero odločbo, če niso bile dane pripombe na zapisnik, v letu 2014 znaša 2,70 %, v letu 2015 pa 1,55 %. Praviloma vložijo pritožbo na odločbo tisti davčni zavezanci, ki so dali pripombe že na zapisnik.

Število pritožb, vloženih na odmero odločbo v letu 2014 znaša 12,67 %, v letu 2015 pa 7,86 %, na ugotovitevno odločbo pa v letu 2014 znaša 1,65 %, v letu 2015 0,83 %.

Večina davčnih zavezancev ne vložijo pritožbe zoper odmero in ugotovitevno odločbo, izdano v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora (v letu 2014 ni vložilo pritožbe 72,23 %, v letu 2015 75,04 % davčnih zavezancev).

		leto 2014 v %	leto 2015 v %
1.	št. zapisnikov, na katere so bile dane pripombe	16,47	12,51
2.	št. odmernih odločb	51,52	40,67
3.	št. pritožb na odmero odločbo	12,67	7,86
4.	št. pritožb na odmero odločbo, kadar so zavezanci dali pripombe že na zapisnik	9,97	6,30
5.	št. pritožb na odmero odločbo, kadar zavezanci niso dali pripombe na zapisnik	2,70	1,55
6.	št. odločb o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti (ugotovitvene odločbe)	19,56	17,47
7.	št. pritožb na ugotovitevne odločbe	1,65	0,83
8.	št. pritožb na ugotovitevno odločbo, kadar so zavezanci dali pripombe na zapisnik	1,10	0,47
9.	št. pritožb na ugotovitevno odločbo, pa niso dali pripomb na zapisnik	0,55	0,36
10.	št. odločb	71,01	57,78
11.	skupaj št. pritožb na odmerne in ugotovitevne odločbe	14,32	8,69
12.	št. odmernih in ugotovitvenih odločb, zoper katere niso bile vložene pritožbe in tudi niso bile dane pripombe na zapisnik	72,23	75,04

Rok iz 84. člena je instrukcijski in ne prekluzivni. Prekoračitev tega roka ne pomeni, da davčni organ po tem roku ne more izdati upravne odločbe¹.

K 9. členu

ZDavP-2, z izjemo 81. in 82. člena, nima posebnih določb glede oblike, načina izdaje in sestavnih delov odločbe in sklepov, zato se v skladu s tretjim odstavkom 2. člena ZDavP-2, subsidiarno uporabljajo določbe Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljnjem besedilu: ZUP).

Davčni organ vodi dokumentarno gradivo, v katerega sodijo tudi priprave odločb, sklepov in dokumentov v elektronskem sistemu EDS. Po veljavni ureditvi ZUP je treba tudi odločbe in sklepe, ki so bili v dokumentarnem sistemu že elektronsko podpisani, in so poslani naslovniku v papirju, še enkrat lastnoročno podpisati, kar povzroča organu administrativne obremenitve in s tem podaljšuje čas izdaje odločb in drugih dokumentov.

S predlogom se uredi način podpisovanja odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki jih davčni organ pripravi in izda v elektronski obliki.

Predlog določa, da odločbo podpiše uradna oseba, ki odloča v zadevi, in uradna oseba, ki je vodila postopek oziroma pripravila osnutek odločbe.

Če se odločba izda v elektronski obliki, se podpiše v skladu z Zakonom o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu. V tem primeru je podpis enakovreden lastnoročnemu podpisu. Če je odločba, ki se izdela samodejno, izdana v elektronski obliki, ima lahko namesto podpisa uradne osebe in žiga organa faksimile. Na odločbi, ki je izdana v elektronski obliki, je treba označiti, da je podpisana z elektronskim podpisom, ter navesti podatke o podpisniku, izdajatelju in identifikacijski številki elektronskega potrdila ter spletnem naslovu, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve veljavnosti elektronskega podpisa.

Po predlogu zakona davčnemu organu ne bo treba pošiljati odločbe samo v fizičnem izvirniku, temveč ima davčni organ ob izpolnjevanju pogojev na voljo še druge načine, in sicer bo lahko poslal odločbo v:

1. elektronskem izvirniku,
2. fizičnem prepisu ali
3. elektronskem (skeniranem) prepisu.

Fizični prepis odločbe se overi z oznako o točnosti prepisa in z lastnoročnim podpisom uradne osebe, ki je opravila prepis, elektronski pa z elektronskim podpisom uradne osebe.

Predlog določa pogoj, ki mora biti izpolnjen, da ni potrebna overitev fizičnega prepisa odločbe, izdane v elektronski obliki, če davčni organ zagotavlja možnost preverjanja istovetnosti fizičnega prepisa z elektronskim izvirnikom. Če davčni organ zagotovi to možnost, na odločbi navede spletni naslov, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve istovetnosti. Če so odločbe, ki so izdelane samodejno, v elektronski obliki, imajo faksimile namesto podpisa uradne osebe in žiga organa.

Tako bo lahko davčni zavezanec, ki dvomi v pristnost odločbe, izdane v elektronskem izvirniku, fizičnem prepisu ali elektronskem skeniranem prepisu, preveril pristnost listine na spletnem naslovu ali osebno pri davčnem organu.

¹ Prim.: Sodba Vrhovnega sodišča RS I Up 80/2002.

Predlog tudi določa, da ima fizični prepis ob izpolnjevanju zakonskih pogojev, enako dokazno vrednost kot izvirnik odločbe.

Fizični prepis odločbe ima enako dokazno vrednost kot izvirnik odločbe.

Določi se, da izvirnik odločbe hrani organ.

Ta člen se uporablja tudi za sklepe in druge dokumente v upravnem postopku, ki jih izda davčni organ v elektronski obliki.

K 10. členu

Veljavni 85.a člen ureja elektronsko vročanje prek portala eDavki. V petem odstavku tega člena določa, kdaj velja vročitev za opravljeno. Nadalje ureja tudi, da portal eDavki dokument po preteku šestih mesecev od dneva vročitve izbriše in naslovniku pošlje elektronsko sporočilo, da je dokument izbrisan s portala eDavki in ga lahko zavezanec za davek prevzame pri davčnem organu.

Davčni zavezanci se ne glede na to, da so bili že takoj ob vložitvi dokumentov seznanjeni o brisanju dokumentov po šestih mesecih od vročitve, množično obračajo na davčni organ za pojasnila glede prejetega elektronskega sporočila, da je dokument izbrisan s portala eDavki in ga lahko prevzamejo pri davčnem organu. Finančno upravo RS in prosijo za pojasnila, za katere izbrisane dokumente gre, hkrati pa zahtevajo ponovno pošiljanje dokumenta.

Predlog zato določa, da se v petem odstavku črta besedilo »in naslovniku pošlje elektronsko sporočilo, da je dokument izbrisan s portala eDavki in«,

Davčni zavezanci bodo imeli še vedno možnost prevzeti dokument pri davčnem organu, kar jim zagotavlja 82. člen Zakon o splošnem upravnem postopku, ki se v davčnem postopku uporablja subsidiarno.

K 11. členu

Veljavni drugi odstavek 87. člena ZDavP-2 določa, da davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je zavezancu za davek odložena izvršba, se zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, če se pritožbi ne ugodi.

Po predlogu bo davčni organ še vedno po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odložil davčno izvršbo, če bo ocenil, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. V primerjavi z veljavno ureditvijo se obresti za čas odloga zaračunajo davčnemu zavezancu samo v primeru, če pritožbi ni bilo ugodeno. Davčnemu zavezancu – fizični osebi v primeru odložene izvršbe obračunajo 2 % letne obresti. Prav tako se tudi davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, za čas, ko je odložena izvršba in ni bilo ugodeno njegovi pritožbi, obračunajo 2 % letne obresti oziroma obresti v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

Obresti, ki bi bile nižje od obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, bi bilo treba obravnavati v skladu z Zakonom o spremljanju državnih pomoči. Ta zakon ureja postopek priglavitve, obveznost poročanja in evidentiranja državnih pomoči ter presojo o skladnosti državnih pomoči, ki jih ni treba priglavit Evropski komisiji.

K 12. členu

Veljavni prvi odstavek 89. člena ZDavP-2 določa, da se v obnovi postopka za krajevno pristojni organ šteje organ, ki je izdal odločbo v postopku, ki se obnavlja. Predlog določa črtanje prvega odstavka 89. člena ZDavP-2, saj ZDavP-2 ne ureja več krajevne pristojnosti.

Finančna uprava Republike Slovenije ni organizirana teritorialno. Upoštevajoč 9. člen Zakona o finančni upravi in Uredbo o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in pravosodnih organih, ki ureja skupna merila za notranjo organizacijo v organih državne uprave, njene notranje organizacijske enote, Generalni finančni urad, finančni uradi, izpostave (tudi sektor, oddelek, referat, itd.) niso samostojni upravni organi, zato o njihovi krajevni pristojnosti ni mogoče govoriti. Njihova interna, notranja razdelitev dela v okviru finančnih uradov je samo notranji organizacijski ukrep za delitev pooblastil.

Zaradi črtanja prvega odstavka se drugi odstavek tega člena ustrezno preštevilčijo.

K 13. členu

Predlagana sprememba tretje točke 92. člena je povezana s predlogom novega 97.a člena, ki določa, da pobot nastane z dnem, ko se stečejo pogoji zanj. Predlog novega 97.a člena določa, da se šteje, da je davek plačan na dan, ko so se stekli pogoji za pobot. Predlagana ureditev vpliva na tek zamudnih obresti. Te prenehajo teči z dnem, ko so izpolnjeni pogoji za pobot, ne pa šele na dan, ko je davčni organ opravil pobot. Navedeno pomeni, da je pobot opravljen na dan, ko je na eni strani preplačilo davka, na drugi strani pa neporavnana obveznost iz naslova drugih davkov ali drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ.

Namen dopolnitve četrte točke 92. člena sta enaka obravnava dolžnikov in jasnejša opredelitev datuma plačila, če se davek plača pri davčnem organu s plačilno/kreditno kartico (brezgotovinsko plačilo). Ponudniki plačilnih storitev zagotavljajo kritje (prilive) na podračune Finančne uprave Republike Slovenije za izvršena plačila z brezgotovinskimi plačilnimi instrumenti (na primer s kreditnimi karticami) z več dnevnim zamikom, praviloma tudi do enega tedna. To pa bi v primeru, če bi se kot datum plačila upošteval datum, ko plačilni servis zagotovi kritje, pomenilo, da bi davčni zavezanec, ki poravna obveznost s plačilno/kreditno kartico, plačal več obresti kot davčni zavezanec, ki poravna obveznost v gotovini, oziroma v primeru, če ponudnik plačilnih storitev isti ali naslednji dan zagotovi kritje na podračun Finančne uprave Republike Slovenije. Podobno velja tudi za primere plačila globe. V teh primerih storilec prekrška ne bi bil upravičen do plačila polovice globe, tako kot bi veljalo za storilca, ki poravna globo v gotovini ali v primeru, če ponudnik plačilnih storitev isti oziroma naslednji dan zagotovi kritje na podračun Finančne uprave Republike Slovenije.

Finančna uprava RS je v skladu z Zakonom o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) pristojna za odmero in obračun obveznih dajatev, vključno z uvoznimi in izvoznimi dajatvami po predpisih Evropske unije.

Uvozne in izvozne dajatve se pobirajo v skladu z Uredbo (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 952/2013) V prvem odstavku 109. člena Uredbe (EU) št. 952/2013 je določeno, da se plačilo lahko opravi v gotovini ali z drugim plačilnim sredstvom s podobnim učinkom poravnave obveznosti, vključno s prilagoditvijo kreditnega salda, v skladu z nacionalno zakonodajo. Plačilo odmerjenih in obračunanih uvoznih dajatev z gotovino oziroma plačilnimi kreditnimi karticami je v carinskih postopkih omogočeno fizičnim osebam, ki so jim uvozne dajatve obračunane in odmerjene pri vstopu na carinsko območje EU (v nadaljevanju: potniki). Ker v bližini mejnih prehodov ni izvajalcev plačilnega prometa oziroma ne poslujejo neprekinjeno kot mejni prehodi, je potnikom, ki so jim ob vstopu na carinsko območje obračunane in odmerjene uvozne dajatve omogočeno, da ta dolg poravnajo takoj na kraju samem z gotovino oziroma s plačilno kreditno kartico in zato lahko prosto razpolagajo z blagom.

Poleg uvoznih in izvoznih dajatev, se z gotovino oziroma plačilno kreditno kartico lahko plačajo tudi globe, če se plačilo izvrši na kraju storitve prekrška oziroma se v gotovini položi varščina, če se varščina polaga na kraju prekrška. Plačilo z gotovino se opravi v prekrškovnih postopkih, ki jih v okviru svojega področja delovanja vodijo notranje organizacijske enote - mobilni oddelki Finančne uprave RS. Storilci prekrška lahko na kraju storitve prekrška plačajo globo oziroma predložijo varščino. Gre

predvsem za kršitelje, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji. Prvi odstavek 201. člena Zakona o prekrških (v nadaljnjem besedilu: ZP-1) določa, da če storilec ne more dokazati identitete ali nima stalnega prebivališča ali če bi se z odhodom zaradi prebivanja v tujini lahko izognil odgovornosti za prekršek, lahko organ za postopek o prekršku, ki je odločil o prekršku na prvi stopnji, hkrati odloči, da se odločba izvrši takoj ne glede na zahtevo za sodno varstvo oziroma pritožbo, če organ spozna, da bi storilec lahko onemogočil njeno izvršitev. Če storilec globe ne plača, organ, ki je odločil o prekršku na prvi stopnji, izvede vse potrebne ukrepe za zavarovanje plačila v skladu s petim odstavkom tega člena. V zvezi s pologom varščine pa je v četrtem odstavku 113. člena ZP-1 določeno, da se varščina lahko položi tudi v gotovini. Glede na to, da mobilni oddelki finančne uprave opravljajo svoje naloge v neenakomerno razporejenem delovnem času (24/7/365) na celotnem ozemlju Republike Slovenije, kršitelji ne morejo v vseh primerih plačati takoj prek izvajalca plačilnega prometa, saj izvajalci plačilnega prometa poslujejo v omejenem delovnem času. Z možnostjo, da kršitelji globo plačajo na kraju prekrška z gotovino, je tako zagotovljeno, da se prekrškovni postopek čim prej zaključi.

K 14. členu

Veljavni prvi odstavek 95. člena določa, da v primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, do izdaje odločbe obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka oziroma na dan neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti.

Predlog določa, da se v primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora (v davčnem nadzoru davčnih obračunov ali posameznega področja poslovanja ali v davčnem inšpekcijskem nadzoru) ugotovi davčno obveznost za čas od poteka roka za plačilo davka oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka oziroma od poteka roka za vložitev davčne napovedi, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, do izdaje odločbe obračunajo 7 % letne obresti.

Veljavni drugi odstavek določa, da se v primeru, ko davčni organ pri izvajanju nadzora v skladu z Zakonom o finančni upravi v naknadnem nadzoru ugotovi carinski dolg, obresti obračunavajo za čas od poteka desetega dne po nastanku carinskega dolga do izdaje odločbe po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan nastanka carinskega dolga. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti. Ta določba se smiselno uporablja tudi za druge dajatve, ki se v skladu s predpisi obračunavajo in plačujejo, kot bi bile uvozne dajatve.

Predlog določa, da se črta drugi odstavek, ker se 1. 5. 2016 začne uporabljati nov carinski zakonik Unije (Uredba 952/2013), ki ureja obračun obresti v primerih (114/2. člen), ki jih ureja veljavni drugi odstavek. Zaradi načela primarnosti in neposredne uporabe, je treba upoštevati ureditev uredbe, ki se razlikuje od določil ZDavP-2 glede obračunavanja obresti.

K 15. členu

Po predlogu se šesti, sedmi in osmi odstavek 97. člena črtajo. Črtana vsebina, ki ureja pobot, se po predlogu zakona uredi v novem 97.a členu.

K 16. členu

Zaradi jasnosti in preglednosti se pobot, ki je urejen skupaj z vračilom davka, uredi v posebnem členu.

Pobot nastane z dnem, ko ima davčni zavezanec na eni strani preplačilo davka, na drugi strani pa neporavnane druge vrste davka ali druge denarne obveznosti, ki jih izterjuje davčnih organ, ali stroške s postopkom. Z dnem zapadlosti obeh (ali več) obveznosti (obveznosti za plačilo in vračilo davka) se

šteje, da je opravljen pobot, ne glede na to, kdaj davčni organ pobot evidentira v knjigovodski evidenci.

Na podlagi veljavnega 92. člena ZDavP-2 se šteje, da je davek plačan na dan, ko se davek poravna s preveč plačanim davkom v skladu s četrtem in šestim odstavkom 97. člena tega zakona. Upoštevajoč to določbo, davčnemu zavezancu do dne, ko je davčni organ ugotovil, da so izpolnjeni pogoji za pobot, tečejo zamudne obresti za davek. Ustavev teka zamudnih obresti ni odvisno od tega, kdaj so se stekli pogoji zanj, temveč se tek zamudnih obresti ustavi šele od dne, ko je pogoje za pobot ugotovil davčni organ in to evidentiral v knjigovodski evidenci.

Cilj predloga je, da zamudne obresti prenehajo teči z dnem, ko je izpolnjen pogoj za pobot.

Davčne obveznosti imajo prednost pred drugimi obveznostmi zavezanca za davek, kar pomeni, da v primeru, če davki in druge denarne nedavčne obveznosti ter stroški postopka prispejo v plačilo istočasno, se najprej opravi pobot davkov, ki jim je potekel rok za plačilo, nato pa pobot drugih denarnih nedavčnih obveznosti, ki jih izterjuje davčni organ, nazadnje pa stroškov postopka.

Določi se, da davčni organ za ugotavljanje steka pogojev za pobot drugih denarnih nedavčnih obveznosti upošteva dan, ko prejme predlog za izvršbo.

Določi se, da davčni organ o pobotu obvesti zavezanca za davek.

K 17. členu

Po predlogu se veljavni 98. člen, ki določa vračilo davka v posebnih primerih, dopolni. Predlog določa, da se v teh primerih uporabljajo tudi določbe glede pobota, ki se ga ureja v novem 97.a členu.

K 18. členu

Po veljavni ureditvi lahko davčni organ v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja po v Zakonu o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (v nadaljnjem besedilu: ZFPPIPP) dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerim je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 27/16 z dne 11. 4. 2016; ZFPPIPP-G) je bila ureditev postopka poenostavljene prisilne poravnave spremenjena tako, da poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje na terjatve za plačilo davkov, kot jih določa zakon, ki ureja davčni postopek (nov peti odstavek 221. člena ZFPPIPP). Po novi ureditvi bo davčni zavezanec te terjatve lahko prestrukturiral po določbah tega zakona, pri čemer bodo predmet prestrukturiranja le davčne terjatve, ki so nastale do začetka postopka preventivnega prestrukturiranja oziroma začetka postopka poenostavljene prisilne poravnave, seveda ob hkratnem upoštevanju omejitev iz četrtega odstavka 102. člena ZDavP-2. Davčni zavezanec lahko namreč tudi v postopkih po ZFPPIPP doseže prestrukturiranje le terjatev, ki so nastale do začetka postopka.

Po predlogu bo lahko davčni organ poleg primerov preventivnega finančnega prestrukturiranja tudi za primere poenostavljene prisilne poravnave, urejene v ZFPPIPP, dovolil obročno plačilo v največ 60 mesečnih obrokih, če bo zavezanec za davek predložil pravnomočni sklep o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi. V skladu s prehodno določbo v zvezi z drugim odstavkom 102. člena ZDavP-2 bo pravnomočni sklep o potrjeni prisilni poravnavi, ki v skladu s Pravilnikom o izvajanju Zakona o davčnem postopku pomeni domnevo izpolnjenega pogoja hujše gospodarske škode, učinkoval le v primeru, če je bil postopek poenostavljene prisilne poravnave uveden po 26. 4. 2016.

K 19. členu

Veljavni 104. člen določa, da se davčnemu zavezancu za čas odloga ali obročnega plačila davka obračunajo zamudne obresti. Davčnemu zavezancu – fizični osebi se obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu, davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, pa se zaračunajo obresti po obrestni meri, ki je enaka veljavni referenčni obrestni meri za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu.

Predlog določa, da se za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 101. in 103. členom obračunajo 2 % obresti. Za čas odloga oziroma obročnega plačila se tudi davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, za odloženi davek, vključno z zamudnimi obrestmi, obračunajo 2 % obresti oziroma obresti v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

Obresti, ki bi bile nižje od obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, bi bilo treba obravnavati v skladu z Zakonom o spremljanju državnih pomoči. Ta zakon ureja postopek priglasitve, obveznost poročanja in evidentiranja državnih pomoči ter presojo skladnosti državnih pomoči, ki jih ni treba priglasiti Evropski komisiji.

K 20. členu

Davčni organ lahko z začasnim sklepom za zavarovanje naloži banki oziroma hranilnici, pri kateri ima zavezanec za davek denarna sredstva, da denarnih sredstev zavezancu za davek ne izplača, zavezancu za davek pa prepove razpolaganje s sredstvi. Po predlogu, ki spreminja veljavno 1. točko prvega odstavka 119. člena ZDavP-2, se v primeru zavarovanja davčnega dolga na denarnih sredstvih, ki jih ima dolžnik pri banki oziroma hranilnici, upoštevajo omejitve, ki veljajo v davčni izvršbi na dolžnikove denarne prejemke, urejene v 160. členu zakona. Zavezancu za davek mora tako na računu ostati 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, če pa dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, pa tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialno-varstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči.

Zaradi vključitve KDD v sistem TARGET 2 – Securities, ki je enotna panevropska informacijska platforma za izvajanje poravnave poslov z vrednostnimi papirji, so potrebne spremembe ZDavP-2 v delu, ki se nanaša na zavarovanje izpolnitve in plačila davčne obveznosti. Predlog spreminja veljavni četrty odstavek 119. člena ZDavP-2, ki določa, da mora davčni organ nemudoma poslati pristojnemu registrskemu organu, klirinško depotni družbi oziroma pooblaščenemu udeležencu trga vrednostnih papirjev začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek prepove razpolaganje z deleži, ki jih ima v družbah. Pristojni registrski organ mora prepoved, vsebovano v sklepu za zavarovanje, vpisati v predpisan register. Predlog tako razširja učinke zavarovanja (prepoved razpolaganja z deleži, ki jih ima zavezanec v družbah) še na upravičenca do izplačil.

S predlagano dopolnitvijo šestega odstavka bo davčni organ imel možnost davčnemu dolžniku omejiti ali prepovedati razpolaganje z njegovimi plovili ali zrakoplovi. Davčni organ bo po izdaji začasnega sklepa za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi plovili ali zrakoplovi, nemudoma vložil zahtevo za vpis v slovenski ladijski register (vpisnik ladij, čolnov in plavajočih naprav) ali register zrakoplovov. Upravljavec registra bo po uradni dolžnosti izdal potrdilo o vpisu v register (Uprava Republike Slovenije za pomorstvo v primeru vpisa ladij je upravljavec registra ladij oziroma plovil, Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije pa je upravljavec registra zrakoplovov).

K 21. členu

Gre za redakcijske popravke, in sicer se v naslovu 138. člena ZDavP-2 črta besedilo »in pristojnosti pooblaščenih oseb«. Pristojnosti pooblaščenih oseb so urejene v 14. do 44. členu Zakona o finančni

upravi. V noveli ZDavP-2I so se določene pristojnosti pooblaščenih oseb, ki jih je urejal ta člen, črtale, vendar pa ta sprememba v naslovu ni bila upoštevana.

K 22. členu

S predlogom se črta drugi odstavek 139. člena ZDavP-2. Ta določa obveznost davčnega inšpektorja, da mora pred sestavo zapisnika zavezanca za davek pisno seznaniti z izidom davčnega inšpekcijskega nadzora tako, da ga opozori na dejstva, ki vplivajo na obdavčenje, pravne posledice ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in davčne učinke teh ugotovitev.

V praksi se vsebina pisne seznantitve o izidu davčnega inšpekcijskega nadzora ne razlikuje od vsebine zapisnika po 140. členu ZDavP-2, zato bo po predlogu za spremembo 140. člena ZDavP-2 davčni zavezanec z zapisnikom o davčnem inšpekcijskem nadzoru² seznanjen o izidudavčnega inšpekcijskega nadzora, vseh dejstvih in pomembnejših dejanjih v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora, ki vplivajo na obdavčenje, o pravnih posledicah ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in davčnih učinkih.. Ni nepomembno, da v drugih inšpekcijskih nadzorih, ki se opravljajo po Zakonu o inšpekcijskem nadzoru (v nadaljnjem besedilu: ZIN), ni dolžnost uradne osebe, ki vodi postopek, da stranko predhodno seznani o izidu inšpekcijskega nadzora, učinkih ugotovitev itd. ZDavP-2 v primerjavi z ZIN³ določa daljši rok za pritožbo zoper odmerno odločbo, in sicer 30 dni od vročitve. Glede nesuspenzivnosti pritožbe pa se ureditvi po ZDavP-2 in ZIN ne razlikujeta.

Davčni organ mora že na podlagi temeljnega načela davčnega postopka o gotovosti, seznanjenosti in pomoči davčnemu zavezancu omogočiti, da je pravočasno seznanjen s svojimi pravicami in obveznostmi pri pobiranju davkov. Sodelovanje in varovanje pravnega položaja oziroma koristi davčnega zavezanca v davčnem inšpekcijskem nadzoru zagotavlja tudi ZUP na podlagi načela varstva pravic strank in varstva javnih koristi ter načelo zaslišanja stranke⁴. Na podlagi določil ZUP mora davčni organ davčnemu zavezancu ves čas davčnega inšpekcijskega nadzora davčnemu

² Predlog spremembe 140. člena dopolnjuje prvi odstavek 140. člena, ki določa, da zapisnik vsebuje ugotovljeno dejansko stanje, ki vključuje vsa dejstva in okoliščine, pomembne za odločbo.

³ ZIN nima posebnih določb glede roka za pritožbo, kar pomeni da veljajo določbe ZUP. ZUP določa 15 dnevni rok za pritožbo.

⁴ 7. člen ZUP določa, da morajo organi v postopku omogočiti strankam, da čim lažje zavarujejo in uveljavljajo svoje pravice, pri tem pa zagotoviti, da stranke ne uveljavljajo svoji pravic v škodo pravic drugih ali v nasprotju z javno koristjo. Kadar uradna oseba glede na podano dejansko stanje izve ali oceni, da ima stranka v postopku podlago za uveljavitev kakšne pravice, jo na to opozori.

V skladu z načelom zaslišanja stranke (9. člen ZUP) mora davčni organ pred izdajo odločbe davčnemu zavezancu omogočiti, da se izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločbo (zaslišanje stranke). Načelo zaslišanja stranke daje stranki tri temeljne pravice: pravico udeleževati se ugotovitvenega postopka, pravico izjaviti se o vseh dejstvih in okoliščinah, ki utegnejo vplivati na rešitev stvari, in pravico izpodbijati ugotovitve in navedbe davčnega organa ter nasprotnih strank in drugih udeležencev postopka. Davčni organ mora davčnemu zavezancu omogočiti vpogled v spis. Omogočiti mu mora, da se izreče o vseh predlogih in ponujenih dokazih, da sodeluje pri izvedbi dokazov, da postavlja vprašanja pričam in izvedencem. Davčni organ mora davčnega zavezanca opozoriti tudi na njegove pravice v postopku in na pravne posledice njegovih dejanj ali opustitev. Davčni organ ne sme izdati odločbe, preden davčnemu zavezancu ne omogoči, da se izreče o dejstvih in okoliščinah, na katere se bo opirala odločba. To se davčnemu zavezancu lahko omogoči na ustni obravnavi ali izven nje ustno na zapisnik ali v pisni obliki. Bistvo tega načela torej ni le v navzočnosti davčnega zavezanca na ustni obravnavi, pač pa predvsem v možnosti, da se izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah, pomembnih za odločitev, da uveljavlja svoje pravice oziroma brani svoje koristi in da se seznani s celotnim potekom in izidom ugotovitvenega ter dokaznega postopka. Uresničevanje tega načela je konkretizirano tudi z zakonskimi določbami, ki urejajo vročanje, zastopanje, obrazložitev odločitve in pravno varstvo. Davčni zavezanec mora imeti dovolj časa, da se pripravi na posamezna procesna dejanja (prim. Jerovšek, Tone: Zakon o splošnem upravnem postopku z uvodnimi pojasnili in stvarnim kazalom, Založba Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana 2000, str. 86-88). Davčni organ mora načelo zaslišanja strank uresničevati tako, da davčnega zavezanca ves čas do izdaje odločbe aktivno vključuje v postopek, ga seznani s pomembnimi dejstvi in okoliščinami, mu omogoča opredeljevanje do pridobljenih podatkov, izjav prič, izvedenskega mnenja, ugotovitev davčnega organa in izjavljati se o vseh dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izid postopka.

zavezancu omogočiti, da svoje procesne pravice uveljavi ali zavaruje, vendar ne v nasprotju z javno koristjo.

Davčni organ odločbe ne sme opreti na dejstva, glede katerih davčnemu zavezancu ni bila dana možnost, da se o njih izjavi, razen ko zakon določa izjeme. Davčni organ mora davčnemu zavezancu omogočiti, da je pravočasno seznanjen s svojimi pravicami in obveznostmi pri pobiranju davkov. Pravica do seznanjenosti je še posebej pomembna pri vodenju davčnega inšpekcijskega postopka, saj mora uradna oseba davčnega zavezanca že pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora poučiti o njegovih pravicah. Predvsem gre za pravico, da je pri davčnem inšpekcijskem nadzoru prisoten in da je tekoče obveščen o pomembnih dejstvih in dokazih v inšpekcijskem nadzoru. Dolžnost davčnega inšpektorja je tudi, da pri opravljanju davčnega inšpekcijskega nadzora opozori davčnega zavezanca o posledicah dejanj, ki vplivajo na obdavčitev. Še posebej pa je ta dolžnost uradne osebe izražena, če gre za nevednost in neukost stranke. Po četrtem odstavku 7. člena ZUP mora organ zagotoviti, da nevednost in neukost stranke in drugih udeležencev v postopku nista v škodo pravic, ki jih imajo po zakonu. Vendar pa te določbe ni mogoče razumeti tako, da stranki ni treba uveljaviti svoje pravice⁵.

Pravici davčnega zavezanca udeleževati se postopka, v njem sodelovati in varovati svoje koristi, tako ustreza dolžnost davčnega organa, da davčnemu zavezancu omogoči uveljavitev njegovih pravic. Po drugi strani pa mora davčni zavezanec sodelovati pri ugotavljanju dejanskega stanja v davčnem inšpekcijskem nadzoru (138. člen ZDavP-2).

Načelo dolžnosti govoriti resnico in poštene uporabe pravic zavezuje davčnega zavezanca, da pošteno uporablja procesne pravice. Organ mora skrbeti, da se procesne pravice v postopku ne zlorabijo. Tudi opustitev določene procesne pravice (na primer navajanja dejstev in dokazov šele po izdaji zapisnika) lahko pomeni zlorabo teh pravic, če bi bil cilj opustitve namerna povzročitev večje škode javni koristi⁶.

Opustitev dolžnosti davčnega organa v zvezi z načelom gotovosti, seznanjenosti in pomoči lahko pomeni kršitev določb ZDavP-2, zaradi katere je mogoče izpodbijati zakonitost izdane odločbe⁷. Gre predvsem za primere, ko davčni zavezanec zaradi nepoučenosti ni uveljavljal svojih procesnih pravic.

Zavezanec za davek ima v skladu s 237. členom ZUP pravico izpodbijati odločbo s pritožbo ali predlagati obnovo postopka, če mu ni bila dana možnost udeležbe ali da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe.

Davčnemu zavezancu s črtanjem drugega odstavka 139. člena ne bo zmanjšana pravna varnost, saj ima davčni zavezanec ves čas postopka davčnega inšpekcijskega nadzora pravico in dolžnost sodelovanja. Davčni zavezanec ima še po izdaji zapisnika z vložitvijo pripomb možnosti za izpodbijanje ugotovljenih dejstev. V teh pripombah lahko predlaga nova dejstva in dokaze. Nova dejstva in dokazi pa se upoštevajo, če so obstajali že pred zapisnikom in jih davčni zavezanec iz opravičljivih razlogov ni mogel navesti in predložiti. Tako se sodelovanje zavezanca in s tem

⁵ Sodba Upravnega sodišča št. UL0001254.

⁶ Prim. Jerovšek, Tone idr. (2004). Zakon o splošnem upravnem postopku s komentarjem, str. 98 in 100.

⁷ Glej obrazložitev sodbe Vrhovnega sodišča RS št. U 73/94-7 z dne 13. 9. 1995: »Pomoč neuki stranki ne omejuje zgolj na dolžnost poučevanja o procesnih pravicah v upravnem postopku. Pouka o procesnih pravicah namreč ni mogoče ločiti od pouka o materialnih pravicah, ker so prve povezane z drugimi. Zato je uradna oseba dolžna opozoriti vsakogar na možnost, da lahko uveljavi materialno pravico, kadar glede na podano dejansko stanje zve ali sodi, da ima opozorjeni podlago za uveljavitev kakšne pravice. Prav tako je organ, dolžan poučiti neuko stranko, da postavi določen zahtevek za priznanje ustreznih pravic. Če organ tako ne postopa in zaradi opustitve pouka stranka ne postavi določenega zahtevka, ki bi ga sicer lahko postavila, če bi bila poučena, in organ ne odloči o pravici stranke, o kateri bi sicer moral odločiti, če bi stranka postavila določen zahtevek, takšna opustitev organa predstavlja kršitev določb ZUP, zaradi katere je mogoče izpodbijati zakonitost izdane odločbe.«

kontradiktornost postopka zagotavlja že na podlagi določb ZDavP-2, ki urejajo sodelovanje zavezanca za davek, pravico zavezanca za davek do informacij, pravico do pripomb na zapisnik in dodatni zapisnik. Davčni zavezanec ima možnost, da z aktivno udeležbo ves čas davčnega inšpekcijskega nadzora sodeluje v davčnem inšpekcijskem nadzoru, vključno z izdajo zapisnika o nadzoru, na katerega lahko davčni zavezanec vloga pripombe⁸.

Bistveno je, da davčni zavezanec ni v slabšem položaju glede sodelovanja v postopku kot je po veljavni ureditvi in ne nazadnje tudi po prej veljavni ureditvi, ki je določala sklepni pogovor. Razlika med sklepnim pogovorom (prejšnji ureditvi) in pisno seznanitvijo (veljavna ureditev) je samo v načinu seznanitve, ne pa vsebini in posledicah seznanitve. Davčni zavezanec kljub temu, da je davčni organ opravil z davčnim zavezancem sklepni pogovor ali ga po veljavni ureditvi pisno seznanil z izidom davčnega nadzora že pred sestavo zapisnika, je imel oziroma ima enake pravice glede vlaganja pripomb na zapisnik. V vseh teh primerih je imel oziroma ima davčni zavezanec po končanem inšpekcijskem pregledu možnost vložiti pripomb na izdani zapisnik. Vse te pravice in možnosti bo imel tudi s predlagano ureditvijo.

Po predlagani ureditvi bo vsebina seznanitve v zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru enaka kot je bila v sklepnem pogovoru in pisni seznanitvi pred sestavo zapisnika. Iz spodaj navedenih podatkov je mogoče ugotoviti, da večina davčnih zavezancev do izdaje zapisnika sodeluje z davčnim organom, saj število pripomb danih na zapisnik v letu 2014 znaša 16,47 %, v letu 2015 pa 12,51 %.

Davčni organ že več let ugotavlja, da davčni zavezanci v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora vse pogosteje predlagajo listine in druge dokaze šele v postopku dajanja pripomb na zapisnik, in ne v postopku pred izdajo zapisnika. V večini primerov gre za dokaze, ki jih je davčni organ zahteval že med postopkom inšpekcijskega pregleda pred izdajo zapisnika in so v tem času že obstajali.

Davčni zavezanci šele po izdaji zapisnika večinoma dokazujejo dejstva, ki so se ugotavljala že v postopku do izdaje zapisnika, dokazi, predloženi po izdaji zapisnika, pa so do izdaje zapisnika že obstajali. S takšnim ravnanjem se zavlačujejo postopki davčnega inšpekcijskega nadzora.

Veljavna ureditev glede predlaganja dejstev in dokazov po vsebini smiselno povzema ureditev ZUP, in sicer drugi odstavek 146. člena, ki ureja posebni ugotovitveni postopek, in tretji odstavek 238. člena ZUP, ki določa pravila glede pritožbenih novosti.

Po predlagani ureditvi bo vsebina seznanitve v zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru enaka kot je bila v sklepnem pogovoru in pisni seznanitvi pred sestavo zapisnika. Predlagana ureditev ne bo vplivala na pravni položaj davčnega zavezanca.

Iz spodaj navedenih podatkov je mogoče ugotoviti, da večina davčnih zavezancev do izdaje zapisnika ustrezno sodeluje z davčnim organom, saj število pripomb danih na zapisnik, v letu 2014 znaša 16,47 %, v letu 2015 pa 12,51 %.

Število pritožb na odmero odločbo, če so bile dane že pripombe na zapisnik v letu 2014 znaša 9,97 %, v letu 2015 pa 6,30 %. Število pritožb na odmero odločbo, če niso bile dane pripombe na zapisnik, v letu 2014 znaša 2,70 %, v letu 2015 pa 1,55 %. Praviloma vložijo pritožbo na odločbo davčni zavezanci, ki so dali pripombe že na zapisnik.

Število pritožb, vloženih na odmero odločbo v letu 2014 znaša 12,67 %, v letu 2015 pa 7,86 %, na ugotovitveno odločbo pa v letu 2014 znaša 1,65 %, v letu 2015 pa 0,83 %.

⁸ Prim. Odločba Ustavnega sodišča RS št. U-I-252/00.

Večina davčnih zavezancev ne vloži pritožbe zoper odmerno in ugotovitveno odločbo, izdane v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora (v letu 2014 jih ni vložilo pritožbe 72,23 %, v letu 2015 pa 75,04 % davčnih zavezancev).

		leto 2014 v %	leto 2015 v %
	št. zapisnikov, na katere so bile dane pripombe	16,47	12,51
	št. odmernih odločb	51,52	40,67
	št. pritožb na odmerno odločbo	12,67	7,86
	št. pritožb na odmerno odločbo, če so zavezanci dali pripombe že na zapisnik	9,97	6,30
	št. pritožb na odmerno odločbo, če zavezanci niso dali pripombe na zapisnik	2,70	1,55
	št. odločb o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti (ugotovitvene odločbe)	19,56	17,47
	št. pritožb na ugotovitvene odločbe	1,65	0,83
	št. pritožb na ugotovitveno odločbo, če so zavezanci dali tudi pripombe na zapisnik	1,10	0,47
	št. pritožb na ugotovitveno odločbo, pa zavezanci niso dali pripomb na zapisnik	0,55	0,36
	št. odločb	71,01	57,78
	skupaj št. pritožb na odmerne in ugotovitvene odločbe	14,32	8,69
	št. odmernih in ugotovitvenih odločb, zoper katere niso bile vložene pritožbe in tudi niso bile dane pripombe na zapisnik	72,23	75,04

Vir: FURS

Davčnemu zavezanecu so dane široke možnosti izpodbijanja odločitve davčnega organa tudi z vložitvijo pritožbe. Razlogi za pritožbo so številni. Eden izmed razlogov za pritožbo je tudi, če davčnemu zavezanecu ni bila dana možnost izjaviti se o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe. Razlog za pritožbo je tudi nepopolno ali napačno ugotovljeno dejansko stanje. Davčni zavezanec pa ima v pritožbenem postopku možnost navajati nova dejstva in predlagati nove dokaze, ki se upoštevajo kot pritožbeni razlogi, le, če so obstajali v času odločanja na prvi stopnji in če jih stranka upravičeno ni mogla predložiti oziroma navesti na obravnavi.

Takšna ureditev prisiljuje davčnega zavezanca, da že od začetka davčnega inšpekcijskega postopka navede vsa dejstva in predlaga vse dokaze, ki vplivajo na obdavčitev. Davčni zavezanec mora že v skladu z načelom dolžnosti dajanja podatkov dajati resnične, pravilne in popolne podatke davčnemu organu, ki jih potrebuje za pobiranje davkov (10. člen ZDavP-2). Že to načelo določa, da davčni zavezanci pri vodenju davčnega postopka sodelujejo z davčnim organom pri ugotavljanju dejstev v breme in korist zavezancev, ter da morajo navesti vsa dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke, in predlagati dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo. Nova dejstva in novi dokazi, ki so obstajali že v času odločitve, pa so tudi razlog za obnovo postopka.

K 23. členu

Predlog za spremembo 140. člena, ki je povezan s črtanjem drugega odstavka 139. člena zakona, določa, da mora zapisnik vsebovati ugotovljeno dejansko stanje, ki vključuje vsa dejstva in okoliščine,

pomembne za odločbo. S tem bo davčni zavezanec seznanjen o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembno vplivale na ugotovljeno dejansko stanje in določitev davčne obveznosti.

K 24. členu

Predlog določa, da bo lahko davčni zavezanec v 20 dneh po izdanem zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru iz 140. člena ZDavP-2 predložil davčni obračun oziroma popravljeni davčni obračun.

Davčni zavezanec mora na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega obračuna, prikazati premalo obračunane davke, skupaj s 5 % obrestmi od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna oziroma popravljenega obračuna.

Popravek istega davčnega obračuna lahko davčni zavezanec predloži samo enkrat.

Določi se, da če je predložen davčni obračun v skladu z ugotovitvami zapisnika in davek plačan skupaj s 5 % letnimi obrestmi, se davčni nadzor področja poslovanja ali davkov za davčno obdobje, ki je bil že predmet davčnega inšpekcijskega nadzora, ne more več ponoviti (ne bis in idem). Izjema od tega pravila pa velja, če so podani razlogi za obnovo postopka, ker je davčni organ zvedel za nova dejstva ali nove dokaze.

Davčni organ s sklepom ustavi davčni inšpekcijski postopek, če je predložen davčni obračun v skladu z ugotovitvami davčnega inšpekcijskega nadzora in so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka tega člena:

- predložen obračun upošteva ugotovitve davčnega nadzora po izdanem zapisniku v celoti in
- ugotovljena obveznost iz predloženega obračuna skupaj z zamudnimi obrestmi je v celoti poravnana hkrati s predloženim obračunom.

V tem primeru se davčni nadzor področja poslovanja ali davkov za davčno obdobje, ki je bil že predmet davčnega inšpekcijskega nadzora, ne more ponoviti, razen, če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odmere davka, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni in uporabljeni v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

V 399. členu ZDavP-2 se določi, da davčni zavezanec ni odgovoren za prekršek, če je davčni obračun predložen v skladu s tem členom.

Davčni organ nadaljuje davčni inšpekcijski nadzor, če oba pogoja ne bosta kumulativno izpolnjena. Davčni organ tako ne dovoli predložitve davčnega obračuna, če:

- predložen obračun ne upošteva ugotovitev davčnega nadzora po izdanem zapisniku in
- ugotovljena obveznost iz predloženega obračuna skupaj z zamudnimi obrestmi ni poravnana hkrati s predloženim obračunom.

V tem primeru bo davčni organ v odločbi o odmeri davka poleg zneska odmerjenega davka obračunal za čas od poteka roka za plačilo davka še obresti po 7% obrestni meri ter izrekel globo zaradi storjenega prekrška – nepredložitve obračuna davka ali ne predložitve obračuna davka na predpisani način oziroma v predpisanih rokih.

K 25. členu

Če davčni organ oceni, da bi bilo pritožbi zoper sklep o davčni izvršbi mogoče ugoditi, po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi zadrži začeto davčno izvršbo. Po veljavni ureditvi se za čas, ko je dolžniku odložena izvršba, zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje sklepa.

Predlog določa, da se za čas, ko je dolžniku – fizični osebi odložena izvršba, obračunajo 2 % obresti. Za čas, ko je dolžniku, ki ni fizična oseba, odložena izvršba, se obračunajo 2 % obresti oziroma obresti v višini referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, če je ta na dan izdaje odločbe višja od 2 %.

Obresti, ki bi bile nižje od obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, bi bilo treba obravnavati v skladu z Zakonom o spremljanju državnih pomoči. Ta zakon ureja postopek priglasitve, obveznost poročanja in evidentiranja državnih pomoči ter presojo skladnosti državnih pomoči, ki jih ni treba priglasiti Evropski komisiji.

K 26. členu

Predlog pomeni uskladitev z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o Javnem jamstvenem, preživninskem in invalidskem skladu Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 39/16). S tem zakonom se je naslov Zakona o Javnem jamstvenem, preživninskem in invalidskem skladu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 78/06 – uradno prečiščeno besedilo in 106/12) spremenil v Zakon o Javnem štipendijskem, razvojnem, invalidskem in preživninskem skladu Republike Slovenije. Z zakonom se je tako opravila statusna sprememba, to je pripojitev Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije k Javnemu jamstvenemu, preživninskemu in invalidskemu skladu Republike Slovenije. Predlog tudi določa, da nagrade za preseganje kvote po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, ki jo izplača Javni štipendijski, razvojni, invalidski in preživninski sklad Republike Slovenije, niso izvzete iz davčne izvršbe. Nagrade za preseganje kvote so državne pomoči, ki jih niso deležni prejemniki, ki so davčni dolžniki, kar je bilo potrjeno v prijavljeni shemi pomoči zaposlovanja invalidov.

Predlog določa, da so iz davčne izvršbe izvzeti prejemki iz naslova denarnih odškodnin, ki so izplačane upravičencem na podlagi Zakona o povračilu škode osebam, ki so bile izbrisane iz registra stalnega prebivalstva.

Namen izplačila odškodnine je v povračilu škode izbranim, katerim so bile zaradi t. i. izbrisa kršene temeljne človekove pravice in temeljne svoboščine. Veliki senat Evropskega sodišča za človekove pravice je v svoji sodbi poudaril, da mora Republika Slovenija urediti pravično in ustrezno zadoščanje osebam, ki so bile izbrisane. Gre za izplačilo ustrezne odškodnine, ki upošteva načelo pravičnosti, in njena podvrženost postopkom davčne izvršbe pa ne bi upoštevala smisla in namena omenjenega načela. Upoštevati je tudi treba, da Zakon o povračilu škode osebam, ki so bile izbrisane iz registra stalnega prebivalstva (v nadaljnjem besedilu: ZPŠOIRSP), določa, da se za denarno odškodnino, izplačano po tem zakonu, dohodnina ne plača do spremembe zakona, ki ureja dohodnino, upravičencem do nadomestila pa ni treba niti plačati upravne takse za postopke na prvi in drugi stopnji. Iz obrazložitve predloga ZPŠOIRSP je razvidno, da se zakonodajalec za to ni odločil iz enostavnega razloga, ker gre za odškodnino za povračilo škode, ki je nastala z izbrisom, za katerega ni bilo pravne oziroma zakonske podlage ter za katerega je bila Republika Slovenija pred Evropskim sodiščem za človekove pravice in svoboščine spoznana za odgovorno.

K 27 členu

S predlogom se razširjajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke, če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu. Če dolžnik preživlja družinskega člana ali drugo osebo, ki jo mora preživljati po zakonu, je v davčni izvršbi na njegove denarne prejemke, ki se v skladu z Zakonom o dohodnini štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76 % minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo, po predlogu pa poleg tega zneska tudi znesek v višini prejemka, določenega za osebo, ki jo preživlja dolžnik, po merilih, ki jih določa zakon, ki ureja socialnovarstvene prejemke, za dodelitev denarne socialne pomoči. Takšne omejitve veljajo

tudi za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in njegove družinske člane ali druge osebe, ki jih mora preživljati po zakonu.

Določitev izvzeta določene višine prejemkov iz davčne izvršbe, upoštevajoč znesek, ki davčnemu dolžniku, njegovim družinskim članom oziroma članom, ki jih mora preživljati, zagotavlja minimalne pogoje za preživetje in je enaka kot v Zakonu o izvršbi in zavarovanju.

Dolžnik izkazuje upravičenost do višje omejitve zaradi preživljanja družinskega člana ali druge osebe, ki jo mora preživljati po zakonu, z javno listino pri izvrševalcu sklepa o izvršbi. Upravičenost do višje omejitve se ne upošteva po uradni dolžnosti, temveč jo mora izkazati dolžnik pri izvrševalcu sklepa o izvršbi (npr. pri banki oziroma hranilnici ali delodajalcu).

ZDavP-2 davčnemu zavezancu daje tudi možnost odpisa, delnega odpisa, odloga in obročnega plačila davka, če bi se s plačilom davčne obveznosti lahko ogrozilo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov (101. člen ZDavP-2). Davčni organ mora pred izdajo odločbe o odpisu, delnem odpisu, obročnem plačilu ali odlogu zapadle davčne obveznosti ugotoviti višino dohodkov, prihrankov in premoženjskega stanja davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov. Na zahtevo davčnega zavezanca davčni organ upošteva tudi socialne razmere in zdravstveno stanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov.

Merila za določitev odpisa, delnega odpisa, odloga in obročnega plačila so urejena v Pravilniku o izvajanju Zakona o davčnem postopku. Ta pravilnik določa tudi izjemne primere za odpis, delni odpis, odlog in obročno plačilo davka, če gre za naravne in druge nesreče, smrt davčnega zavezanca ali drugih družinskih članov, daljšo bolezen oziroma poškodbo davčnega zavezanca ali njegovih družinskih članov in invalidnost. V teh primerih se dohodki in prihranki ne upoštevajo. Takšnih možnosti za odpis, delni odpis, odlog ali obročno plačilo dolga v primerih, ko je ogroženo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov, Zakon o izvršbi in zavarovanju ne določa.

S predlogom, ki jasneje določa, da veljajo omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke tudi za samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se veljavna ureditev ne spreminja.

Predlagana ureditev zagotavlja spoštovanje osebnega dostojanstva in varnost oziroma eksistenco dolžnika, njegovih družinskih članov in drugih oseb, ki jih mora preživljati.

K 28. členu

Davčni organ ima v praksi težave pri vročanju sklepa, ker se davčni zavezanci izogibajo vročitvi sklepa o izvršbi. Po predlogu, ki določa, da davčni organ pred začetkom rubeža dolžniku vroči sklep o izvršbi, davčni organ ne bo več vezan, da mora vročati sklep o izvršbi na kraju samem, torej na kraju rubeža.

K 29. členu

S predlogom se črta četrti odstavek 186. člena, ki določa, da davčni organ pošlje sklep o rubežu premičnine in rubežni zapisnik v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin. Vsebina te določbe oziroma obveznosti je urejena v tretjem odstavku 188. člena ZDavP-2, ki ureja pridobitev zastavne pravice na zarubljenih premičninah.

K 30. členu

Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premičninah z rubežem, če pa se zarubijo premičnine, ki so na podlagi Uredbe o registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin vpisane v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, se zastavna pravica na teh premičninah pridobi šele z vpisom zastavne pravice v ta register.

Predlog dopolnjenega tretjega odstavka določa, da v primerih, ko davčni organ v zahtevi za vpis v register zastavnih pravic na premočninah (v nadaljnjem besedilu: RZPP) navede identifikacijski znak zarubljene premočnine, ni potrebno pošiljanje rubežnega zapisnika. Če pa v zahtevi za vpis ni naveden identifikacijski znak zarubljene premočnine, mora davčni organ poleg sklepa o izvršbi poslati tudi rubežni zapisnik. Zahteve v RZPP se podajo prek aplikacije.

S predlaganim petim odstavkom se določi pravna podlaga, na podlagi katere bo davčni organ pridobil zastavno pravico na zarubljenih plovilih in zrakoplovih. Zastavna pravica se pridobi z vpisom v posebna registra, slovenski ladijski register in register zrakoplovov Republike Slovenije. Plovila in zrakoplovi so praviloma večje vrednosti, zato so učinkovitejši predmet izvršbe.

Na podlagi 207. člena Pomorskega zakonika (v nadaljnjem besedilu PZ) se vodi slovenski ladijski register, ki je javna knjiga, sestavljena iz vpisnikov ladij, čolnov in plavajočih naprav (208. člen). Za vodenje tega registra je pristojna Uprava Republike Slovenije za pomorstvo, ki je organ v sestavi Ministrstva za infrastrukturo.

Na podlagi Zakona o letalstvu se v register zrakoplovov Republike Slovenije vpisujejo letala. Register vodi Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije.

Uprava Republike Slovenije za pomorstvo ali Javna agencija za civilno letalstvo bo zastavno pravico na plovilih ali zrakoplovih vpisala na podlagi sklepa o izvršbi in rubežni zapisnik, ki ju bo poslal davčni organ.

Predlog določa, da sta vpis in izbris premočnin v slovenskem ladijskem registru in v registru zrakoplovov Republike Slovenije brezplačna.

K 31. členu

Po veljavni ureditvi veljavnost rubeža preneha, če zarubljene premočnine niso prodane v enem letu po pridobitvi zastavne pravice na zarubljenih premočninah. S predlogom se določi, da ta rok ne teče, če davčni organ zaradi okoliščin, ki niso na njegovi strani, torej zaradi zakonskih razlogov ali teka sodnih postopkov, ne more izvesti prodaje.

Po veljavni ureditvi mora davčni organ prekiniti postopek davčne izvršbe in ne sme izvesti prodaje zarubljenih premočnin, če je zoper dolžnika začel insolvenčni postopek. Če pa so po enem letu izpolnjeni zakonski pogoji za nadaljevanje davčne izvršbe, izgubi zastavno pravico na zarubljeni premočnini. Zaradi tega roka mora ponovno izvesti rubež, zaradi česar lahko izgubi tudi vrstni red.

Predlog določa, da veljavnost rubeža preneha z izbrisom slovenskega ladijskega registra (vpisnik ladij, čolnov in plavajočih naprav) oziroma registra zrakoplovov Republike Slovenije. Sprememba tega člena je povezana s predlagano ureditvijo v 188. členu, ki daje pravno podlago za vpis rubeža plovil v ladijski register oziroma vpis rubeža zrakoplova v register zrakoplovov.

K 32. členu

Predlog določa, da mora uradna oseba o opravljenem rubežu in cenitvi sestaviti zapisnik. V zapisnik se navede, da bo rubež vpisan v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, v slovenski ladijski register oziroma register zrakoplovov Republike Slovenije.

Predlog je povezan s spremembo 188. člena ZDavP-2 v delu, ki razširja rubež premočnin (plovila in zrakoplovi).

K 33. členu

Predlog, določa, da zarubljene vrednostne papirje prodaja pooblaščenec udeleženec trga vrednostnih papirjev po naročilu ministrstva, pristojnega za finance. Prenos zarubljenih in prodanih

nematerializiranih vrednostnih papirjev za kupca opravi klirinško depotna družba na podlagi naloga pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev. Klirinško depotna družba oziroma pooblaščen udeleženec trga vrednostnih papirjev nakaže znesek, ki je pridobljen s prodajo, na transakcijske račune, odprte pri ponudnikih plačilnih sredstev.

K 34 členu

V 6. točki 243.a člena se dopolni opredelitev avtomatične izmenjave podatkov in doda opredelitev vnaprejšnjega davčnega stališča s čezmejnimi učinkom, vnaprejšnjega cenovnega sporazuma in osrednje podatkovne zbirke, kjer se beležijo podatki, ki jih je treba sporočiti v skladu z 248.a členom tega zakona.

K 35. členu

Predlagana sprememba tretjega odstavka 245. člena določa obveznost avtomatičnega pošiljanja podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, določenih v 248.a členu in poročil po državah, določenih v 248.b členu, pristojnemu organu druge države članice EU.

K 36. členu

Predlog spreminja 3. in 4. točko tretjega odstavka 248. člena, ki določa podatke, ki jih mora pristojni organ poslati pristojnemu organu druge države članice EU

Veljavna 3. točka določa, da mora pristojni organ poslati podatek o firmi in matični številki poročevalske finančne institucije. S predlogom se ta točka spreminja tako, da določi podatke, ki so potrebni za identifikacijo poročevalske finančne institucije, to so podatki o nazivu, davčni številki in naslovu.

Veljavna 4. točka tretjega odstavka 248. člena, ki določa, da pristojni organ v okviru avtomatične izmenjave pristojnemu organu druge države članice EU v primeru zaprtja računa, sporoči stanje na računu ali vrednost računa neposredno pred zaprtjem računa se zaradi uskladitve besedila slovenskega prevoda Direktive Sveta 107/2015/EU spremeni. Spremenjena 4. točka tretjega odstavka 248. člena tako določa, da pristojni organ v primeru, da je bil račun zaprt med letom, poroča samo o zaprtju računa, in ne tudi o stanju na računu pred zaprtjem računa.

K 37. členu

Novi 248.a člen določa način avtomatične izmenjave podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih. Tako se avtomatična izmenjava podatkov o rezidentih drugih držav članic razširja na nove podatke, s čimer je zagotovljen usklajen, dosleden in celovit pristop k avtomatični izmenjavi podatkov na notranjem trgu na ravni EU.

Podatki, ki jih je treba v skladu s petim odstavkom 248.a člena sporočiti pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji, vključujejo podatke o izdanem vnaprejšnjem davčnem stališču s čezmejnimi učinkom ali o vnaprejšnjem cenovnem sporazumu, ki so taksativno naštet. Predlagani člen prav tako določa izjeme glede sporočanja podatkov Evropski komisiji, ki jih v skladu s tretjim odstavkom ni treba sporočiti. Določeni pa so tudi primeri, ko pristojni organ pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji ne sporoči podatkov, in sicer, če gre za dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazum, ki je sklenjen z državo, ki ni država članica EU, in mednarodna pogodba o izogibanju dvojnega obdavčevanja, na podlagi katere je bil sklenjen ta vnaprejšnji cenovni sporazum, ne dopušča razkritja podatkov tretjim osebam, temveč samo podatke, navedene v zahtevi, na podlagi katere se izda takšen dvostranski ali večstranski vnaprejšnji cenovni sporazum.

Predlog člena določa tudi, da se podatki sporočajo v treh mesecih po preteku polovice koledarskega leta, v katerem so bila izdana ali spremenjena vnaprejšnja davčna stališča s čezmejnimi učinkom ali

vnapijšnji cenovni sporazumi. S predlagano spremembo se določa tudi rok za potrditev prejema teh podatkov.

Predlagani novi 248.b člen določa avtomatično izmenjavo poročila po državah (v nadaljnjem besedilu: CbCR). Prvi odstavek člena določa, da pristojni organ, ki je prejel CbCR v skladu z 255.i členom zakona, avtomatično pošlje CbCR vsem drugim pristojnim organom v jurisdikcijah, v katerih je na podlagi podatkov iz CbCR razvidno, da je ena ali več oseb v sestavi mednarodne skupine podjetij poročevalca, rezident za davčne namene ali pa preko poslovne enote opravlja dejavnost, v zvezi s katero je obdavčena. V drugem odstavku je določeno, da mora pristojni organ izmenjati CbCR najpozneje v 15 mesecih od zadnjega dne poslovnega leta mednarodne skupine podjetij, na katerega se CbCR nanaša.

K 38. členu

Določa se, da mora Ministrstvo za finance Evropski komisiji sporočati tudi statistične podatke, opredeljene v prvem odstavku novega 248.a in 248.b. člena.

Predlagana dopolnitev 253.b člena ZDavP-2 se navezuje na Direktivo Sveta 2015/2376/EU in Direktivo Sveta 2016/881/EU, ki določa, da države članice Komisiji vsako leto pošljejo statistične podatke o obsegu avtomatičnih izmenjav v skladu z 8., 8.a in 8.aa členom ter po možnosti podatke o upravnih in drugih stroških in koristih, povezanih z opravljenimi izmenjavami, ter vse morebitne spremembe, tako za davčne uprave kot tudi za tretje osebe.

K 39. členu

Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES se črta 255. člen zakona, ki določa pristojni organ.

K 40. členu

Predlog spreminja 3. in 4. točko prvega odstavka 255.č člena, ki določa podatke, ki jih morajo poročevalske finančne institucije poslati pristojnemu organu.

Veljavna 3. točka določa, da mora poročevalska finančna institucija poslati podatek o firmi in matični številki poročevalske finančne institucije. S predlogom se ta točka spreminja tako, da določi podatke, ki so potrebni za identifikacijo poročevalske finančne institucije, to so podatki o nazivu, davčni številki in naslovu.

Veljavna 4. točka prvega odstavka 255.č člena, ki določa, da poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu v primeru zaprtja računa poroča o stanju na računu ali o vrednosti računa, neposredno pred zaprtjem računa, se zaradi uskladitve besedila slovenskega prevoda Direktive Sveta 107/2015/EU spremeni. Spremenjena 4. točka prvega odstavka 255.č tako določa, da poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu v primeru, da je bil račun zaprt med letom, poroča samo o zaprtju računa, in ne tudi o stanju na računu pred zaprtjem računa, kar je za finančne institucije vsekakor ugodnejše.

K 41. členu

Predlagano novo III. B poglavje ureja pravila za poročanje in izmenjavo CbCR. Poglavje prenaša Direktivo Sveta o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja, kakor tudi večstranskega sporazuma med pristojnimi organi o izmenjavi poročil po državah, ki je povzet v omenjeni direktivi. Prvi odstavek predlaganega novega 255 i člena določa opredelitev pojmov. Pojmi, ki so uporabljeni v tem poglavju zakona, pomenijo enako kot je določeno v oddelku I priloge III Direktive 2016/881/EU. V drugem odstavku je določeno, da mora poročevalec predložiti CbCR za poslovno leto poročanja najpozneje v 12 mesecih od zadnjega dne poslovnega leta poročanja mednarodne skupine podjetij v skladu z Direktivo 2016/881/EU in tem zakonom. Tretji odstavek nadalje določa, da se za poročevalca šteje krovno matično podjetje mednarodne skupine podjetij, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih

oseb. Podredno je v četrtem odstavku določeno, da se za poročevalca pod pogoji in v skladu z oddelkom II priloge III Direktive 2016/881/EU šteje tudi oseba v sestavi ali nadomestno matično podjetje mednarodne skupine podjetij. Peti odstavek določa, da se za poročevalca ne šteje izvzeta mednarodna skupina podjetij, to je skupina, katerei skupni konsolidirani prihodki so nižji od 750 000 000 eurov ali od zneska v lokalni valuti, ki je približno enakovreden temu znesku, če tako izhaja iz konsolidiranih računovodskih izkazov predhodnega leta mednarodne skupine podjetij. Iz splošnih določb zakona o davčnem postopku izhaja, da mora zavezanec dokumentacijo, na podlagi katere je pripravil CbCR, hraniti še deset let, po zaključku leta na katerega se nanaša. Dokumentacija se lahko vodi v elektronski obliki.

Predlagana nova 255.j. in 255.k člena določata vsebino in uporabo CbCR. 255.j člen določa, katere podatke vsebuje CbCR. CbCR je obrazec sestavljen iz treh razpredelnic, ki vsebujejo naslednje podatke o mednarodni skupini podjetij: (i) agregatne podatke: prihodek, dobiček (izguba) pred plačilom davka na dobiček, plačan in obračunan davek od dohodkov, izkazani kapital, nerazporejeni dobiček, število zaposlenih in vrednost opredmetenih sredstev, razen denarja in denarnih ustreznikov po posamezni jurisdikciji, v kateri mednarodna skupina podjetij posluje, ter (ii) opredelitev posamezne osebe v sestavi mednarodne skupine podjetij z navedbo davčne jurisdikcije in jurisdikcijo ustanovitve, če se razlikuje od davčne jurisdikcije, ter vrsto glavnih poslovnih dejavnosti. 255.j člen v prvem odstavku določa, za katere namene sme davčni organ uporabiti podatke, pridobljene na podlagi CbCR. Pridobljeni podatki se lahko uporabijo le za analiziranje tveganja, povezanega z določanjem transfernih cen pri davčnem zavezancu, tveganj, povezanih z zniževanjem davčne osnove in preusmerjanjem dobička, ter za ekonomsko in statistično analizo. 255.j člen v drugem odstavku določa, da prilagoditev transferne cene, ki jo izvede davčni organ, izvedena na podlagi CbCR, za namene 16. člena zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ni dovoljena. Tretji odstavek pa pojasnjuje, da sme davčni organ podatke pridobljene iz CbCR uporabiti kot podlago za nadaljnje poizvedbe o poslih mednarodne skupine podjetij v zvezi z določanjem transfernih cen ali o drugih davčnih zadevah v postopku davčnega nadzora, na podlagi katerih se ustrezno obdavči dohodek oseb v sestavi.

K 42. členu

V veljavnem 265. členu ZDavP-2 se dodaja nov drugi odstavek, ki določa, da je pristojni organ Republike Slovenije za postopke skupnega dogovora s pristojnimi organi drugih držav po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezujejo Slovenijo, ministrstvo, pristojno za finance. Minister, pristojen za finance, lahko pooblasti Finančno upravo Republike Slovenije za opravljanje (posameznih ali vseh) nalog v zvezi s postopki skupnega dogovora s pristojnimi organi drugih držav.

K 43. členu

Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu najpozneje na dan izplačila dohodka. Na dan izplačila dohodka mora plačnik davka predložiti tudi podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, tudi davčnemu zavezancu.

Plačnik davka mora po veljavni ureditvi davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka. Predlog, ki določa pet dnevni zamik roka plačila, bo davčnim zavezancem omogočil lažje plačilo davkov in prispevkov.

S predlagano rešitvijo se poenostavljajo postopki pobiranja davkov, določa enotnejši rok za predložitev davčnih obračunov in plačilo po predloženih obračunih. Lažja uporaba predpisa zagotavlja tudi večjo pravno varnost davčnih zavezancev, manj obremenjuje gospodarstvo, vpliva na konkurenčnost in prispeva k prostovoljnemu pobiranju davkov.

Na drugi strani pa predlog davčnemu organu zagotavlja lažji in hitrejši nadzor in s tem učinkovitejše pobiranje davkov.

Dan za predložitev obračuna davčnega odtegljaja od dohodkov iz delovnega razmerja (REK-1), od plačil vajencem, dijakom in študentom za obvezno praktično delo (REK-1a), od pokojnin, nadomestil in drugih dohodkov iz naslova obveznega socialnega zavarovanja (REK-1b), od dohodkov po ZDoh-2, ki niso dohodki iz delovnega razmerja (REK-2), za socialno varnost za delodajalce, ki niso plačniki davka (PniPD), po 374. členu ZDavP-2 od plačil dohodkov rezidentov in nerezidentov po 70. členu ZDDPO-2 v povezavi z 260. členom ZDavP-2 (ODO-1) ostaja nespremenjen, torej se obračun davčnega odtegljaja predloži na dan izplačila dohodka, plačati pa ga je treba najpozneje v petih dneh od predložitve.

Z novim drugim odstavkom se za Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije določa izjema od splošnega pravila zamika plačila davčnega odtegljaja. Zavod mora od pokojnin, izplačanih v mesecu decembru, davčni odtegljaj izračunati in odtegniti že ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka.

K 44. členu

S tem členom se jasneje opredeli, da se z določbo ne vzpostavlja evidenca, temveč določajo podatki, ki se v davčni evidenci evidentirajo za posamezno kmečko gospodinjstvo, opredeljeno po zakonu, ki ureja dohodnino, ter določa, da se podatki evidentirajo za posamezno davčno leto. Zaradi uvedbe možnosti izbire novega načina posebne davčne obravnave določenih dohodkov v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo je treba razširiti tudi podatke, ki se v davčni evidenci vodijo v zvezi s posameznim kmečkim gospodinjstvom. Z zakonom, ki ureja dohodnino, se namreč dohodki iz predelave lastnega grozdja v vino ter iz malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov pod določenimi pogoji lahko obravnavajo kot dohodki v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko in so oproščeni dohodnine, zato bo treba v davčni evidenci za kmečko gospodinjstvo, s priglašeno takšno posebno davčno obravnavo to tudi evidentirati.

K 45. členu

Z novim 316.a členom se določa obveznost izdaje računov, obveznost vodenja seznama izdanih računov in obveznost sporočanja določenih zbirnih podatkov iz seznama izdanih računov, v zvezi z malim obsegom prve stopnje predelave kot dejavnosti, povezane z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo, kadar gre za tako dejavnost, katere dohodki so dohodnine oproščeni. Obveznost se uvaža z namenom zagotovitve ustreznega nadzora, saj se dohodki od malega obsega prve stopnje predelave kmetijskih in gozdnih pridelkov z zakonom, ki ureja dohodnino, dohodnine oproščajo le, kadar skupna višina prihodkov iz takih dejavnosti na kmečko gospodinjstvo ne preseže zneska 3.500 eurov.

Obveznost se zato posebej ureja za male obsege prve stopnje predelave, če ima kmečko gospodinjstvo pri davčnem organu priglašeno obravnavo dohodka iz malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

Določba ureja, da se mora tudi za izdelke malega obsega prve stopnje predelave, za katere se sicer dohodek ne ugotavlja kot običajno za dopolnilne dejavnosti (torej na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov), saj je v skladu z ureditvijo v sistemu dohodnine tak dohodek dohodnine oproščen, izdajati račune in o tem voditi seznam. Za vzpostavitev in ustrezno vodenje seznama izdanih računov se zavezuje člana kmečkega gospodinjstva, ki je nosilec kmetijskega gospodarstva v skladu s predpisi o kmetijstvu, ali v primeru, da nobeden od članov kmečkega gospodinjstva ni nosilec kmetijskega gospodarstva, član kmečkega gospodinjstva, ki ima za leto, za katero se vodi seznam izdanih računov, izkazan najvišji dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Za izdajo računa pa je odgovoren vsak

posamezen član kmečkega gospodinjstva, ki izvaja prodajo. Če v imenu in za račun kmečkega gospodinjstva (članov kmečkega gospodinjstva) prodajo izvaja tretja oseba, je za izdajo računov odgovoren član kmečkega gospodinjstva, ki je odgovoren za vodenje seznama izdanih računov. Z navedeno določbo se določa tudi obveznost, da se zbirne podatke iz seznama računov enkrat letno, in sicer do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, predloži davčnemu organu. Obveznost poročanja ne nastane, če v preteklem letu ni bilo dobav izdelkov iz predelave lastnih pridelkov.

Seznam izdanih računov se ne šteje za evidenco v skladu s prvim in drugim odstavkom 31. člena ZDavP-2, kar pomeni, da samo na podlagi obveznosti vodenja seznama izdanih računov ni obveznosti davčnega potrjevanja računov. Seveda pa se glede obveznosti izdajanja računov upošteva tudi DDV zakonodaja, tako glede načina izdajanja računov kot glede njihove nujne vsebine. V kolikor na podlagi predpisov o DDV oseba, ki izda račun, ni identificirana za namene DDV, lahko račun izda z vezano knjigo računov, podatki na računu pa morajo zadostiti najmanj pogojem, ki jih za take primere navaja 141. člen pravilnika, ki ureja izvajanje sistema DDV. Če pa račun izda oseba, ki je davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, za katerega je določena obveznost izdaje računov že po DDV zakonodaji, pa zanj velja obveznost davčnega potrjevanja računov z vsebino, ki jo za take primere določa 82. člen zakona, ki ureja sistem DDV. Vendar mora tudi tak zavezanec za nadzor nad malim obsegom predelave lastnih pridelkov o računih za te izdelke voditi seznam in enkrat letno predložiti davčnemu organu zbirne podatke.

Poleg tega glede izdajanja računov velja splošno pravilo, da mora vsak davčni zavezanec zagotoviti, da sam, prejemnik ali tretja oseba v njegovem imenu za njegov račun izda račun za opravljeno dobavo. Navedeno pomeni, da tudi za dobave izdelkov malega obsega prve stopnje predelave lastnih pridelkov račun lahko izda kupec (kot »samofakturiranje«) ali tretja oseba v imenu in za račun dobavitelja, ki pa jih mora davčni zavezanec (dobavitelj) evidentirati na »svojem« seznamu izdanih računov.

Z novim 316.b členom je upoštevan predlog novele zakona, ki ureja dohodnino, s katerim se na novo ureja tudi, da se kot osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnost šteje tudi pridelava na kmetijskih in gozdnih zemljiščih izven Slovenije. Glede na to, da evidence, iz katerih se izhaja pri določanju davčne osnove od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti (zemljiški kataster) in pri določanju davčne osnove od dohodkov iz predelave lastnega pridelka grozdja v vino (evidenca ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, o proizvodnji vina), ne vsebujejo podatkov, vezanih na kmetijska in gozdna zemljišča izven Slovenije, je treba za določitev davčne osnove pridobiti ustrezne podatke od članov kmečkega gospodinjstva. S tem členom se tako določajo obveznost za predložitev podatkov davčnemu organu o površinah kmečkih in gozdnih zemljišč, ki jih imajo člani kmečkega gospodinjstva izven Slovenije, ter o proizvodnji vina iz lastnega pridelka grozdja na površinah izven Slovenije ter rok za dostavo podatkov davčnemu organu. Površine kmetijskih in gozdnih zemljišč, ki jih imajo člani kmečkega gospodinjstva v uporabi izven Slovenije, je treba davčnemu organu prijaviti do 15. julija leta, za katero se dohodek ugotavlja, proizvodnjo vina za leto, za katero se dohodek ugotavlja, pa do 31. januarja leta, za katero se dohodek ugotavlja.

Z novim 316.c členom se določa način in roke za prijavo dejanskega uporabnika zemljišča davčnemu organu. Določa se, da se podatki o dejanskem uporabniku zemljišča predložijo davčnemu organu najpozneje do 15. julija leta, za katero se dohodek ugotavlja, in sicer po dejanskem uporabniku na dan 30. junija. leta, za katero se dohodek ugotavlja. Obenem se ureja postopanje davčnega organa, ko v nadzoru ugotovi dejanskega uporabnika, ki je druga oseba od lastnika. Ker se obravnava kmečko gospodinjstvo kot ekonomska celota in ker gre načeloma pri obdelavi zemljišč za skupno aktivnost vseh članov kmečkega gospodinjstva, se določa, da se v takem primeru uporaba zemljišča pripiše kmečkemu gospodinjstvu tako, da se uporaba pripiše članu kmečkega gospodinjstva z najvišjim dohodkom iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

Z novim 316.d členom se urejata postopek in priglasitev obravnave dohodka iz določene predelave lastnih pridelkov kot dohodka v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo.

K 46. členu

Določi se, da mora plačnik davka davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem, plačati pa ga mora najpozneje v petih dneh od izplačila dohodka.

K 47. členu

Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES se sedmi odstavek 328. člena črta.

K 48. členu

Ureja se pridobivanje podatkov o površinah posebnih kultur in količini proizvedenega vina iz lastnega pridelka grozdja, ki jih davčni organ pridobi od ministrstva, pristojnega za kmetijstvo in gozdarstvo, enkrat letno. Podatke o površinah posebnih kultur mora ministrstvo, pristojno za kmetijstvo in gozdarstvo, davčnemu organu sporočiti najpozneje do 15. julija leta, za katero se odmerja dohodnina, in sicer po stanju na dan 30. junija istega leta. Podatke o količini vina, predelanega iz lastnega grozdja v letu, za katero se odmerja dohodnina, pa do 31. januarja leta po letu, za katero se odmerja dohodnina, in sicer po stanju 31. decembra leta, za katero se odmerja dohodnina, po posameznih proizvajalcih vina.

K 49. členu

Zaradi črtanja 10. podpoglavja I. poglavja zakona se črta tudi 341. člen, ki je odpravljal dolžnost dvojnega poročanja davčnemu organu v skladu s 337. členom zakona, za osebe, ki so že dajale podatke v skladu z navedenim podpoglavjem.

K 50. členu

S tem členom se določa pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, da tudi za dajanje podatkov po novem 340.a členu podrobneje določi vrsto, obliko in način dajanja podatkov.

K 51. členu

Zaradi razveljavitve Direktive 2003/48/ES, katere cilj je bil, da se zagotovi ustrezna zakonodaja EU, ki v EU določa samo en veljavni standard za avtomatično izmenjavo podatkov, z namenom, da se preprečijo obveznosti dvojnega poročanja in tako prihranijo stroški za davčne uprave in finančne institucije, se razveljavijo 343. do 351. člen. Z Direktivo Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja, ki je bila v pravni red Republike Slovenije prenesena z novelo ZDavP- 2I, je določeno razširjeno področje uporabe avtomatične izmenjave podatkov v EU, saj zajema vse vrste finančnih produktov v neposredni ali posredni lasti posameznikov ali subjektov, ki niso javni subjekti. Prav tako je zagotovljeno, da so v področje uporabe vključeni enaki podatki, kot jih vsebujeta vzorčni sporazum med pristojnimi organi in enotni standard poročanja, ki ju je izdelala OECD.

Koristi ohranjanja hkratne veljavnosti obeh pravnih instrumentov bi bile minimalne, prav tako soobstoje obeh pravnih instrumentov z vsebinsko podobnim področjem uporabe ni v skladu z načeli boljše zakonodaje, jasnosti in pravne varnosti. Poleg tega bi ohranjanje hkratne veljavnosti obeh pravnih sistemov pomenilo, da bi imeli dva sklopa podobnih, vendar ne popolnoma usklajenih, sistemov pravil, postopkov in poročanja na področju dolžne skrbnosti v zvezi s strankami – oba v zvezi s poročanjem finančnih institucij pristojnim organom ter izmenjavo podatkov med samimi pristojnimi organi. Stroški takšne ureditve bi bili veliko večji od koristi razširjenega področja uporabe, ki ga prinaša direktiva o prihrankih. Razveljavitev Direktive 2003/48/ES učinkuje v vseh državah članicah od 1. januarja 2016.

Mednarodna uporaba svetovnega standarda in strog nadzor Svetovnega foruma za preglednost in izmenjavo podatkov nad njegovim izvajanjem bo zmanjšala vsa tveganja, povezana s temi preostalimi primeri.

Za zagotovitev nemotenega nadaljevanja avtomatičnega poročanja podatkov o finančnih računih je s predlogom določena razveljavitev 343. do 351. člena ZDavP-2. Prav tako so s predlogom prehodne določbe določene obveznosti držav članic, nosilcev gospodarskih subjektov in plačilnih zastopnikov, ki se uporabljajo še naprej.

K 52. členu

S predlogom se spreminja prvi odstavek 353. člena, ki določa rok za predložitev obračuna prispevkov za socialno varnost in za plačilo prispevkov za socialno varnost. Po veljavni ureditvi mora zavezanec za prispevke za socialno varnost iz prvega odstavka 352. člena zakona predložiti obračun prispevkov za socialno varnost in plačati prispevke za socialno varnost najpozneje do 15. v mesecu za pretekli mesec, če ni z zakonom drugače določeno. Za zavezance iz četrtega odstavka 352. člena zakona pa rok predložitve in plačila ni bil določen.

S predlogom se za te zavezance določa različen rok za predložitev obračuna in za plačilo, in sicer mora zavezanec za prispevke za socialno varnost iz prvega in četrtega odstavka 352. člena zakona predložiti obračun prispevkov za socialno varnost najpozneje do 15. dne v mesecu, plačati pa najpozneje do 20. dne v mesecu za pretekli mesec, če ni z zakonom določeno drugače.

Ta določba se začne uporabljati s 1. januarjem 2017.

To pomeni, da bo davčni zavezanec, ki bo do 15. januarja 2017 predložil obračun prispevkov za socialno varnost za mesec december 2016, bo moral plačati prispevke po tem obračunu do 20. januarja 2017.

K 53. členu

S predlogom novega 353.a člena se uvaja nov institut - predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost. Davčni organ bo sestavil predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost za zavezance prispevkov za socialno varnost, če bodo izpolnjeni zakonski pogoji.

S tem členom se bo za določene skupine zavezancev za prispevke za socialno varnost, ki so sami zavarovanci po zakonih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, starševsko varstvo ter družinski prejemki in zaposlovanje, in morajo sami obračunati prispevke za socialno varnost v obračunu prispevkov za socialno varnost, poenostavilo izpolnjevanje te obveznosti. Za navedene zavezance za plačilo prispevkov za socialno varnost, za katere davčni organ razpolaga s podatki za določitev osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost, bo davčni organ sestavil predizpolnjeni obračun prispevkov za socialno varnost. Te skupine zavezancev so samozaposlene osebe, družbeniki, zavezanci, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic (obvezno zavarovani na drugi podlagi), obvezno zavarovani kmetje - nosilci in družinski člani, kmetje, prostovoljno vključeni v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, drugi prostovoljno vključeni v obvezno pokojninsko zavarovanje in prostovoljno zavarovani za brezposelnost.

Določenim skupinam zavezancev za prispevke za socialno varnost, ki morajo sami izračunati prispevke za socialno varnost v obračunu prispevkov za socialno varnost na podlagi prvega odstavka 352. člena tega zakona, se osnova za obračun prispevkov za socialno varnost določa enkrat letno, saj se nanaša na primer na dobiček za preteklo leto ali pa je določen v pavšalu, ki se spreminja enkrat na koledarsko leto. Za te zavezance ima davčni organ potrebne podatke za določitev osnove za plačilo prispevkov za socialno varnost in pripravo predizpolnjenega davčnega obračuna. Spremembe osnov se nanašajo le na primere, ko ti zavezanci uveljavljajo določene pravice, ki jih imajo na podlagi teh prispevkov (npr. bolniški stalež, izraba pravic iz starševskega varstva), v primeru sprememb prijav

in odjav v zavarovanje ali če se odločijo za spremembo osnove. Zavezancev za prispevke za socialno varnost s takšnimi spremembami osnov je na letni ravni razmeroma malo.

Za skupine zavarovancev, ki bodo vključene v sistem predizpolnjenega obračuna, se zahteva obvezno poslovanje z davčnim organom v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost prek portala eDavki. Po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije je od teh zavezancev v letu 2015 skoraj 85 % že uporabljalo eDavke. Od tistih, ki jim portala eDavki še ni treba uporabljati, pa jih mora večina z državno upravo elektronsko poslovati na drugih področjih, na primer kmetje v zvezi z uveljavljanjem neposrednih plačil.

S petim odstavkom tega člena se določi izjema od petega odstavka 85.a člena tega zakona. Zaradi mesečne obveznosti predlaganja obračunov in določenega roka za predložitev obračuna iz prvega odstavka 353. člena tega zakona (do 15. dne v mesecu za pretekli mesec) je neizvedljivo določiti rok za vročanje prek eDavkov na podlagi petega odstavka 85.a člena tega zakona (če zavezanec dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko mu je bilo obvestilo puščeno prek portala eDavki, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka), zato se določi izjema od tega odstavka tako, da se šteje vročitev za opravljeno z dnem odložitve predizpolnjenega obračuna v portal eDavki. Navedena izjema je možna tudi iz razloga, da zavezancu od tega roka ne tečejo roki za uveljavitev pravice ali za izpolnitev kakršnekoli obveznosti, saj so te določene (in se za te primere ne spreminjajo) s prvim in šestim odstavkom 352. člena ZDavP-2 in s prvim odstavkom 353. člena ZDavP-2.

V skladu s šestim odstavkom tega člena se od zavezancev, ki se bodo s predizpolnjenim obračunom strinjali, nadaljnja aktivnost v obliki oddajanja obračuna prek portala eDavki ne bo zahtevala. V tem primeru bo predizpolnjeni obračun postal obračun prispevkov za socialno varnost, ki bo tudi izvršilni naslov v skladu z drugim odstavkom 145. člena ZDavP-2. Če pa so podatki v predizpolnjenem obračunu prispevkov za socialno varnost nepravilni ali nepopolni, so zavezanci dolžni predložiti obračun prispevkov za socialno varnost.

V skladu s sedmim odstavkom tega člena se jasno določi, da ima zavezanec še vedno dolžnost oddajanja obračunov prispevkov za socialno varnost v roku iz prvega odstavka 353. člena ZDavP-2. V tem roku morajo tudi predložiti obračun prispevkov za socialno varnost, če so podatki v predizpolnjenem obračunu prispevkov za socialno varnost nepravilni ali nepopolni.

K 54. členu

Po veljavni ureditvi mora plačnik davka davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem, plačati pa na dan izplačila dohodka. Predlog določa petdnevni zamik roka plačila. Določi se, da mora plačnik davka davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa najpozneje v petih dneh od izplačila dohodka.

S predlagano rešitvijo se poenostavljajo postopki pobiranja davkov, določa enotnejši rok za predložitev davčnih obračunov in plačilo po predloženih obračunih. Lažja uporaba predpisa zagotavlja tudi večjo pravno varnost davčnih zavezancev, manj obremenjuje gospodarstvo, vpliva na konkurenčnost in prispeva k prostovoljnemu pobiranju davkov.

Na drugi strani pa predlog davčnemu organu zagotavlja lažji in hitrejši nadzor in s tem učinkovitejše pobiranje davkov.

K 55. členu

Člen se nomotehnično prilagodi. Besedilo Protokola o spremembi usklajuje Sporazum med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo (v nadaljnjem besedilu: sporazum) z najnovejšimi dogodki na mednarodni ravni v zvezi z avtomatično izmenjavo podatkov. Sporazumu se spreminja naslov. Vsebuje pa tudi člen glede plačila dividend, obresti in licenčnin med družbami, ki v bistvu

povzema režim, ki sicer velja med državami članicami v zvezi s temi plačili, in ta režim določi tudi za Švicarsko konfederacijo. Predmetni člen se v skladu s protokolom ne spreminja, ampak se le preštevilči.

K 56. členu

Predlog razširja določitev prekrška v primeru vložitve davčne napovedi v nasprotju z zakonom ali če davčna napoved ni vložena na predpisani način oziroma v predpisanem roku še za primer, če davčni zavezanec v nasprotju z zakonom ni vložil napovedi za odmero dohodnine⁹ in če ni vložil napovedi za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložil v elektronski obliki.

Predlog ne določa novih obveznosti v zvezi s predložitvijo davčne napovedi, temveč samo določa, da je kršitev teh obveznosti določena kot prekršek. Če bo davčni zavezanec opustil dolžno ravnanje v zvezi z vložitvijo napovedi, bo sankcioniran z globo.

K 57. členu

Določi se nov prekršek, ki ga stori plačnik davka od dohodkov iz zaposlitve – fizična oseba, ki te dohodke izplača kot delodajalec po zakonu, ki ureja delovna razmerja, če je rezident Republike Slovenije in mora izračunati davčni odtegljaj in predložiti obračun davčnega odtegljaja.

Nadalje se določi prekršek, če fizična oseba kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca.

K 58. členu

Ureja se kazenska določba za primere neizdaje ali nepravilne izdaje računov in vodenja ustreznega seznama v skladu z novimi določbami 316.a. člena ZDavP-2 ter kazenska določba za ne prijave ali napačne prijave podatkov o kmetijskih in gozdnih zemljiščih izven Slovenije in o pridelku vina izven Slovenije.

Predlaga se črtanje 35. točke, ki določa prekršek, če plačilni zastopnik davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov ali ne dostavi predpisanih podatkov na predpisan način oziroma v predpisanem roku. Plačilni zastopnik zaradi črtanja 350. člena teh obveznosti ne bo več imel.

V novi 45. točki se določa prekršek za krovno matično podjetje, ki ne predloži poročila po državah na predpisani način in v predpisanih rokih.

K 59. členu

Veljavni 398. člen določa globe v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena iz koristoljubnosti.

Predlog določa, da se za potrebe tega člena šteje, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine pridobljene protipravne premoženjske koristi, če se s prekrškom iz 395., 397., 398.a in 398.b člena tega zakona povzroči ali bi se lahko povzročilo neplačilo davka, ki presega določeno vrednost, odvisno od statusa davčnega zavezanca, ki prekršek stori. Ta je za posameznika določena v višini 5.000 eurov, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja

⁹ ZDavP-2 v šestem odstavku 267. člena določa, da če davčnemu zavezancu rezidentu informativni izračun dohodnine ni bil vročen od 15. junija tekočega leta za preteklo leto, mora do 31. julija vložiti napoved za odmero dohodnine, s čimer izpodbija domnevo vročitve po prvem odstavku 85. člena ZDavP-2.

dejavnost, 8.000 eurov, pravno osebo 10.000 eurov in pravno osebo, ki se šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, 25.000 eurov.

K 60. členu

Določi se izjema od prekrška, če davčni zavezanec v dogovoru z davčnim organom v okviru davčnega inšpekcijskega nadzora predloži davčni obračun in hkrati plača davek, ugotovljen v tem obračunu, skupaj z zamudnimi obrestmi od poteka roka za plačilo do predložitve obračuna.

K 61. členu

Zaradi sprememb Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 32/16; v nadaljnjem besedilu ZP-1J), ki začne veljati 6. novembra 2016, se črta 402.b člen.

Veljavni 402.b člen določa, da se postopek o prekršku iz 398. člena ZDavP-2 ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

-ZP-1 do uveljavitve ZP-1J določa, da se z zakonom, ki določa prekršek (v našem primeru: ZDavP-2), lahko predpiše za prekrške iz šestega odstavka 17. člena tega zakona tudi daljši rok za zastaranje postopka o prekršku, kakor je predpisan s tem zakonom, vendar ne daljši od treh let.

ZP-1J je sistemsko prenovil institut zastaranja pregona za prekršek. ZP-1J še vedno določa splošni dve letni relativni zastaralni rok za dopustnost postopka o prekršku, na novo pa določa dva posebna relativna zastaralna roka, in sicer:

- tri leta od dneva storitve za prekrške s področja davkov, trošarin in carin, za katere je z zakonom predpisana globa v večkratniku davka, trošarine, carine, in
- pet let od dneva storitve za najhujše prekrške s področij, določenih v šestem odstavku 17. člena ZP-1, za katere je v skladu s to določbo predpisana trikrat višja globa od splošnih maksimumov, določenih v drugem in tretjem odstavku 17. člena ZP-1.

V 398. členu ZDavP-2 je predpisana globa v skladu s šestim odstavkom 17. člena ZP-1, in sicer v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristljivosti. Upoštevajoč novelo ZP-1J v ZDavP-2 za te prekrške ni treba več urejati daljšega zastaralnega roka.

Upoštevajoč novelo ZP-1J, za prekrške iz 398. člena ZDavP-2, katerih narava je posebno huda, postopek za prekršek ni več dopusten, če preteče pet let od dneva, ko je bil prekršek storjen (tretji odstavek 42. člena ZP-1). Zastaranje pretrga vsako dejanje davčnega organa, ki meri na (pregon)storilca prekrška, vključno z dejanjem, opravljenim za potrebe vložitve obdolžilnega predloga. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopek o prekršku v nobenem primeru ni več mogoč, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga za zastaranje postopka o prekršku določa zakon (šesti odstavek 42. člena ZP-1).

K 62. členu

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 27/16 z dne 11. 4. 2016; ZFPPIPP-G) je bila ureditev postopka poenostavljene prisilne poravnave spremenjena tako, da poenostavljena prisilna poravnava ne učinkuje na terjatve za plačilo davkov, kot jih določa zakon, ki ureja davčni postopek (novi peti odstavek 221. člena ZFPPIPP). Zato se s spremembo 102. člena zakona predlaga ureditev, po kateri bo davčni zavezanec te terjatve lahko prestrukturiral po določbah tega zakona. Na podlagi predloga bo lahko davčni organ poleg primerov preventivnega finančnega prestrukturiranja tudi za primere poenostavljene prisilne poravnave, urejene v ZFPPIPP, dovolil obročno plačilo v največ 60 mesečnih obrokih, če bo zavezanec za davek predložil pravnomočni sklep o potrjeni poenostavljeni prisilni poravnavi.

Ker se nova ureditev po ZFPPIPP uporablja za postopke, ki se uvedejo po uveljavitvi novele ZFPPIPP-G, torej po 26. 4. 2016, se v tej prehodni določbi določa, da se spremenjeni 102. člen zakona uporablja za postopke, ki so uvedeni po tem datumu. Tako se prepreči davčnim dolžnikom, ki so davčni dolg že prestrukturirali v postopku poenostavljene prisilne poravnave pred omenjeno spremembo ZFPPIPP, da bi jim ob predložitvi pravnomočnega sklepa glede že prestrukturiranih davčnih obveznosti, ponovno odobrili obročno plačilo v skladu s spremenjenim 102. členom.

Davčni organ tako ne bo dovolil obročnega plačila davčnim zavezancem, za katere je bil postopek poenostavljene prisilne poravnave uveden do 26. 4. 2016, saj so svoj davčni dolg do tega datuma lahko prestrukturirali v skladu s takrat veljavno insolvenčno zakonodajo.

K 63. členu

Prehodna določba ureja obveznost pristojnega organa, da pristojnemu organu druge države članice in Evropski komisiji sporoči podatke o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom ali o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, izdanih ali spremenjenih v obdobju od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2016. S prehodno določbo je prav tako določeno, da se sporočanje podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, izdanih ali spremenjenih v obdobju od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2013, izvede pod pogojem, da so še vedno veljali 1. januarja 2014. Prehodna določba ureja tudi obveznost poročanja podatkov o vnaprejšnjih davčnih stališčih s čezmejnimi učinkom in o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih, izdanih ali spremenjenih v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2016, in sicer se mora to sporočanje izvesti ne glede na to, ali so še veljavni ali ne. Prav tako je s prehodno določbo določeno, da mora pristojni organ ne glede na določbo petega odstavka 248.a. člena zakona pristojnemu organu, ki je poslal podatke, potrdi prejem teh podatkov takoj, najpozneje pa v sedmih delovnih dneh po njihovem prejemu, dokler ne začne delovati podatkovna zbirka iz 9. točke 243.a člena tega zakona.«

K 64. členu

S prehodno določbo je določeno, da mora pristojni organ iz 255. člena zakona pristojnemu organu sporočati podatke od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih pridobi od plačilnih zastopnikov, ki jih v letu 2016 dosegajo upravičeni lastniki po mednarodnih pogodbah o obdavčevanju dohodka od prihrankov, ki jih je sklenila Slovenija in se začasno uporabljajo ali veljajo.

K 65. členu

Prehodna določba določa, za katero poslovno obdobje poročevalec mednarodne skupine podjetij prvič predloži CbCR. Prvi odstavek določa, da krovno matično podjetje iz tretjega odstavka 255.i. člena zakona prvič CbCR predloži za poslovno leto mednarodne skupine podjetij, ki se začne 1. januarja 2016 ali pozneje, drugi odstavek pa določa, da osebe v sestavi ali nadomestno matično podjetje iz četrtega odstavka 255.i. člena zakona CbCR prvič predložijo oziroma predloži za poslovno leto mednarodne skupine podjetij, ki se začne 1. januarja 2017 ali pozneje.

Tretji odstavek je prehodna določba, ki določa daljši rok v zvezi s prvo izmenjavo CbCR. CbCR se prvič izmenja v 18 mesecih od zadnjega dne poslovnega leta mednarodne skupine podjetij, ki se začne 1. januarja 2016 ali pozneje.

K 66 členu

304. člena ZDavP-2 določa način in roke za prigrasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Tretji odstavek tega člena določa, da se prigrasitev in določitev nosilca dejavnosti opravi do 31. oktobra leta pred letom, v katerem želijo člani kmečkega gospodinjstva prostovoljno začeti ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Iz navedenega izhaja, da

bi bilo treba opraviti priglasitev načina ugotavljanja davčne osnove in določitev nosilca dejavnosti za leto 2017 do 31. oktobra 2016. Zaradi obširnejših sprememb na področju obdavčevanja dohodka iz naslova osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki jih prinašajo spremembe Zakona o dohodnini, povezane s sprejemom novega Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka, ki dne 31. 10. 2016, ko bi se sicer iztekel rok za priglasitev in določitev nosilca dejavnosti z začetkom veljavnosti z davčnim letom 2017, še niso v veljavi, je treba zavezancem omogočiti, da se pred morebitno priglasitvijo in določitvijo nosilca dejavnosti seznani s spremembami na navedenih področjih. Zato se s prehodno določbo predlaga podaljšanje roka za priglasitev načina ugotavljanja davčne osnove in določitev nosilca dejavnosti za leto 2017, in sicer do 15. januarja 2017.

K 67. členu

Določbe novih 316.a, 316.b, 316.c, 316.d in 340.a členov ter nove določbe 10.a, 10.b in 28.a točke 397. člena urejajo vsebine, ki so vezane na začetek uporabe nove metode ugotavljanja katastrskega dohodka, ki je bila pripravljena z novim Zakonom o ugotavljanju katastrskega dohodka (ZUKD-2), ki pa zaradi začetka postopka zbiranja podpisov za zakonodajni referendum še ni bil uveljavljen.

K 68. členu

S prehodno določbo se določi, da se določba 348. člena, s katero je določeno, da davčni organ upravičenemu lastniku, ki je rezident Republike Slovenije, izda potrdilo o davčnem rezidentstvu, uporablja do 31. decembra 2016.

K 69. členu

S prehodno določbo se določi, da se 350. in 351. člena zakona še naprej uporabljata v zvezi z dajanjem podatkov od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih v letu 2016 dosegajo upravičeni lastniki po mednarodnih pogodbah o obdavčevanju dohodka od prihrankov, ki jih je sklenila Slovenija in se začasno uporabljajo ali veljajo.

K 70. členu

S prehodno določbo se določi, da se določba sedmega odstavka 328. člena tega zakona še naprej uporablja za koledarska leta pred letom 2017, v katerih je bil davek v drugi državi članici plačan, kar pomeni, da lahko davčni zavezanec rezident v primeru, ko dohodnino od dohodka od prihrankov – ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES in je obdavčen v drugi državi članici EU po 1. juliju 2005 – izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja in odbitek davka za ustrezní znesek plačanega davka v drugi državi članici od takega dohodka od prihrankov presega znesek dohodnine, ki se odmerja po zakonu o dohodnini od takega dohodka, zahteva vrnitev razlike s posebnim zahtevkom.

K 71. členu

S prehodno določbo se uredi veljavnost materialnih določb, ki urejajo višino obresti za odlog, obročno plačilo in samoprijavo.

K 72. členu

S prehodno določbo se ureja način prenehanja veljavnosti Pravilnika o obliki in načinu dostave podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti in Pravilnika o določitvi ozemelj, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaki tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES.

K 73. členu

Določi se začetek veljavnosti tega zakona, in sicer začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2017.

Dopolnjeni sedmi odstavek 58. člena začne veljati 6. februarja 2017, ker se bo v sistem T2S centralna klirinško depotna družba v Republiki Sloveniji vključila 6. februarja 2018.

S končno določbo se določi tudi začetek uporabe novega 353.a člena, ki ureja predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost. Ta člen se začne uporabljati za obračune prispevkov za socialno varnost za mesec januar 2018, razen za obračune za zavezance za prispevke za socialno varnost samozaposlene osebe in družbenike, katerim se določa osnova za plačilo prispevkov za socialno varnost na podlagi 145. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, se začne uporabljati z januarjem 2017.

Ta ureditev uveljavitve začetka uporabe je povezana z izvedbo prilagoditve informacijskega sistema FURS.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

- obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov (v nadaljnjem besedilu: pobiranje davkov),
- pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek), državnih in drugih organov, ki so v skladu z zakonom pristojni za pobiranje davkov, ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,
- varovanje podatkov, pridobljenih v postopku pobiranja davkov, ter
- medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov z drugimi državami članicami Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), s tretjimi državami in ozemlji.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske unije:

- Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31. 3. 2010 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS, (UL L št. 64 z dne 11. 3. 2011, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive Sveta 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L št. 359 z dne 16. 12. 2014, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/107/EU) – z II. in III.A poglavjem četrtega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2004/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 – z 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;
- Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/76/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive 2003/49/ES glede možnosti določenih držav članic, da uporabijo prehodna obdobja za uvedbo skupnega sistema obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157, 30. 4. 2004 – s členi 379, 380 in 381 tega zakona.

14.a člen
(vnaprejšnji cenovni sporazum)

(1) Vnaprejšnji cenovni sporazum (v nadaljnjem besedilu: APA sporazum) je dogovor, s katerim se pred izvajanjem transakcij med povezanimi osebami določijo metodologija, kritične predpostavke in druga primerna merila za določanje transfernih cen za te transakcije in obdobje, za katerega ta merila veljajo, v skladu s 14.a do 14.g členom tega zakona.

(2) Davčni zavezanec lahko zaprosi za sklenitev enostranskega, dvostranskega ali večstranskega APA sporazuma. Enostranski APA sporazum sklene davčni zavezanec z davčnim organom, dvostranski ali večstranski APA sporazum pa davčni zavezanec sklene z dvema ali več davčnimi organi posameznih držav v zvezi s transakcijo davčnega zavezanca med povezanimi osebami.

(3) Davčni organ na podlagi pisne pobude davčnega zavezanca opravi razgovor o možnosti sklenitve APA sporazuma. Po opravljenem razgovoru vloži davčni zavezanec pri davčnem organu pisno vlogo za sklenitev APA sporazuma.

(4) Za davčnega zavezanca se za namene izvajanja 14.a do 14.g člena tega zakona štejejo osebe, opredeljene kot zavezanci v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb. Za povezano osebo davčnega zavezanca se štejejo osebe, opredeljene v 16. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12, 30/12, 94/12, 81/13, 50/14 in 23/15).

48. člen

(odgovornost pravnih naslednikov in oseb, ki upravljajo premoženje zapustnika ali oseb, razglašenih za pogrešane oziroma opravično nesposobne)

(1) Univerzalni pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti in terjatve iz naslova davkov pravnega prednika.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič) dolžan izpolniti davčne obveznosti zapustnika le do višine vrednosti podedovanega premoženja, v sorazmerju s prejeto dediščino. Odmerjeno oziroma obračunano davčno obveznost in davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, mora dedič izpolniti v 30 dneh po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Če ni dedičev ali če se dediči odpovedo dediščini v korist države ali samoupravne lokalne skupnosti, se davčna obveznost v celoti ali sorazmerno odpiše.

(4) Davčna obveznost se ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 80 eurov. Odpiše se tudi davčna obveznost v znesku, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena presega davčno obveznost, ki jo morajo izpolniti dediči.

(5) Z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča. V tem obdobju se zaračunavajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost 12 mesecev, ki velja na dan smrti zapustnika.

(6) Davčne obveznosti fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za pogrešane ali opravično nesposobne, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje teh oseb. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in
- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je prelił premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(7) Davčne obveznosti, nastale v zvezi z upravljanjem premoženja zapustnika v obdobju od trenutka uvedbe dedovanja do dejanskega prevzema premoženja s strani pravnih naslednikov, ali nastale v zvezi z upravljanjem premoženja po odločbi o denacionalizaciji, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo premoženje zapustnika. Oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, mora v breme premoženja oziroma prihodkov iz premoženja, ki ga upravlja, izpolniti davčno obveznost. Ne glede na prejšnji stavek je oseba, ki upravlja premoženje teh oseb, odgovorna za izpolnitev davčne obveznosti z vsem svojim premoženjem, če davčni organ ugotovi, da:

- davek ni bil plačan in
- premoženje oziroma prihodki iz premoženja, ki ga upravlja, ne zadostujejo za poplačilo davčne obveznosti, ker je prelil premoženje oziroma prihodke iz premoženja v svojo korist oziroma korist druge osebe na način, ki ni v skladu z ravnanjem dobrega gospodarstvenika.

Če je več oseb, ki upravljajo premoženje, so odgovorne za izpolnitev davčne obveznosti solidarno.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena univerzalni pravni naslednik ne prevzame obveznosti in terjatev iz naslova dohodnine in prispevkov za socialno varnost pravnega prednika, ki bremenijo pravnega prednika kot fizično osebo, v primerih prenehanja opravljanja dejavnosti fizične osebe, razen v primeru prenehanja zaradi smrti.

55. člen

(predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave)

(1) Davčni zavezanec lahko najpozneje do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun.

(2) Na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega davčnega obračuna, prikaže tudi premalo obračunane davke, skupaj z obrestmi iz tretjega odstavka tega člena, in hkrati plača tako izkazan davek.

(3) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračuna in plača obresti po evropski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave, za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za vložitev davčnega obračuna, povečani za:

- 1 odstotno točko, če predloži podatke v enem mesecu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
- 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
- 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;
- 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna.

(4) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo.

(5) Če po predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave davčni organ ugotovi, da pogoji za samoprijavo iz prvega do četrtega odstavka tega člena niso izpolnjeni, s sklepom zavrne posebno prilogo iz drugega odstavka tega člena, predloženi davčni obračun pa obravnava kot davčni obračun, predložen po izteku predpisanega roka.

58. člen

(plačnik davka)

(1) Pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se šteje za plačnika davka, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije ali nerezident Republike Slovenije (ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v Republiki Sloveniji ali ima v skladu s predpisi, ki urejajo ustanovitev in poslovanje v Republiki Sloveniji, podružnico v Republiki Sloveniji), ter če je hkrati:

1. oseba, ki v svoje breme izplača dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
2. družba za upravljanje investicijskega sklada, ki izplača dohodek iz investicijskega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
3. borznoposredniška družba ali družba za upravljanje, ki na podlagi pogodbe o gospodarjenju s finančnimi instrumenti oziroma pogodbe o opravljanju storitev upravljanja finančnega premoženja za račun stranke oziroma dobro poučenega vlagatelja prejme dohodek od naložb denarnega dobroimetja stranke oziroma vlagatelja v finančne instrumente, ki ni dohodek iz 7. točke tega odstavka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
4. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj;
5. organizator prireditve, in sicer tudi če dohodka, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), ne izplača v svoje breme;
6. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj (oziroma bi se izračunaval, odtegoval in plačeval, če bi dohodek izplačala oseba iz 1. točke tega odstavka), če oseba, ki jo dohodek bremeni, ni plačnik davka v skladu s predhodnimi točkami tega odstavka ali dvanajstim odstavkom tega člena;
7. oseba, ki za tuj račun prejme dohodek iz finančnih instrumentov, izdanih v nematerializirani obliki (v nadaljnjem besedilu: nematerializirani finančni instrumenti), od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ali
8. druga oseba, ki za tuj račun prejme dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ko oseba, ki jo tak dohodek bremeni, ne pozna in glede na okoliščine primera ne more poznati upravičenca do dohodka, če tako predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se, če:

1. oseba iz 1. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 4., 5. ali 8. točke prvega odstavka tega člena;
2. oseba iz 1. ali 6. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena;
3. oseba iz 7. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek iz nematerializiranih finančnih instrumentov drugi osebi iz 7. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje druga oseba;
4. oseba iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena izplača dohodek osebi iz 3. točke prvega odstavka tega člena, za plačnika davka šteje oseba iz 3. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za plačnika davka ne šteje diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji in predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji. Diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji ali predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji se lahko odloči, da prevzame obveznosti plačnika davka. O takšni odločitvi mora obvestiti davčni organ in davčne zavezanke, ki jim izplačuje dohodke.

(4) Plačnik davka lahko pooblasti pravno osebo oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost – razen nerezidenta Republike Slovenije v skladu z

zakonom o obdavčenju, ki v skladu z zakonom o obdavčenju nima poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji – da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 59. člena tega zakona. Za ravnanje druge osebe odgovarja plačnik davka, kakor da bi obveznost izpolnjeval sam.

(5) Osebe, ki so plačniki davka po 2., 3. in 4. točki drugega odstavka tega člena, morajo izplačevalcem dohodka pred izplačilom dohodka predložiti izjavo o tem, da bodo s prejemom dohodka postali plačniki davka. V izjavi morajo navesti tudi količino finančnih instrumentov iz katerih pravice izvršujejo za tuj račun. Če pravice iz finančnih instrumentov izvršujejo tudi za svoj račun, morajo v izjavi navesti tudi količino finančnih instrumentov iz katerih pravice izvršuje zase. Za plačnika davka se štejejo le za dohodek, ki ga prejmejo za tuj račun.

(6) Izjave iz prejšnjega odstavka mora prejemnik izjav hraniti najmanj deset let po poteku leta, v katerem je bil izplačan dohodek, na katerega se izjava nanaša.

(7) Oseba, ki se po drugem odstavku tega člena ne šteje za plačnika davka, mora davčnemu organu hkrati s plačilom dohodka dostaviti podatke o plačilu dohodka osebi, ki se po drugem odstavku tega člena šteje za plačnika davka, vključno s podatki za identifikacijo obeh oseb. Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov na tej podlagi.

(8) Ne glede na 6. točko prvega odstavka tega člena se oseba, ki za račun fizične osebe prejme dohodek od fizične osebe, šteje za plačnika davka le, če je:

1. oseba, ki za račun fizične osebe nerezidenta prejme dohodek z virom v Sloveniji;
2. oseba, ki za račun fizične osebe rezidenta prejme dohodek z virom izven Slovenije;
3. upravnik večstanovanjske stavbe, ki za račun etažnih lastnikov stavbe, ki so fizične osebe, prejme dohodek, ki bremeni fizično osebo.

(9) Plačniki davka po 6. točki prvega odstavka ter po 1. in 2. točki osmega odstavka tega člena se ne štejejo za plačnika davka po II. poglavju petega dela tega zakona.

(10) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko minister, pristojen za finance, upošteva vrsto dejavnosti, ki jo opravljajo plačniki davka, ter način izplačevanja dohodka, predpiše primere, ko predlaganje izjav pred izplačilom dohodka ni obvezno.

(11) Če se družba za upravljanje druge države članice EU ne šteje za plačnika davka po prvem odstavku tega člena, vendar upravlja v Republiki Sloveniji oblikovani oziroma ustanovljeni investicijski sklad in izplača dohodek iz investicijskega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, se za plačnika davka šteje skrbnik premoženja investicijskega sklada, ki za sklad opravlja skrbniške storitve. Družba za upravljanje mora skrbniku zagotoviti vse podatke, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga. Družba za upravljanje in skrbnik morata določiti, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, in ko se za plačnika šteje skrbnik, določiti tudi način zagotavljanja podatkov iz prejšnjega stavka v pogodbi, ki jo skleneta še preden začne skrbnik opravljati skrbniške storitve za sklad.

(12) Za plačnika davka od dohodkov iz zaposlitve se šteje tudi fizična oseba, ki te dohodke izplača kot delodajalec po zakonu, ki ureja delovna razmerja, če je rezident Republike Slovenije.

62. člen

(predložitev davčne napovedi po izteku predpisanega roka)

(1) Davčni zavezanec, ki je iz opravičljivih razlogov zamudil rok za predložitev davčne napovedi, lahko pri davčnem organu vloži predlog za naknadno predložitev davčne napovedi. V predlogu mora obrazložiti razloge za zamudo in predložiti dokaze za svoje navedbe.

(2) Davčni zavezanec mora vlogi za naknadno vložitev davčne napovedi priložiti davčno napoved, ki ni bila vložena v roku, oziroma navesti rok, v katerem jo bo lahko predložil.

(3) Predlog za naknadno predložitev davčne napovedi mora davčni zavezanec vložiti v osmih dneh po prenehanju razlogov iz prvega odstavka tega člena, vendar najpozneje v treh mesecih po izteku roka za predložitev davčne napovedi.

(4) Za opravičljive razloge iz prvega odstavka tega člena se štejejo okoliščine, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti, in preprečujejo sestavo oziroma vložitev davčne napovedi v predpisanem roku.

(5) Če davčni zavezanec zamudi rok za vložitev predloga za naknadno predložitev davčne napovedi, se zaradi zamude tega roka ne more vložiti predloga za naknadno vložitev davčne napovedi.

(6) Če davčni zavezanec ne predloži napovedi hkrati s predlogom iz prvega odstavka tega člena, davčni organ v primeru dovolitve rok za predložitev davčne napovedi določi s sklepom.

(7) Davčna napoved, vložena naknadno v skladu z dovoljenjem davčnega organa, se šteje za pravočasno vloženo.

(8) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka, izda o tem sklep, zoper katerega je dovoljena pritožba.

63. člen

(vložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave)

(1) Davčni zavezanec lahko najpozneje do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka vloži davčno napoved oziroma popravljen davčno napoved na podlagi samoprijave v primeru zamude roka za vložitev davčne napovedi oziroma če je v davčni napovedi navedel neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke.

(2) Od neplačanega davka davčni organ obračuna obresti po evropski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za vložitev davčne napovedi do vložitve davčne napovedi na podlagi samoprijave za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan poteka zakonsko določenega roka za vložitev davčne napovedi, povečani za:

- 1 odstotno točko, če predloži podatke v enem mesecu po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
- 2 odstotni točki, če predloži podatke v šestih mesecih po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
- 3 odstotne točke, če predloži podatke v enem letu po preteku roka za vložitev davčne napovedi;
- 4 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčne napovedi.

(3) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo.

84. člen

(odločba, izdana na podlagi zapisnika)

(1) Davčni organ izda odmerno odločbo na podlagi davčnega inšpekcijskega nadzora najpozneje v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik iz 140. člena tega zakona oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti v odločbi.

(2) V primerih iz 129. in 130. člena tega zakona mora davčni organ izdati odločbo v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti tudi v odločbi.

85.a člen

(elektronsko vročanje prek portala eDavki)

(1) Davčni organ pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, vroča dokumente prek informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: portal eDavki).

(2) Davčni organ vroča dokumente prek portala eDavki tudi drugim davčnim zavezancem, če se prijavijo v sistem elektronskega vročanja prek omenjenega portala. Prijava velja do odjave iz sistema elektronskega vročanja, ki se opravi prek portala eDavki. Vročitev dokumenta velja za opravljeno, če je bila odjava dana, ko je bil dokument že odložen in je davčni zavezanec že prejel obvestilo iz tretjega odstavka tega člena o prejemu dokumenta.

(3) Davčni organ odloži dokument, ki ga je treba vročiti, v portal eDavki in prek njega obvesti zavezanca za davek, da je prejel dokument, ki mu ga je treba vročiti. Informativno sporočilo o elektronsko odloženem dokumentu zavezanec za davek prejme tudi na elektronski naslov, če ga je sporočil organu.

(4) Zavezanec za davek dokument prevzame s portala eDavki tako, da z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila dokaže svojo istovetnost in prevzame dokument v elektronski obliki ter elektronsko podpiše vročilnico.

(5) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko zavezanec za davek z elektronskim podpisom vročilnice prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko mu je bilo obvestilo puščeno prek portala eDavki, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka. Portal eDavki dokument po preteku šestih mesecev od dneva vročitve izbriše in naslovniku pošlje elektronsko sporočilo, da je dokument izbrisan s portala eDavki in ga lahko zavezanec za davek prevzame pri davčnem organu.

(6) Če ima zavezanec za davek pooblaščenca za vročanje, se dokument temu vroči tako, da se odloži na portal eDavki, pooblaščenca za vročanje pa se pošlje informativno sporočilo iz tretjega odstavka tega člena. Glede vročitve dokumenta pooblaščenca za vročanje se uporabljata četrti in peti odstavek tega člena.

(7) Podrobnejši način elektronskega vročanja določi minister, pristojen za finance.

(8) Ta člen se ne uporablja, če zakon o obdavčenju določa drugače.

87. člen (suspenzivni učinek pritožbe)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odmerne odločbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je zavezancu za davek odložena izvršba, se zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, če se pritožbi ne ugodi.

89. člen (obnova davčnega postopka)

(1) V obnovi postopka se za krajevno pristojen organ šteje organ, ki je izdal odločbo v postopku, ki se obnavlja.

(2) Če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni ali uporabljeni v prejšnjem postopku, lahko začne obnovo postopka iz tega razloga po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dneva, ko je mogel navesti nova dejstva oziroma uporabiti nove dokaze. Po preteku petih let od vročitve odločbe zavezancu za davek se obnova po uradni dolžnosti ne more začeti.

(3) Če davčni organ ugotovi, da je bil zaradi napak v odločbi, izdani samodejno z uporabo informacijskega sistema, davek nepravilno odmerjen, začne obnovo postopka po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dokončnosti odločbe. Po preteku šestih mesecev od dokončnosti odločbe se obnova iz tega razloga ne more več začeti.

(4) Ponovna uporaba pravnega sredstva iz prejšnjega odstavka ni več mogoča.

(5) V rokih iz drugega odstavka tega člena lahko predlaga obnovo postopka tudi zavezanec za davek.

(6) Če se pri davčnem nadzoru ugotovijo dejstva in dokazi, ki so pomembni za obdavčenje na podlagi obnove postopka oziroma v drugih postopkih, se ta dejstva posredujejo davčnemu organu. Šteje se, da je davčni organ izvedel za nova dejstva na dan sestave zapisnika.

(7) Zoper sklep o obnovi postopka pritožba ni dovoljena. Sklep se lahko izpodbija v pritožbi zoper odločbo.

92. člen (dan plačila davka)

Šteje se, da je davek plačan:

1. na dan, ko izvajalec plačilnega prometa izvrši nalog za plačilo davkov,
2. na dan sprejetja odločitve pristojnega organa o konverziji davka v kapitalsko naložbo, razen če je odločitev pozneje preklicana,
3. na dan, ko se davek poravna s preveč plačanim davkom v skladu s četrtem in šestim odstavkom 97. člena tega zakona, oziroma
4. na dan plačila davka pri davčnem organu.

95. člen (obračunavanje obresti v postopku davčnega nadzora)

(1) V primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, do izdaje odločbe obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka oziroma na dan neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, ko davčni organ pri izvajanju nadzora v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, v naknadnem nadzoru ugotovi carinski dolg, obresti obračunajo za čas od poteka desetega dne po nastanku carinskega dolga do izdaje odločbe po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan nastanka carinskega dolga. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti. Ta določba se smiselno uporablja tudi za druge dajatve, ki se v skladu s predpisi obračunavajo in plačujejo kot bi bile uvozne dajatve.

97. člen (vračilo davka)

(1) Če je z odločbo ali v zvezi s predloženim davčnim obračunom ugotovljeno preplačilo davka, se preveč plačani znesek, ki presega 10 eurov, vrne po uradni dolžnosti v 30 dneh od dneva vročitve odločbe oziroma od dneva predložitve davčnega obračuna.

(2) V primeru iz 54. člena tega zakona, razliko med davčno obveznostjo, obračunano in plačano po prvotnem obračunu, in višino obračunane obveznosti po popravku obračuna, davčni organ vrne v 30 dneh po prejemu popravljenega obračuna.

(3) Če je bila odmerna odločba odpravljena ter zadeva vrnjena v ponovni postopek in davek plačan, se preveč plačani davek vrne v 30 dneh po vročitvi odločbe, s katero je v ponovnem postopku ugotovljena drugačna davčna obveznost.

(4) Če preveč plačani znesek davka iz prvega odstavka tega člena ne presega 10 eurov, se vrne na zahtevo zavezanca za davek v roku 30 dni od vložitve zahteve, če z zakonom ni drugače določeno. Če zahteva ni podana, se preveč plačani davek šteje v naslednja plačila ali v plačila druge vrste davkov.

(5) (črtan)

(6) Ne glede na prvi do četrti odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je potekel rok za plačilo drugih davkov, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek davkov, ki jim je potekel rok plačila pri davčnem organu, če ni z zakonom drugače določeno.

(7) V primeru iz prejšnjega odstavka in ko davčni organ ugotovi, da je zavezanec za davek plačal več, kot je njegova obveznost, se o vračilu oziroma zmanjšanem vračilu zavezanca za davek pisno obvesti najkasneje v 15 dneh od dneva vračila.

(8) Ne glede na prvi do četrti odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je potekel rok za plačilo druge denarne nedavčne obveznosti, ki jo izterjuje davčni organ, vrne preveč plačan davek, zmanjšan za znesek neplačane druge denarne nedavčne obveznosti in stroške postopka, ki jim je potekel rok plačila.

(9) Terjatev zavezanca za davek po tem členu ne more biti predmet razpolaganja v civilnih razmerjih niti predmet izvršbe.

98. člen

(vračilo davka v posebnih primerih)

Če zakon o obdavčenju določa še druge primere, ko je davčni zavezanec oziroma druga oseba upravičen do vračila davka, se glede vračila oziroma vštevanja plačanega davka v naslednja vplačila smiselno uporabi 97. člen tega zakona.

102. člen

(odlog in obročno plačevanje davka v primerih hujše gospodarske škode)

(1) Davčni organ lahko dovoli odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če bi davčnemu zavezancu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere davčni zavezanec ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda in bi davčnemu zavezancu odlog in obročno plačevanje davka omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode.

(2) Davčni organ lahko v primerih preventivnega finančnega prestrukturiranja po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in postopke prisilnega prenehanja, dovoli obročno plačilo davka v največ 60 mesečnih obrokih, če zavezanec za davek predloži pravnomočni sklep, s katerim je potrjen sporazum o finančnem prestrukturiranju.

(3) Vlogo za odlog plačila oziroma obročno plačevanje davka mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu. Davčni organ odloči na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca, iz katerih so razvidne okoliščine za nastanek hujše gospodarske škode.

(4) Davčni organ odloči o odlogu oziroma obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(5) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka ali davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Določbe tega člena se uporabljajo za davčne zavezanke, ki so pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost. Za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, se določbe tega člena uporabljajo za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti.

(7) Podrobnejše kriterije in način ugotavljanja hujše gospodarske škode določi minister, pristojen za finance.

(8) Če davčni zavezanec, ki mu je bilo dovoljeno obročno plačilo, zamudi s plačilom posameznega obroka, z dnem zapadlosti neplačanega obroka zapadejo v plačilo vsi naslednji neplačani obroki. Davčni organ v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo davka, davčnega zavezanca opozori na posledice zamude.

104. člen (obračun obresti)

(1) Za čas, ko je davčnemu zavezancu – fizični osebi odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 101. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu.

(2) Za čas, ko je davčnemu zavezancu, ki ni fizična oseba, odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo v skladu s 102. in 103. členom tega zakona, se za odloženi znesek davkov ali neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) zaračunajo obresti po obrestni meri, ki je enaka veljavni referenčni obrestni meri za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu.

119. člen (začasni sklep za zavarovanje)

(1) Z začasnim sklepom za zavarovanje lahko davčni organ:

1. naloži banki oziroma hranilnici, pri kateri ima zavezanec za davek denarna sredstva, da denarnih sredstev zavezancu za davek ne izplača, zavezancu za davek pa prepove razpolaganje s temi sredstvi, pri čemer se smiselno upoštevajo omejitve iz 166. člena tega zakona;
2. dolžniku zavezanca za davek prepove izplačilo terjatve, ki jo ima zavezanec za davek do njega, oziroma vrnitev stvari zavezancu za davek ter zavezancu za davek prepove, sprejeti poplačilo terjatve oziroma vračilo stvari ali
3. zavezancu za davek omeji ali prepove razpolagati z njegovimi nepremičninami oziroma deleži, ki jih ima v družbah, ter premočninami, pri čemer se smiselno upoštevata 177. člen in 178. člen tega zakona v delu, ki se nanaša na surovine, polizdelke za predelavo in pogonsko gorivo.

(2) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi nepremičninami, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu sodišču, to pa po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo zaznambo v njem vsebovane prepovedi.

(3) Zaznamba iz drugega odstavka tega člena se izbriše iz zemljiške knjige na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

(4) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek prepove razpolaganje z deleži, ki jih ima v družbah, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu registrskemu organu oziroma klirinško depotni družbi, ki v njem vsebovano prepoved po uradni dolžnosti vpišeta v predpisan register.

(5) Vpis iz četrtega odstavka tega člena se izbriše iz zadevnega registra na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

(6) Po izdaji začasnega sklepa za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi premoženjskimi, davčni organ nemudoma vloži zahtevo za vpis v register neposrednih zastavnih pravic. Upravljaec registra po uradni dolžnosti izda potrdilo o vpisu.

(7) Zaznamba iz prejšnjega odstavka se izbriše iz registra na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

138. člen

(sodelovanje zavezanca za davek v davčnem inšpekcijskem nadzoru in pristojnosti pooblaščenih oseb)

(1) Zavezanec za davek mora sodelovati pri ugotavljanju dejanskega stanja, ki je pomembno za obdavčenje.

(2) Uradna oseba na začetku davčnega inšpekcijskega nadzora opozori zavezanca za davek, da lahko imenuje osebo za dajanje podatkov in pojasnil.

139. člen

(pravica zavezanca za davek do informacij)

(1) Uradna oseba, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, mora zavezanca za davek pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora poučiti o pravici zavezanca za davek, da je prisoten pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in, da je tekoče obveščen o pomembnih dejstvih in dokazih v inšpekcijskem nadzoru ter med postopkom, razen če to onemogoča potek ali namen davčnega inšpekcijskega nadzora, obveščati zavezanca za davek o pomembnih dejstvih in dokazih in vse to navesti v zapisnik.

(2) Pred sestavo zapisnika mora uradna oseba, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, zavezanca za davek pisno seznaniti z rezultatom davčnega inšpekcijskega nadzora, tako da ga opozori na dejstva, ki vplivajo na obdavčenje, pravne posledice ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in davčne učinke teh ugotovitev.

(3) (črtan)

140. člen

(zapisnik)

(1) Zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru se sestavi in vroči zavezancu za davek najpozneje v desetih dneh po končanem pregledu. V zapisniku se zavezanca za davek opozori glede možnosti in upoštevanja novih dejstev in dokazov iz drugega odstavka tega člena. Na zapisnik lahko zavezanec za davek da pripombe najkasneje v 20 dneh po vročitvi zapisnika, o čemer mora biti zavezanec za davek v zapisniku poučen. Rok za pripombe se podaljša na prošnjo, ki jo vloži zavezanec za davek pred iztekom roka, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje. O podaljšanju roka se odloči s sklepom. Ponovno podaljšanje roka ni dovoljeno.

(2) Zavezanec za davek lahko v pripombah k zapisniku iz prvega odstavka tega člena predlaga nova dejstva in dokaze, vendar mora obrazložiti, zakaj jih ni navedel že pred izdajo zapisnika. Davčni organ sestavi dodatni zapisnik v 30 dneh po prejemu pripomb, če te vplivajo na višino davčne obveznosti. Nova dejstva in dokazi se upoštevajo le, če so obstajali pred izdajo zapisnika in jih zavezanec za davek upravičeno ni mogel navesti ter predložiti pred izdajo zapisnika. Glede vročanja in vlaganja pripomb k dodatnemu zapisniku se uporablja prvi odstavek tega člena.

157. člen
(pritožba zoper sklep o izvršbi)

(1) Zoper sklep o izvršbi je dovoljena pritožba.

(2) Pritožbo se vloži v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi.

(3) Pritožba ne zadrži začete davčne izvršbe.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi zadrži začeto davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je dolžniku odložena izvršba, se zaračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje sklepa.

(5) S pritožbo zoper sklep o izvršbi ni mogoče izpodbijati samega izvršilnega naslova.

159. člen
(denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Iz davčne izvršbe so izvzeti:

1. prejemki iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal;
2. prejemki iz naslova odškodnine zaradi telesne poškodbe po predpisih o invalidskem zavarovanju;
3. prejemki iz naslova denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke;
4. prejemki iz naslova starševskega dodatka, pomoči ob rojstvu otroka, otroškega dodatka, dodatka za veliko družino in dodatka za nego otroka po zakonu, ki ureja družinske prejemke;
5. prejemki iz naslova štipendije in pomoči učencem in študentom ter plačilo za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno izobraževalnem procesu;
6. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb;
7. sredstva za nego in pomoč, ki se v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ne upoštevajo kot dodatek pri prejemniku tega prejemka;
8. prejemki od občasnega dela invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo, in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;
9. denarna sredstva pomoči potrebnim, ki jih zagotavljajo humanitarne organizacije, ki imajo tak status po zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;
10. oskrbnine in enkratni prejemki ob prvi namestitvi otroka v rejniško družino po zakonu, ki ureja izvajanje rejniške dejavnosti;
11. sredstva, pridobljena za odpravo posledic naravnih nesreč ali škode na področju kmetijstva, gozdarstva, ribištva, veterine ali fitosanitarnem področju na podlagi predpisov, ki urejajo nesreče ali škode;
12. nepovratna denarna sredstva in denarna sredstva, pridobljena na podlagi ugodnih posojil ali poslov z jamstvi, ki se štejejo kot oblike državnih pomoči po zakonu, ki ureja pomoč družbam v težavah, razen kadar so sredstva pridobljena v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kakor je določena v 46. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14), ali v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kakor je določena v 69. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14);
13. denarna sredstva, prejeta iz naslova aktivne politike zaposlovanja, vključevanja v storitvi za trg dela in zaradi iskanja zaposlitve po zakonu, ki ureja trg dela;
14. denarna sredstva, ki jih izplača Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije po zakonu, ki ureja Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije;
15. prejemki iz naslova veteranskega dodatka po zakonu, ki ureja varstvo vojnih veteranov;
16. prejemki iz naslova invalidnine, dodatka za posebno invalidnost in invalidskega dodatka po zakonu, ki ureja vojne invalide.

160. člen
(omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejeme)

(1) Na dolžnikove denarne prejeme, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, je z davčno izvršbo mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 76% minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo.

(2) Na dolžnikove denarne prejeme se lahko poseže upoštevaje omejitve za tekoči mesec. Če dolžnik v tekočem mesecu prejme prejeme za več preteklih mesecev, izvrševalec sklepa o izvršbi upošteva omejitve za vsak posamezen mesec.

180. člen
(vročitev sklepa o izvršbi na premočninah)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi dolžniku na kraju samem pred začetkom rubeža in od njega zahteva, da plača znesek, naveden v sklepu o izvršbi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se rubež lahko opravi tudi, če dolžniku ni mogoče vročiti sklepa o izvršbi v skladu s prejšnjim odstavkom, ker bi bil ogrožen namen davčne izvršbe. V tem primeru se sklep o izvršbi vroči dolžniku po opravljenem rubežu.

(3) Davčni organ je o opravljenem rubežu dolžan obvestiti dolžnika, če dolžnik pri njem ni bil navzoč.

186. člen
(hramba zarubljenih premočnin)

(1) Zarubljene premočnine se lahko hranijo pri dolžniku. Dolžnik zarubljene premočnine lahko uporablja z dovoljenjem davčnega organa. O tem davčni organ izda sklep, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, lahko davčni organ v primeru utemeljenega suma, da bo dolžnik zarubljene premočnine odtujil ali poškodoval, odloči, da se le-te dolžniku odvzamejo ter jih hrani sam, ali pa jih da v hrambo s strani davčnega organa pooblaščenim osebam. V tem primeru stroške prevoza in hrambe odvzetih premočnin nosi dolžnik.

(3) Zarubljeno motorno ali priklopno vozilo se do prenehanja veljavnosti rubeža ne sme registrirati oziroma zanj podaljšati prometno dovoljenje brez dovoljenja davčnega organa. Davčni organ o dovoljenju odloči s sklepom, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(4) Davčni organ pošlje sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zarubljena gotovina, vrednostni papirji in dragocenosti vedno izročijo v hrambo davčnemu organu ali drugi osebi, ki jo pooblasti davčni organ.

(6) Na zarubljenih premočninah, ki so bile puščene v hrambi pri dolžniku, mora davčni organ vidno označiti, da so zarubljene.

188. člen
(pridobitev zastavne pravice)

(1) Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premočninah z rubežem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primerih, ko se zarubljena premočnina v skladu z uredbo, ki ureja register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premočnin, vpisuje v

register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, zastavna pravica na zadevni premičnini pridobi z vpisom v ta register.

(3) Če se zarubi premičnina iz drugega odstavka tega člena, se sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom pošlje tudi v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(4) Organ, pristojen za vodenje registra iz prejšnjega odstavka, po uradni dolžnosti pošlje podatke o rubežu in prepovedi razpolaganja organom, ki vodijo uradne evidence, v katerih je premičnina vpisana, da jih vpišejo v evidence in listine, s katerimi se dokazuje lastništvo premičnine.

(5) Če so dolžnikove premičnine že zarubljene pri kakšni drugi upravni ali sodni izvršbi, se rubež teh premičnin s strani davčnega organa opravi tako, da se na prvem zapisniku o rubežu napravi zaznamek o dodatnem rubežu. O dodatnem rubežu se obvesti dolžnika oziroma njegovega predstavnika, zastopnika ali pooblaščenca ter register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(6) Ne glede na druge predpise, so vpisi in izpisi oziroma izbrisi v registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin za davčni organ brezplačni.

(7) V primeru prodaje premičnin iz petega odstavka tega člena, se iz preostanka kupnine lahko poplača tudi dolžni davek, če je bil sklep o izvršbi za ta davek izdan pred prodajo.

(8) V primerih, ko je bila zastavna pravica v skladu s tem členom ustanovljena kot neposestna zastavna pravica, se glede pravic predhodnih zastavnih upnikov smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stvarne pravice.

189. člen (prenehanje veljavnosti rubeža)

(1) Veljavnost rubeža preneha:

- ko se zarubljena premičnina proda v skladu s tem zakonom;
- če se prodaja zarubljenih premičnin ne opravi v enem letu po pridobitvi zastavne pravice na zarubljenih premičninah;
- ko je bila dolžniku vročena odločba, s katero se ugotovi pritožbi iz 157. člena tega zakona;
- ko davčni organ prejme sodbo, s katero se ugotovi tožbi iz četrtega odstavka 182. člena tega zakona.

(2) V primerih iz drugega odstavka 188. člena tega zakona veljavnost rubeža preneha z izbrisom zastavne pravice iz registra neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

192. člen (rubežni in cenilni zapisnik)

(1) O opravljenem rubežu in cenitvi mora uradna oseba napraviti zapisnik. V zapisnik se vpišejo:

1. davčni organ ter osebno ime osebe, ki je opravila cenitev;
2. osebno ime in stalno prebivališče oziroma firma in sedež dolžnika, enotna matična številka občana (EMŠO) oziroma davčna številka dolžnika in podatki o drugih osebah iz 184. člena tega zakona, ki sodelujejo pri davčni izvršbi;
3. kraj in čas rubeža;
4. znesek davka, za katerega se opravlja rubež;
5. oznaka, enolični identifikacijski znak in natančen opis zarubljenih predmetov;
6. vrednost zarubljenih predmetov, ugotovljena s cenitvijo;
7. osebno ime oziroma firma ter naslov oziroma sedež tistega, ki so mu bile stvari zaupane v hrambo;
8. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin;

9. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan klirinško depotni družbi oziroma izdajatelju vrednostnega papirja, če se rubež opravlja v skladu z 211. in 212. členom tega zakona;
10. ugotovitev, da sta bila dolжник in hranitelj zarubljenih stvari opozorjena na kazenskopravne posledice, če bi zarubljene stvari odtujila ali poškodovala;
11. morebitne pripombe dolžnika glede osebe cenilca, višine cenitve ali kakšne druge pripombe oziroma morebitne pripombe drugih oseb, ki uveljavljajo kakšno pravico v zvezi s predmetom rubeža.

(2) Če je bila uradna oseba prisiljena uporabljati posebne ukrepe (pomoč policije) iz tretjega odstavka 184. člena tega zakona, se to vpiše v rubežni zapisnik.

(3) Če se pri rubežu ne najdejo predmeti davčne izvršbe, se to vpiše v zapisnik o rubežu.

(4) Zapisnik o rubežu podpišejo uradna oseba, ki je opravila rubež, dolжник in njegov zastopnik ali pooblaščenec ali član njegovega gospodinjstva, zastopnik ali pooblaščenec dolžnika – pravne osebe, navzoče priče, cenilec ali druge uradne osebe, ki so bile navzoče pri rubežu.

(5) Če dolжник oziroma njegov zastopnik ali pooblaščenec oziroma zastopnik ali pooblaščenec pravne osebe – dolžnika noče podpisati zapisnika o rubežu, ugotovi pooblaščen uradna oseba davčnega organa to v zapisniku in navede razlog odklonitve oziroma, da je bil podpis odklonjen brez pojasnila.

(6) Izvod zapisnika o rubežu mora biti vročen dolžniku.

(7) Če v času rubeža cenitev zarubljenih predmetov ni mogoča, se v rubežnem zapisniku navede, da bo cenitev zarubljenih predmetov naknadno opravil posebni cenilec. Cenitev, ki jo opravi posebni cenilec, je sestavni del rubežnega zapisnika in se vroči dolžniku.

212. člen

(prodaja zarubljenih vrednostnih papirjev)

(1) Zarubljene vrednostne papirje, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, prodaja ministrstvo, pristojno za finance, oziroma pravna oseba, ki jo za to pooblasti ministrstvo, pristojno za finance.

(2) V skladu s tem poglavjem klirinško depotna družba v primeru prodaje zarubljenih nematerializiranih vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, prenese nematerializirane vrednostne papirje na račun kupca.

(3) V skladu s tem poglavjem klirinško depotna družba v primeru prodaje zarubljenih nematerializiranih vrednostnih papirjev, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, na podlagi naloga za prenos, ki ga izda davčni organ, prenese nematerializirane vrednostne papirje na račun kupca.

(4) Znesek, pridobljen s prodajo, se nakaže na predpisane račune, določene s predpisom iz drugega odstavka 91. člena tega zakona.

243.a člen

(opredelitev pojmov)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, pomenijo:

1. država prosilka je država članica EU, ki vloži zaprosilo za pomoč;
2. upravno sodelovanje pri obdavčevanju je skupni pojem, ki se nanaša na izmenjavo podatkov, prisotnost v davčnih uradih, sočasni davčni nadzor, zaprosilo za vročitev, vse to zaradi pravilne odmere davka;
3. zaprosilo za sodelovanje je skupni pojem, ki se nanaša na vse oblike upravnega sodelovanja iz prejšnje točke;

4. centralni urad za zvezo je organ, ki je po tem zakonu pristojen za stike z drugimi državami članicami EU na področju upravnega sodelovanja in stike z Evropsko komisijo v zvezi z izvajanjem Direktive Sveta 2011/16/EU;
5. omrežje CCN je skupna platforma, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN), ki ga je razvila Evropska unija za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčevanja;
6. avtomatična izmenjava podatkov je sistematično pošiljanje vnaprej opredeljenih podatkov o rezidentih drugih držav članic brez njenega predhodnega zaprosila v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih.

245. člen

(pristojni organi za upravno sodelovanje in obseg upravne pomoči)

(1) Centralni urad za zvezo v Republiki Sloveniji je Generalni finančni urad Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ).

(2) Pristojni organ v skladu s tem poglavjem pošilja podatke pristojnim organom drugih držav članic EU na podlagi zaprosila (v nadaljnjem besedilu: izmenjava na podlagi zaprosila), v skladu s pogoji iz 249. člena tega zakona pa lahko pošilja podatke tudi brez zaprosila pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: izmenjava podatkov brez vnaprejšnjega zaprosila) in sodeluje pri sočasnih davčnih nadzorih.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov pošilja pristojnemu organu druge države članice EU podatke iz 248. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava podatkov).

(4) Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi ko pristojni organ zaprosi za podatke oziroma jih pridobiva z izmenjavo brez vnaprejšnjega zaprosila ali z avtomatično izmenjavo podatkov od pristojnega organa druge države članice EU.

(5) Pristojni organ prejeta zaprosila za sodelovanje takoj pošlje v izvršitev davčnemu organu, ki je v skladu z zakonom pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kot so ukrepi, za katere organ države prosilke prosi za upravno sodelovanje.

(6) Davčni organ, ki izvaja ali je izvedel ukrepe na podlagi zaprosila za sodelovanje, obvesti o izvedenih ukrepih pristojni organ, ki zbrane podatke pošlje organu države prosilke.

248. člen

(avtomatična izmenjava podatkov)

(1) Pristojni organ z avtomatično izmenjavo podatkov sporoči organu druge države članice EU podatke o dohodkih in premoženju rezidentov te druge države članice EU, s katerimi razpolaga, in sicer o:

- dohodkih iz zaposlitve;
- produktih življenjskih zavarovanj, ki niso zajeti v drugih pravnih instrumentih EU o izmenjavi podatkov ali v drugih podobnih ukrepih;
- lastništvu nepremičnin in iz njih izhajajočem dohodku.

(2) Pristojni organ lahko pristojnemu organu druge države članice EU sporoči, v zvezi s katerimi vrstami dohodkov in premoženja ne želi prejemati podatkov.

(3) Pristojni organ pristojnemu organu druge države članice EU, v zvezi z davčnimi obdobji, ki se nanašajo na račun, o katerem se poroča, sporoči naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčna številka) ter datum in kraj rojstva osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi pravil o dolžni skrbnosti iz Priloge I in Priloge II Direktive 2014/107/EU ugotovi, da ima eno ali več

- obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, pa ime, naslov in davčno številko subjekta ter ime, naslov, davčno številko ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča;
2. številko računa;
 3. firmo in matično številko poročevalske finančne institucije;
 4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega zavarovanja, ob koncu koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, neposredno pred zaprtjem računa;
 5. v primeru skrbniškega računa:
 - skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se vsakokrat vplačajo ali pripišejo na račun ali v zvezi z računom med koledarskim letom, in
 - skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa finančnih sredstev, ki se vplača ali pripiše na račun med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali zastopnik imetnika računa;
 6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, vplačanih ali pripisanih na račun med koledarskim letom, in
 7. v primeru računov, ki niso opisani v 5. ali 6. točki tega odstavka, skupni bruto znesek, plačan ali pripisan imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija dolжник, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih imetniku računa med koledarskim letom.

(4) Pošiljanje podatkov iz prejšnjega odstavka ima prednost pred pošiljanjem podatkov po drugi alineji prvega odstavka tega člena.

(5) Podatki iz prvega odstavka tega člena se sporočajo najmanj enkrat letno, in sicer v šestih mesecih po koncu davčnega leta.

(6) Pristojni organ se lahko dogovori s pristojnim organom druge države članice EU o avtomatični izmenjavi podatkov za dodatne kategorije dohodkov in premoženja.

(7) Podatki iz tretjega odstavka tega člena se sporočajo letno, in sicer v devetih mesecih po koncu koledarskega leta, na katero se nanašajo.

253.b člen

(obveščanje in poročanje Evropski komisiji)

- (1) Ministrstvo, pristojno za finance, na način, kot ga določi Evropska komisija:
- a) Evropsko komisijo obvešča o podatkih iz prvega odstavka 248. člena tega zakona, s katerimi razpolaga in jih lahko s pristojnimi organi drugih držav članic EU izmenjuje avtomatično v skladu s tem zakonom, ter
 - b) Evropski komisiji najmanj enkrat letno sporoča statistične podatke o obsegu avtomatične izmenjave podatkov iz prvega odstavka 248. člena tega zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za finance, Evropsko komisijo obvesti tudi o vseh spremembah glede razpoložljivosti podatkov iz prvega odstavka 248. člena tega zakona ali glede obsega avtomatične izmenjave podatkov, če se ta spremeni zaradi dodatnih dogovorov z drugimi državami članicami EU ali na podlagi mednarodne pogodbe s tretjo državo.

(3) Ministrstvo, pristojno za finance, Evropsko komisijo obvesti tudi o spremembah v zvezi s seznamom subjektov oziroma računov, ki bi jih bilo treba obravnavati kot neporočevalske finančne institucije oziroma kot izključene račune, če se ta spremeni zaradi spremembe statusa neporočevalske finančne institucije ali statusa računa kot izključenega računa.

255. člen

(pristojnost za izmenjavo podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti)

(1) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU in odvisnimi ali pridruženimi ozemlji iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, glede dohodkov od prihrankov v obliki plačil obresti je Finančna uprava Republike Slovenije.

(2) Pristojni davčni organ mora podatke, ki jih pridobi od plačilnih zastopnikov v skladu s 351. členom tega zakona, sporočiti pristojnemu organu države članice EU oziroma odvisnega ali pridruženega ozemlja iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, katere rezident je upravičeni lastnik, do 30. junija tekočega leta za preteklo leto, v katerem so bila plačila dohodka od prihrankov opravljena, ali prejeta oziroma zagotovljena.

(3) Če ta člen ne določa drugače, se za izmenjavo podatkov v skladu s tem členom zakona uporabljajo 243. do 252. člen tega zakona, razen 250. člena tega zakona.

255.č člen (informacije, ki se poročajo)

(1) Poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu v zvezi z vsakim računom, o katerem se poroča, sporoči naslednje informacije:

1. ime, naslov, državo, katere rezident je (v nadaljnjem besedilu: država) davčno številko oziroma številko za davčne namene davčnega zavezanca (v nadaljnjem besedilu: davčna številka) ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča in ki je imetnik računa, v primeru subjekta, ki je imetnik računa in za katerega se po uporabi postopkov o dolžni skrbnosti ugotovi, da ima eno ali več obvladujočih oseb, ki so osebe, o katerih se poroča, pa ime, naslov, državo ali države, katerih rezident je, ter davčno številko subjekta in ime, naslov, državo ali države, katerih rezident je, davčno številko ter datum in kraj rojstva vsake osebe, o kateri se poroča;
2. številko računa;
3. ime in matično številko poročevalske finančne institucije;
4. stanje na računu ali vrednost računa, vključno z odkupno vrednostjo ali vrednostjo ob odstopu v primeru zavarovalne pogodbe z odkupno vrednostjo ali pogodbe rentnega zavarovanja ob koncu zadevnega koledarskega leta oziroma, če je bil račun zaprt med letom, neposredno pred zaprtjem računa;
5. v primeru skrbniškega računa:
 - skupni bruto znesek obresti, skupni bruto znesek dividend in skupni bruto znesek drugih dohodkov, ustvarjenih v zvezi s sredstvi na računu, ki se v vsakem od primerov vplačajo ali pripišejo na račun med koledarskim letom, in
 - skupni bruto iztržek od prodaje ali odkupa finančnih sredstev, ki se vplača ali pripiše na račun med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija delovala kot skrbnik, borzni posrednik, pooblaščenec ali zastopnik imetnika računa;
6. v primeru depozitnega računa skupni bruto znesek obresti, vplačanih ali pripisanih na račun med koledarskim letom, in
7. v primeru računov, ki niso opisani v 5. ali 6. točki tega odstavka, skupni bruto znesek, plačan ali pripisan imetniku računa v zvezi z računom med koledarskim letom, v zvezi s katerim je poročevalska finančna institucija dolžnik, vključno s skupnim zneskom vseh plačil v zvezi z odkupom, opravljenih imetniku računa med koledarskim letom.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije v sporočenih informacijah navede valuto, v kateri je izražen vsak ustrezen znesek.

(3) Če poročevalska finančna institucija Slovenije v koledarskem letu, za katero se poroča, ni identificirala računov, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

265. člen (pristojni organ)

Pristojni organ za opravljanje nalog:

- izmenjave podatkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in mednarodnih pogodbah o izmenjavi informacij za davčne namene;

- v okviru nudenja pomoči pri pobiranju davkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja in
- v okviru nudenja pomoči pri davčnih zadevah po Konvenciji o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah in Protokola o spremembi Konvencije o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah (Uradni list RS, št. 109/10 – MP, št. 22/10)

je v Republiki Sloveniji ministrstvo, pristojno za finance. Minister, pristojen za finance, lahko pooblasti Finančno upravo Republike Slovenije za opravljanje posameznih nalog izmenjave podatkov in nudenja pomoči po teh pogodbah.

283. člen (izračun in rok za plačilo davčnega odtegljaja)

Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka.

312.a člen (evidentiranje kmečkega gospodinjstva)

(1) Gospodinjstvo, za katero se na podlagi odločb o odmeri akontacije dohodnine od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, izdanih članom gospodinjstva v skladu s 315. členom tega zakona, ugotovi, da skupni dohodki članov gospodinjstva iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v posameznem davčnem letu znašajo najmanj 200 eurov, se vpiše v davčno evidenco kot kmečko gospodinjstvo in zanj kot identifikator določi naslov.

(2) V davčno evidenco se vpišejo vsi člani kmečkega gospodinjstva.

(3) V evidenci kmečkih gospodinjstev se vodijo naslednji podatki:

- naslov kmečkega gospodinjstva;
- podatki o članih kmečkega gospodinjstva (ime in priimek, davčna številka, podatek, da se za člana za namene predpisov o dohodnini šteje, da opravlja osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, ter podatek, ali je član nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji, predstavnik kmečkega gospodinjstva za namene uveljavljanja pravice do pavšalnega nadomestila DDV ali kot davčni zavezanec za DDV ter ali je član nosilec osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, za katero se davčna osnova od dohodka ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov).

325. člen (izračun)

(1) Dohodnino od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna:

1. plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja,
2. davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca.

(2) Dohodnina iz prvega odstavka tega člena se izračuna in plača od davčnih osnov in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja in davčne napovedi iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance. Obrazec mora vsebovati podatke, potrebne za določanje davčne osnove, oziroma izračun dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor in identifikacijo zavezanca za davek.

(4) Dohodnino od obresti, dohodnino od dividend in dohodnino od dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem, plačati pa na dan izplačila dohodka.

(5) Če obresti, dividende ali dohodek iz oddajanja premoženja v najem izplača oseba, ki ni plačnik davka, ali v primerih iz devetega odstavka tega člena, dohodnino od obresti, dividend ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(6) Dohodnino od dobička iz kapitala ugotovi davčni organ z odločbo na podlagi napovedi davčnega zavezanca. Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(7) Ne glede na prejšnje odstavke tega člena, dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(8) Ne glede na prejšnje odstavke davčni organ, na podlagi napovedi zavezanca, ugotovi dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident od:

1. vrednostnih papirjev, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance;
2. dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih izda gospodarska družba, ki je ustanovljena v skladu s predpisi v Sloveniji, če:
 - ne vsebujejo opcije zamenjave za lastniški vrednostni papir (oziroma ne vsebujejo opcije imetnikov, z uresničitvijo katere dosežejo zamenjavo za lastniški vrednostni papir, če je izdajatelj dolžniškega vrednostnega papirja banka) in
 - so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu ali se z njimi trguje v večstranskem sistemu trgovanja v državi članici EU ali državi članici Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj,

razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo.

(9) Plačnik davka davčnega odtegljaja ne izračuna in odtegne, če ima dohodek iz finančnih instrumentov, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj:

1. vir izven Slovenije in je prejet v naravi ali je izven Slovenije neposredno reinvestiran ali
2. vir v Sloveniji in je prejet v naravi ter ga je izplačala oseba iz 1. točke prvega odstavka 58. člena tega zakona drugi osebi iz drugega odstavka navedenega člena, ki se šteje za plačnika davka.

(10) Prejšnji odstavek ne vpliva na obveznost plačnika davka za avtomatično dajanje podatkov davčnemu organu po 9. podpoglavju I. poglavja petega dela tega zakona.

328. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od dohodka iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov. Kadar davčni zavezanec v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prvega, petega in šestega odstavka tega člena se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo davčno obveznost ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 326. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe iz 330. člena tega zakona, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku

petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(5) V primeru, ko dohodnino od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem rezidenta izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, odbitek davka za ustrezni znesek plačanega davka v tujini od obresti, dividend in dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji, upošteva pri izračunu davčnega odtegljaja, če plačnik davka razpolaga z ustreznimi dokazili glede davčne obveznosti zavezanca rezidenta izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila pridobi naknadno. Če plačnik davka ne pridobi ustreznih dokazil po preteku treh let po letu, za katero je bil uveljavljen odbitek davka, plačanega v tujini, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, bremeni plačnika davka. Plačnik davka je dolžan plačati davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi dajatvami v 30 dneh po poteku navedenega roka.

(6) Davčni zavezanec rezident lahko uveljavlja odbitek davka po mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Slovenijo, tudi v pritožbi zoper odločbo o odmeri dohodnine od dohodka iz kapitala ali dohodka iz oddajanja premoženja v najem.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec rezident v primeru, ko dohodnino od dohodka od prihrankov – ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38) in je obdavčen v drugi državi članici EU po 1. juliju 2005 – izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja in odbitek davka za ustrezni znesek plačanega davka v drugi državi članici od takega dohodka od prihrankov presega znesek dohodnine, ki se odmerja po zakonu o dohodnini od takega dohodka, zahteva povrnitev razlike s posebnim zahtevkom. Davčni zavezanec vloži zahtevek v petih letih po poteku koledarskega leta, v katerem je bil davek v drugi državi članici plačan, pri davčnem uradu. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti v tujini, zlasti o znesku plačanega davka, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

341. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi z obrestmi davčnih zavezancev, ki so rezidenti v državi članici EU)

Osebe, ki so dolžne davčnemu organu dajati podatke po določbah 10. podpoglavja I. poglavja tega dela zakona, niso dolžne dajati podatkov v zvezi z istim dohodkom v skladu s 337. členom tega zakona.

342. člen

(dajanje podatkov)

Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov na podlagi 337. do 340. člena tega zakona.

10. podpoglavje

Dajanje podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti

1. Splošne določbe

343. člen

(vsebina tega podpoglavja)

To podpoglavje določa obveznost plačilnih zastopnikov, da davčnemu organu dajejo podatke o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih dosegajo upravičeni lastniki, vrsto, obseg podatkov in način njihovega zbiranja ter druge obveznosti, da bi se omogočila učinkovita obdavčitev teh dohodkov v državi članici EU, katere rezident je upravičeni lastnik.

344. člen (plačilni zastopnik)

(1) Plačilni zastopnik po tem podpoglavju zakona je:

1. katera koli oseba, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji in opravlja dejavnost, v zvezi s katero plačuje ali zagotavlja dohodek od prihrankov:
 - v neposredno korist upravičenega lastnika, ali
 - subjektu, ki je ustanovljen na predpisanem ozemlju;
2. kateri koli subjekt, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji in kateremu oseba, ki opravlja dejavnost ter je ustanovljena v državi članici EU, plača dohodek od prihrankov v korist upravičenega lastnika.

(2) Za osebo, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji in opravlja dejavnost, v zvezi s katero plačuje dohodek iz prihrankov iz prvega odstavka tega člena, se štejejo tudi Republika Slovenija, Banka Slovenije in samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Predpisano ozemlje je ozemlje drugih držav članic EU in vsa odvisna ali pridružena ozemlja, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaka tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2004/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti), in jih objavi minister, pristojen za finance.

(4) Subjekt iz prvega odstavka tega člena je vsak subjekt, ki je ustanovljen v državi članici EU, razen če ni s tem zakonom drugače določeno, in ni:

1. pravna oseba,
2. subjekt, katerega dobiček je obdavčen po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev,
3. kolektivni naložbeni podjem za vlaganje v prenosljive vrednostne papirje, priznan v skladu z Direktivo Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, UL L 375/1985, zadnjič spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve, UL L 79/2005 (v nadaljnjem besedilu: priznani KNPVP).

(5) Za pravno osebo iz 1. točke četrtega odstavka tega člena se ne šteje:

1. v Finski: avoin yhtiö (Ay) in kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag in kommanditbolag;
2. v Švedski: handelsbolag (HB) in komanditbolag (KB).

(6) Plačilni zastopnik mora vsak subjekt obravnavati, kot da je subjekt iz prvega odstavka tega člena, razen kadar mu ta subjekt predloži uradna dokazila o tem, da je subjekt iz 1., 2. in 3. točke četrtega odstavka tega člena.

(7) Subjekt, ki plačilnemu zastopniku ali nosilcu gospodarske dejavnosti predloži potrdilo o tem, da se obravnava kot KNPVP iz 3. točke četrtega odstavka tega člena, ki ga je izdala država članica EU, v kateri je subjekt ustanovljen, se za namene tega podpoglavja obravnava kot KNPVP.

345. člen (odločitev subjekta, da se obravnava kot KNPVP)

(1) Če se subjekt, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji, želi obravnavati kot priznani KNPVP, mora pridobiti dovoljenje davčnega organa.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja se vloži pri davčnem organu.

(3) Zahteva iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. ime in naslov subjekta;
2. izjavo, da:
 - je subjekt ustanovljen v Republiki Sloveniji;
 - subjekt ni pravna oseba;
 - dobiček subjekta ni obdavčljiv po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev;
 - subjekt ni priznani KNPVP, in
 - se je subjekt odločil za obravnavo kot priznani KNPVP za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti;
3. podpisano izjavo osebe, ki vloži zahtevo, o tem, da so navedbe v zahtevi točne in popolne.

(4) Davčni organ izda subjektu dovoljenje, da se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP. To dovoljenje velja od datuma, navedenega na njem.

346. člen (upravičeni lastnik)

(1) Upravičeni lastnik po tem podpoglavju zakona je fizična oseba, ki je rezident predpisanega ozemlja in prejme plačilo dohodka od prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno.

(2) Fizična oseba iz prvega odstavka tega člena se ne obravnava kot upravičeni lastnik, če plačilnemu zastopniku predloži dokazilo o tem, da plačila ni prejela ali si ga zagotovila v lastno korist, zato ker:

1. je plačilni zastopnik ali nosilec gospodarske dejavnosti;
2. deluje v imenu subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona;
3. deluje v imenu subjekta:
 - ki je pravna oseba,
 - katerega dobiček je obdavčljiv po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev,
 - ki je priznani KNPVP, ali
 - ki se obravnava kot priznani KNPVP za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti;
4. deluje v imenu druge fizične osebe, v korist katere prejme ali zagotovi plačilo obresti.

(3) Fizična oseba, ki predloži dokazilo o tem, da deluje v imenu subjekta iz 2. točke drugega odstavka tega člena, mora plačilnemu zastopniku predložiti tudi naziv in naslov tega subjekta.

(4) Fizična oseba, ki predloži dokazilo o tem, da deluje v imenu druge fizične osebe, mora plačilnemu zastopniku predložiti tudi osebno ime in naslov prebivališča, ter davčno številko ali datum in kraj rojstva te druge fizične osebe. Fizična oseba, ki predloži dokazilo, te podatke pridobi v skladu s 349. členom tega zakona.

(5) Plačilni zastopnik, ki razpolaga s podatki o tem, da fizična oseba, ki je prejela plačilo dohodka od prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno, ni upravičeni lastnik obresti iz razloga iz 4. točke drugega odstavka tega člena, je dolžan storiti vse potrebno za ugotovitev identitete upravičenega lastnika. Če plačilni zastopnik ne more ugotoviti identitete upravičenega lastnika, je dolžan fizično osebo, ki prejme plačilo dohodka od prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno, obravnavati kot upravičenega lastnika.

347. člen (dohodek od prihrankov)

(1) Za dohodek od prihrankov po tem podpoglavju zakona se štejejo:

1. obresti,
2. obračunane ali h glavnici pripisane obresti ob prodaji, povračilu ali odkupu dolžniških terjatev,
3. dohodek, ki ga razdeli kolektivni investicijski sklad in je dosežen, neposredno ali posredno, preko drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, iz naslova obresti,
4. dohodek, dosežen s prodajo, povračilom ali odkupom delnice ali enot v kolektivnem investicijskem skladu, če ta sklad neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, investira več kot 25% sredstev v dolžniške terjatve.

(2) Za obresti iz prvega odstavka tega člena se šteje dohodek iz kakršnih koli dolžniških terjatev, ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, vključno z dohodkom iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodkom od obveznic ali zadolžnic.

(3) V obresti iz prvega odstavka tega člena se vštevajo nagrade v zvezi z dolžniškimi terjatvami ter premije in diskonti iz dolžniških terjatev.

(4) V obresti iz prvega odstavka tega člena se ne vštevajo kazni zaradi zamude pri plačilu (zamudne obresti).

(5) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o znesku obresti iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se celoten znesek prihodkov od prodaje, povračila ali odkupa dolžniških terjatev, šteje za dohodek od prihrankov.

(6) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o deležu dohodka, ki izhaja iz obresti, iz 3. točke prvega odstavka tega člena, se celotni znesek dohodka šteje za dohodek od prihrankov.

(7) Ne glede na 3. in 4. točko prvega odstavka tega člena, se šteje, da dohodka od prihrankov ni, kadar je:

1. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji, investiral 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;
2. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom 6. člena te direktive, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(8) Ne glede na 4. točko prvega odstavka tega člena se:

1. kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki v zvezi z odstotkom sredstev, ki so investirana v dolžniške terjatve, v delnice ali enote v kolektivnih investicijskih skladih, šteje, da je ta odstotek večji od 25%;
2. kadar plačilni zastopnik ne more določiti zneska dohodka, ki ga je dosegel upravičeni lastnik, šteje, da dohodek ustreza prihodkom od prodaje, povračila ali odkupa delnic ali enot.

(9) V skladu z desetim odstavkom tega člena se šteje, da dohodka od prihrankov ni:

1. kadar subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v Sloveniji, investira 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno preko drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;
2. kadar je subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom 6. člena te direktive, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(10) Ne glede na sedmi in deveti odstavek tega člena, se, kadar plačilni zastopnik ne more ugotoviti, ali je kolektivni investicijski sklad ali subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve, v skladu s sedmim in devetim odstavkom tega člena, šteje, da dohodek od prihrankov je.

(11) Odstotki iz tega člena se določajo glede na investicijsko politiko, kot je določena v pravilih sklada ali ustanovnih listinah kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, če teh ni, pa glede na dejansko sestavo sredstev kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona.

(12) V tem členu je kolektivni investicijski sklad:

1. priznani KNPVP;
2. subjekt, ki se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP; ali
3. kolektivni naložbeni podjem, ustanovljen izven Evropske unije.

(13) Kadar kolektivni investicijski sklad iz dvanajstega odstavka tega člena razmejuje prispevke udeležencev in dobičke ali dohodke, iz katerih se vršijo plačila tem osebam, v ločene zbirne, ter so ti udeleženci upravičeni izmenjevat pravice v enem takem zbiru za pravice v drugem, se vsak ločen zbir obravnava kot ločeni kolektivni investicijski sklad.

348. člen (potrdilo o davčnem rezidentstvu)

(1) Davčni organ upravičenemu lastniku, ki je rezident Republike Slovenije in dohodek od prihrankov prejme v državi članici EU, ki od tega dohodka pobira davčni odtegljaj, na zahtevo izda potrdilo o davčnem rezidentstvu za namene uveljavljanja izjem od davčnega odtegljaja v tej državi članici EU.

(2) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime in naslov prebivališča ter davčno številko upravičenega lastnika;
2. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;
3. številko računa upravičenega lastnika ali, če račun ne obstaja, podatke o vrednostnem papirju.

(3) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se izda v dveh mesecih od vložitve zahteve.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se izda za obdobje treh let, šteto od dneva izdaje potrdila.

2. Podatki, ki jih je potrebno pridobiti, preveriti in dostaviti

349. člen (identiteta in rezidentstvo upravičenega lastnika)

(1) Plačilni zastopnik, ki opravi plačilo dohodka od prihrankov fizični osebi, ali prejme oziroma zagotovi plačilo dohodka od prihrankov za fizično osebo, ter razpolaga s podatki, ki kažejo na to, da je fizična oseba upravičeni lastnik, mora ugotoviti identiteto in rezidentstvo upravičenega lastnika v skladu s tem poglavjem.

(2) Kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena pred 1. majem 2004, mora plačilni zastopnik ugotoviti identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri njegovo osebno ime, naslov in rezidentstvo z uporabo podatkov, ki so mu na razpolago, vključno s podatki, ki jih je pridobil po predpisih, ki urejajo preprečevanje pranja denarja.

(3) Kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena, ali so bile opravljene transakcije brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, plačilni zastopnik ugotovi identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri:

1. osebno ime, naslov prebivališča in, če obstaja, davčno številko upravičenega lastnika, ki jo je dodelila država članica EU, katere rezident je, za davčne namene, in sicer v skladu s četrtnim do šestim odstavkom tega člena; ter

2. rezidentstvo upravičenega lastnika, v skladu s sedmim in osmim odstavkom tega člena.

(4) Podatki iz 1. točke tretjega odstavka tega člena se pridobijo in preverijo tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži svojo potno listino ali osebno izkaznico.

(5) Kadar naslov prebivališča na potni listini ali osebni izkaznici ni vpisan, se naslov pridobi in preveri tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži kateri koli drugi dokument, s katerim se dokazuje identiteta. Ta dokument vključuje tudi potrdilo o rezidentstvu za davčne namene.

(6) Kadar davčna številka na potni listini, osebni izkaznici ali katerem koli drugem dokumentu, s katerim se dokazuje identiteta, ki ga predloži upravičeni lastnik, ni vpisana, plačilni zastopnik namesto tega pridobi in preveri datum in kraj rojstva upravičenega lastnika na podlagi njegove potne listine ali osebne izkaznice.

(7) Rezidentstvo upravičenega lastnika se ugotovi na podlagi naslova njegovega prebivališča, preverjenega v skladu s četrnim in petim odstavkom tega člena.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena plačilni zastopnik v primeru, kadar upravičeni lastnik izjavi, da je rezident države, ki ni članica EU, in predloži potno listino ali osebno izkaznico, ki jo je izdala država članica EU, rezidentstvo ugotovi na podlagi potrdila o davčnem rezidentstvu, ki ga je izdal pristojni organ države, katere rezident je fizična oseba. Kadar upravičeni lastnik ne predloži takega potrdila, se za državo rezidentstva šteje država članica EU, ki je izdala potno listino ali drug uradni osebni dokument.

(9) Upravičeni lastnik lahko predloži overjeno kopijo katerega koli dokumenta iz tega poglavja. Overjena kopija je kopija, overjena ali legalizirana na tak način, da bi bila lahko uporabna za namene dokazovanja v postopku pred sodiščem.

(10) Pristojni organ iz osmega odstavka tega člena je pristojni organ za namene mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja ali, kadar tega ni, drug organ, ki je pristojen za izdajanje potrdil o rezidentstvu za davčne namene.

(11) Plačilni zastopniki pri izvajanju postopkov ugotavljanja identitete in rezidentstva iz tega člena kopirajo kateri koli dokument, s katerim se dokazuje identiteta, in kopije hranijo, kot je določeno v tem zakonu, razen če dokument hranijo v izvirniku.

350. člen

(podatki, ki jih plačilni zastopniki dajejo davčnemu organu)

(1) Plačilni zastopnik iz 1. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona, ki plačilo dohodka od prihrankov opravi ali zagotovi v neposredno korist upravičenega lastnika, mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke:

1. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;
2. osebno ime, naslov prebivališča in država rezidentstva upravičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 349. členom tega zakona;
3. kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena, ali transakcije, so bile transakcije opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, davčno številko, ali če te ni, datum in kraj rojstva upravičenega lastnika, ugotovljena v skladu s 349. členom tega zakona;
4. številko računa upravičenega lastnika ali, kadar te ni, opredelitev dolžniške terjatve, v zvezi s katero je dohodek od prihrankov dosežen ali zagotovljen;
5. znesek in vrsto plačil dohodka od prihrankov, opravljenih ali zagotovljenih upravičenemu lastniku, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuta, v kateri so bila plačila opravljena ali zagotovljena.

(2) Plačilni zastopnik iz 1. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona, ki plačilo dohodka od prihrankov opravi ali zagotovi subjektu, ki je ustanovljen na predpisanem ozemlju, mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke:

1. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;
2. naziv in naslov subjekta (vključno z ozemljem, na katerem je ustanovljen); in

3. skupni znesek in vrsto plačil dohodka od prihrankov, opravljenih ali zagotovljenih subjektu, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuta, v kateri so bila plačila opravljena ali zagotovljena.

(3) Plačilni zastopnik iz 2. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke v zvezi z vsakim upravičenim lastnikom, kateremu dohodek pripada:

1. izjavo, da je plačilo dohodka od prihrankov prejel kot plačilni zastopnik;
2. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;
3. osebno ime, naslov prebivališča in državo rezidentstva upravičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 349. členom tega zakona;
4. kadar so bila pogodbeno razmerja med upravičenim lastnikom in plačilnim zastopnikom sklenjena, ali so bile transakcije opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, davčno številko, ali če te ni, datum in kraj rojstva upravičenega lastnika, ugotovljena v skladu s 349. členom tega zakona;
5. številko računa upravičenega lastnika ali, kadar te ni, opredelitev dolžniške terjatve, v zvezi s katero je dohodek od prihrankov dosežen;
6. znesek in vrsto dohodka od prihrankov, ki ga je plačilni zastopnik prejel, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuto, v kateri je bil plačan.

(4) Plačilni zastopnik mora davčnemu organu do 28. februarja tekočega leta dostaviti vse podatke iz tega člena v zvezi s plačili dohodka od prihrankov, ki so bila opravljena, ali prejeta oziroma zagotovljena v preteklem letu, v obliki in na način, ki ju predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Za postopek nadzora nad dajanjem podatkov po tem poglavju zakona se smiselno uporabljajo VI. poglavje drugega dela tega zakona.

351. člen

(podatki o zneskih dohodka od prihrankov, ki se dajejo davčnemu organu)

(1) Plačilni zastopnik mora določiti, v skladu s katero od točk tega odstavka dostavlja podatke o dohodku od prihrankov in kadar je dohodek od prihrankov vrste, ki je določena:

1. s 1. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka od prihrankov;
2. z 2. ali 4. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka od prihrankov ali celotni znesek prejemkov od prodaje, odkupa ali povračila;
3. s 3. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka ali celoten znesek razdelitve.

(2) Kadar je plačilni zastopnik dostavil podatke o dohodku od prihrankov po 1. ali 3. točki prvega odstavka tega člena, ni potrebno nikakršno nadaljnje dajanje podatkov o istem dohodku po 2. točki prvega odstavka tega člena

353. člen

(rok za predložitev obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma obračuna davčnih odtegljajev in rok za plačilo)

(1) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz prvega odstavka 352. člena mora predložiti obračun prispevkov za socialno varnost in plačati prispevke za socialno varnost najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz drugega in tretjega odstavka 352. člena mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu in plačati prispevke za socialno varnost v roku, kot je določen za akontacijo dohodnine od dohodkov, od katerih se plačujejo prispevki za socialno varnost. V enakem roku mora plačnik davka predložiti tudi davčnemu zavezancu (zavarovancu) podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, od katerih se plačujejo prispevki za socialno varnost, o odtegnjenih in plačanih prispevkih za socialno varnost ter druge podatke, ki vplivajo na višino prispevkov za socialno varnost.

(3) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz petega odstavka 352. člena tega zakona mora plačati prispevke za socialno varnost v rokih in na način, ki je določen za akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka.

374. člen

(predložitev obračuna davčnega odtegljaja in plačilo davčnega odtegljaja)

(1) Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob izračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka.

(2) Plačnik davka mora predložiti davčni obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu najpozneje v roku iz prejšnjega odstavka.

(3) V roku iz prejšnjega odstavka tega člena mora plačnik davka predložiti podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu.

378. člen

(uporaba določb)

375., 376. in 377. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če se davek ne odtegne v skladu s 15. členom Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o ukrepih, enakovrednih tistim iz Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčenju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 385 z dne 29. 12. 2004, str. 30; v nadaljnjem besedilu: Sporazum). Smiselna uporaba pomeni upoštevanje pogojev iz Sporazuma, vključno z oblikami družb.

394. člen

(davčni prekrški posameznikov)

Z globo 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v nasprotju z zakonom ne vloži davčne napovedi ali ne vloži davčne napovedi v roku, določenim s tem zakonom (četrti odstavek 61. člena, tretji odstavek 270. člena, 288., 318., 323. člen, prvi do peti odstavek 326. člena in prvi odstavek 385. člena);
2. (črtana);
3. na zahtevo davčnega organa ne predloži ali ne predloži v določenem roku ali na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);
4. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);
5. uporablja zarubljeno premočnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);
6. razpolaga z zarubljenimi premočninami (prvi odstavek 187. člena).

395. člen

(hujši davčni prekrški posameznikov)

Z globo od 400 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);
2. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);
3. na zahtevo davčnega organa ne da podatkov ali dokumentacije, s katero razpolaga, oziroma je ne hrani v skladu s tem zakonom (41. člen);
- 3.a na poziv davčnega organa ne predloži prijave premoženja ali je ne predloži na predpisan način ali v prijavi navaja neresnične podatke (69. člen);
- 3.b (črtana);
4. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, 352., 353. člen);

5. ne predloži davčnega obračuna oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih oziroma v davčnem obračunu navede neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke (prvi odstavek 10. člena, tretji odstavek 297. člena, drugi odstavek 369. člena).

397. člen

(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji do peti odstavek 51. člena, 297., 297.a, 297.b, 307. člen in 356. do 369. člen);
2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti, peti in deveti odstavek 57. člena, 284., 307.g, 336. člen, drugi in tretji odstavek 352. člena, drugi odstavek 353. člena, 374. člen);
3. ne predloži izjave oziroma ne navede ali ne navede pravilno količine finančnih instrumentov (peti odstavek 58. člena);
4. izjave ne hrani do poteka predpisanega roka (šesti odstavek 58. člena in četrti odstavek 383.c člena);
5. prejemnik izjave ne dostavi davčnemu organu podatkov o prenosu obveznosti plačnika davka ali podatkov ne dostavi v zakonsko določenem roku (sedmi odstavek 58. člena);
6. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59., 260. člen, prvi odstavek 283. člena, 285. člen, prvi odstavek 305. člena, četrti odstavek 313. člena, prvi odstavek 317. člena, prvi odstavek 321. člena, prvi, tretji in četrti odstavek 325. člena, drugi in tretji odstavek 352. člena, 353., 374. člen, drugi odstavek 383.c člena in drugi odstavek 383.e člena);
7. (črtana)
8. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);
9. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (31. in 32. člen ter peti odstavek 308. člena);
10. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (tretji odstavek 31. člena);
11. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (šesti odstavek 32. člena);
12. ne navede davčne številke na davčni napovedi ali obračunu davka (34. člen);
13. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke, oziroma ne zagotovi potrebnih podatkov o nerezidentu (drugi in šesti odstavek 35. člena);
14. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (prvi odstavek 36. člena);
- 14.a v nasprotju z zakonom oseba iz 31. člena tega zakona pri ponudniku plačilnih storitev nima odprtega transakcijskega računa (tretji odstavek 37. člena);
15. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov ali ne zagotovi pristnosti izdanih dokumentov izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov (prvi do tretji odstavek in peti odstavek 38. člena zakona);
16. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc ali ne dokumentira vsake spremembe elektronske rešitve v časovnem zaporedju na predpisan način (šesti in sedmi odstavek 38. člena);
17. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirk podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (prvi in drugi odstavek 39. člena in 40. člen);

18. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);
19. (črtana);
20. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);
21. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);
22. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);
23. odtuji, poškoduje, uniči ali kako drugače onemogoči unovčitev zarubljene premičnine (prvi odstavek 187. člena);
24. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 298., 307.a člen in sedmi odstavek 371. člena);
25. ne prihlasi sprememb članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev ali jih ne prihlasi v predpisanem roku (peti odstavek 304. člena);
26. (črtana);
27. (črtana);
28. uveljavlja oprostitev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (šesti odstavek 314. člena);
29. zavezanca ne obvesti pisno o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren (sedmi odstavek 331. člena);
30. zavezanca ne obvesti pisno o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti (deveti odstavek 331. člena);
31. lastnikom ne pošlje vseh podatkov, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja (332. člen);
32. davčnemu zavezancu ob unovčitvi investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu oziroma ob prejemu izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada ne dostavi izpisa iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada s potrebnimi podatki (332.a člen);
33. davčnemu organu ali davčnemu zavezancu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine, ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način ali v dostavljenih podatkih navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena, osmi odstavek 331. člena, prvi, drugi, četrti in sedmi odstavek 337. člena, 338. člen ter prvi in tretji odstavek 339. člena);
34. kot plačilni zastopnik ne ugotovi identitete in rezidentstva upravičenega lastnika v skladu z zakonom (349. člen);
35. kot plačilni zastopnik davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov ali ne dostavi predpisanih podatkov na predpisan način oziroma v predpisanem roku (350. člen);
36. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi in tretji odstavek 353. člena);
37. davčnega organa ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (prvi in drugi odstavek 372. člena);
38. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi odstavek 375. člena);
39. zavezanec ne zagotovi in na zahtevo davčnega organa ne predloži zahtevanih dokazil (376.a člen);
40. ne predloži dokumentacije o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen oziroma tega ne predloži na predpisan način oziroma v določenih rokih (382. člen);
41. družba za upravljanje skrbniku ne zagotovi podatkov, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga (enajsti odstavek 58. člena);
42. družba za upravljanje in skrbnik ne določita, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, oziroma ne določita tudi načina zagotavljanja podatkov v pogodbi (enajsti odstavek 58. člena);
43. pred izdajo vezanih knjig računov od davčnega organa ne pridobi identifikacijske oznake za namene izdaje vezanih knjig računov ali pred izdajo vezanih knjig računov davčnemu organu ne posreduje podatkov o serijskih številkah vezanih knjig računov (drugi odstavek 31.a člena);
44. davčnemu organu ne poroča o veljavnosti in spremembah kritičnih predpostavk in prilagoditvah, opravljenih skladno z merili, določenimi z APA sporazumom (14.c člen).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

398. člen

(globo v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

(1) V primerih, ko je narava prekrška iz 395., 397., 398.a in 398.b člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se z globo od 2.500 do 15.000 eurov za prekršek kaznuje posameznik, z globo od 3.500 do 75.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.500 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.500 do 150.000 eurov.

(2) Z globo v višini od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 1.200 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.400 do 20.000 eurov.

399. člen

(izjema od prekrška pri predložitvi davčnega obračuna)

Ne glede na 4. in 5. točko 395. člena ter 1., 2., 6., 8., 24. in 35. točko prvega odstavka 397. člena in 398. člen tega zakona se za prekršek ne kaznujejo pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb ter posameznik, če predložijo davčni obračun v skladu s 53., 54., 55. ali 57. členom tega zakona.

402.b člen

(zastaranje postopka o prekršku)

(1) Postopek o prekršku iz 398. člena tega zakona se ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje prekrškovnega organa, ki meri na pregon storilca prekrška. Po pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopka o prekršku ni mogoče začeti ali nadaljevati, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.

V. PRILOGE:

- Predstavitev pripomb zainteresirane javnosti – Priloga 4
- Predlog pravilnika o spremembah in dopolnitvah pravilnika o izvajanju Zakona o davčnem postopku

PRILOGA 4			
PREDLAGATELJ	PRIPOMBA/PREDLOG	Upoštevano	Razlog za neupoštevanje
DAVČNA ZAVEZANKA TB	S spremembo zakona o davčnem postopku se je zbrisal 268. člen, ki je dopuščal, da prejemniki družinske pokojnine niso dobili informativnega izračuna dohodnine in s tem tudi ni bilo potrebno plačati dohodnine, četudi so bili ti otroci uveljavljeni kot vzdrževani član pri drugem davčnem zavezancu.	NE	Davčni organ na podlagi 267. člena Zakona o davčnem postopku (v nadaljevanju: ZDavP-2) ugotovi dohodnino z odločbo. Davčni organ odmeri dohodnino na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga davčni organ in davčni zavezanec. Davčni organ, Finančna uprava RS, za davčnega zavezanca sestavi informativni izračun. Davčni zavezanec mora preveriti podatke v informativnem izračunu in davčnemu organu prek ugovora sporočiti, če so podatki v informativnem izračunu nepravilni ali nepopolni. Če davčni zavezanec, ki je prejel obdavčljive dohodke in ne prejme informativnega izračuna do 15. junija tekočega leta za preteklo leto, mora do 31. julija sam vložiti napoved za odmero dohodnine. Do novele ZDavP-21 je veljala izjema od zgoraj opisane ureditve. Davčni organ v skladu z 268. členom ni sestavil informativnega izračuna dohodnine za davčnega zavezanca rezidenta in davčni zavezanec rezident ni bil dolžan vložiti napovedi, če: - dohodki davčnega zavezanca v davčnem letu niso presegali zneska splošne olajšave po Zakonu o dohodnini (v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2; v letu 2013 je bila določena splošna olajšava v višini 3.3207,70 evrov) ali - dohodki davčnega zavezanca v davčnem letu poleg pokojnine, od katere v skladu z zakonom ni bila odtegnjena ali plačana akontacija dohodnine in davčni zavezanec pri akontaciji dohodnine ni uveljavil posebne olajšave za vzdrževane družinske člane, niso presegali 80 evrov. Drugi odstavek 268. člena ZDavP-2 je določal, da se zaradi znižanja posebne osebne olajšave za dohodke od študentskega dela na 75 % zneska splošne olajšave po ZDoh-2 (ne glede na splošno določbo, da se informativni izračun dohodnine ne sestavi, če dohodki zavezanca v davčnem letu ne presegajo zneska splošne olajšave) davčnemu zvezancu sestavi informativni izračun dohodnine oziroma je ta dolžan vložiti napoved, če izpolnjuje pogoje za priznanje študentske olajšave po ZDoh-2 in njegovi dohodki za študentsko delo presegajo 75 % zneska splošne olajšave. Ministrstvo za finance je v preteklih letih prejelo številne dopise, s katerimi so davčni zavezanci izražali nestrinjanje, saj niso bili prepričani, ali morajo vložiti napoved ali ne, ker niso prejeli informativnega izračuna. Drug razlog nestrinjanja je bil, da je moral davčni zavezanec, ki ni prejel informativnega izračuna in ki je med letom prejemal dohodke, od katerih je bil odtegnjen davek, vložiti davčno napoved, da je prejel vračilo preveč plačanega davka med letom. Ureditev pred novelo ZDavP-21 je pomenila za davčnega zavezanca administrativno breme in neenako obravnavo.

		Po novi ureditvi mora davčni organ vsem davčnim zavezancem sestaviti informativni izračun dohodnine. Takšna ureditev uresničuje načelo enakosti, saj vsi davčni zavezanci prejmejo davčni informativni izračun, davčnim zavezancem, ki do spremembe zakona niso prejeli informativnega izračuna, ni treba več vlagati napovedi za odmero dohodnine zato, da uveljavljajo vračilo med letom preveč plačanega davka. Upošteva je zakon o obdavčenju (ZDoh-2) je veljavna ureditev tudi pravičnejša, ker so vsi davčni zavezanci enako davčno obremenjeni, ne glede na to, ali je nastala obveznost izdaje informativnega izračuna dohodnine oziroma obveznost vložiti napovedi. Povedano drugače, davčni zavezanci, ki so bili upravičeni do vračila dohodnine in niso prejeli informativnega izračuna, hkrati pa tudi niso vložili davčne napovedi, vračila niso prejeli, zato so bili v slabšem položaju od tistih, ki so informativni izračun prejeli. In obratno, davčni zavezanci, ki bi morali doplačati dohodnino in niso prejeli informativnega izračuna, so bili v boljšem položaju od vseh tistih davčnih zavezancev, ki so informativni izračun po prej veljavni ureditvi že prejeli. Predlog po vsebini sodi v Zakon o dohodnini, ki ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja dohodnine. S stališčem, da gre v primeru dohodkov iz naslova preživetja, ki jo je za preživljanje otrok dolžan plačevati eden od staršev in dohodkov iz naslova družinske pokojnine za istovrstni dohodek, ki bi ga bilo treba v davčni zakonodaji obravnavati enako, se ne strinjamo iz razlogov, predstavljenih v nadaljevanju. Dohodek iz naslova družinske pokojnine je dohodek, ki je pridobljen na podlagi vplačanih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Vsi otroci, katerih starši so pokojni, take pravice nimajo, saj je treba za pridobitev navedenih dohodkov izpolnjevati določene pogoje, ki so predpisani v Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ-2). V primeru družinske pokojnine gre tako za dohodek, ki izvira iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Navedeni dohodki pa se v skladu z 8. točko drugega odstavka 37. člena ZDoh-2 obravnavajo kot dohodki iz delovnega razmerja. Dohodek pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji za uveljavitev pravice, lahko pridobijo zgolj osebe, ki jih je bil pokojni zavarovanec dolžan preživljati, vendar pa v njegovi osnovi to ni dohodek iz naslova obveznosti preživljanja, ampak je, kot navedeno, dohodek iz naslova pravic iz obveznega družinskega in pokojninskega zavarovanja. Primerljivo enaki so dohodki iz naslova vdovske pokojnine. Hkrati pa je treba tudi dodati, da prispevki, ki se plačujejo za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zmanjšujejo davčno osnovo za dohodnino (prispevki delodajalca) oz. ne v štejejo v davčno osnovo (prispevki delodajalca), zato se dohodek obdavči ob izplačilu. Zaradi narave dohodkov iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja (gre za neto sistem izračunavanja pokojnin) pa je vsak
--	--	--

			zavezanec rezident, ki prejema dohodke iz tega naslova, upravičen do osebne olajšave v obliki zmanjšanja dohodnine v višini 13,5 % odmerjene pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Dohodek iz naslova preživljanja pa je dohodek, ki izvira iz dolžnosti preživljanja v skladu z Zakonom o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Dohodek, ki ga je preživljavec dolžan plačati v obliki preživnine, je bil primarno praviloma že obdavčen . Prav zaradi enake obravnave družinskih razmerjih je zakonodajalec primere, če preživljavec živi v istem gospodinjstvu s preživljancem kot tudi primere, če preživljavec ne živi v istem gospodinjstvu s preživljancev, dohodke iz naslova preživljanja po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, oprostil plačila dohodnine. Dohodek iz naslova družinske preživnine kot pravica iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja pa predhodno še ni bila obdavčena kot je to veljalo za dohodke fizične osebe, ki je preživljavec. V skladu s splošnim načelom ZDoh-2 pa so obdavčeni vsi prihodki fizične osebe, ki niso izrecno izvzeti iz obdavčenja po ZDoh-2 , so oproščeni plačila dohodnine ali so izvzeti iz davčne osnove. Zaradi narave dohodkov iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja pa je vsak zavezanec rezident, ki prejema dohodke iz tega naslova, upravičen do osebne olajšave v obliki zmanjšanja dohodnine v višini 13,5 % odmerjene pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Država z davčno politiko na področju spodbujanja družin za ta namen zagotavlja davčne spodbude v obliki posebne davčne olajšave za vzdrževane družinske člane. Razlogi za neupoštevanje so navedeni pri davčni zavezaniki TB.
Davčna zavezanica SU	Ne strinja se s črtanjem 268. člena ZDavP-2.	NE	
KGZS	Glede 54. člena (novi 353.a člen): Ne strinjajo se z uvedbo obveznosti predlaganja mesečnih obračunov tudi za kmečke zavarovance in za nosilce dopolnilne dejavnosti, saj zanje to predstavlja zgolj dodatno administrativno in finančno breme. Velika večina kmetov ne posluje preko elektronskih medijev.	NE	S predlogom novega 353.a člena se uvaja nov institut - predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost, ki pomeni, da bo za določene kategorijam zavezancev davčni organ sestavil predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost, torej se za te zavezance določa izjema od splošnega pravila, to je obveznosti predlaganja obračunov prispevkov za socialno varnost. Za kategorije zavarovancev, ki bodo vključene v sistem predizpolnjenega obračuna, se zahteva obvezno poslovanje z davčnim organom v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost prek portala eDavki. Po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije je od teh zavezancev v letu 2015 skoraj 85 % že uporabljalo eDavke. Od tistih, ki jim portala eDavki še ni treba uporabljati, pa jih mora večina z državno upravo elektronsko poslovati na drugih področjih, na primer kmetje v zvezi z uveljavljanjem neposrednih plačil.

	ampak za te potrebe pooblasti kmetijske svetovalce (za neposredna plačila) ali računovodje (za pavšalna nadomestila in DDV zavezance), njihove storitve pa so plačljive. Predlagajo, da se za te zavezance obdrži sistem pošiljanja predizpolnjenih položnic, saj so tega načina kmetije navajeni in poteka uspešno že vrsto let.		
ZPIZ	Predlagajo ponovno preučitev njihovega predloga o dodelitvi DŠ za nerezidente, ki prejemajo občasne dohodke, saj je pravilna identifikacija osebe, za katero so bili plačani PIZ, osnovni pogoj za oblikovanja obdobj zavarovanja in podatkov o osnovah, ti pa so podlaga za uveljavljanje pravic iz zavarovanja	NE	Predlagatelju je bilo posredovano stališče, da predloga za določitev davčne številke kot obveznega identifikatorja v primeru izplačila dohodkov, za katere je določeno obvezno plačilo prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, nismo upoštevali. Upoštevaajoč predlog, izplačevalec dohodka na podlagi 35. člena ZDavP-2 ne bi smel izplačati dohodka fizični osebi, ki se šteje za nerezidenta v skladu z Zakonom o dohodnini in prejema občasne dohodke (lahko samo enkrat). Posledica nepredložitve davčne številke bi bila za nerezidenta nesorazmerna. Uporaba davčne številke je prvenstveno namenjena vodenju davčnega postopka. Izplačevalec dohodka mora po šestem odstavku 35. člena Zakona o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) ob izplačilu dohodka fizični osebi – nerezidentu že zagotoviti podatke, najmanj pa osebno ime, naslov, njegovo identifikacijsko številko za davčne namene in državo rezidentstva. Predlagatelj na to stališče Ministrstva za finance ni podal novih razlogov, ki bi izkazovali primernost njegovega predloga.
	Zavod skrbi, da v primeru zamika, prispevki sploh ne bi bili plačani, ampak bi DD izplačal samo plače. V primeru da ta predlog ostaja, predlagajo varovalko, da morajo biti prispevki plačani vsaj najkasneje do naslednjega izplačila plač (torej, da naslednje plače ne smejo biti izplačane, če	NE	V skladu z veljavno ureditvijo mora plačnik davka, kadar je izpolnilev njegove obveznosti določena v obliki obračuna in plačila davčnega odtegljaja, davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka. Z namenom izboljšanja likvidnosti zavezancev za davek se s predlogom zakona določa petdnevno podajšanje roka plačila davčnega odtegljaja, kar bo zavezancem za davek omogočilo večjo likvidnost in plačilno sposobnost in s tem lažje plačilo davkov in prispevkov. Spreminja se torej zgolj rok za plačilo navedenih obveznosti, kar po našem mnenju nima neposrednega vpliva na neplačilo obveznosti.

	prispevki za predhodne plače še niso poravnani) ALI pa: Predložitev obračunov najkasneje dva dni pred izplačilom plač, plačilo prispevkov pa hkrati s plačilom plač.			
	Ali je potrebno v zakon izrecno zapisati tudi, da se lahko opravi pobot tudi za vračilo prispevkov DD, ki se vračajo preko FURS (iz 157. čl. ZPIZ-2)? Če da, naj se to zapiše.	NE		Tega v zakon izrecno ni treba zapisati, pobot je možen že po veljavni določbi.
	Glede gotovinskih plačil pokojnin ZPIZ predlaga, da za nove upokojujence izjema (23.a čl. PZDavP ne bi (več) veljala, zaradi stroškov, saj je zavod v letu 2015 za 134 mio gotovinskih izplačil imel 3,4 mio stroškov (za 4,9 milijarde negotovinskih izplačil pa zgolj 0,3 mio stroškov)	NE		50. člen Zakona o računovodstvu določa, da se plačilni promet za pravne osebe javnega prava praviloma opravlja kot brezgotovinski promet in mora potekati na računu pri pooblaščenih organizaciji za plačilni promet. Na tej podlagi morajo pravne osebe javnega prava praviloma poslovati brezgotovinsko. ZDavP-2 določa obveznost pravnih in drugih oseb, samostojnih podjetnikov posameznikov, posameznikov, ki samostojno opravljajo dejavnost, upravnih in drugih državnih organov, organov samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil nakazovanja plačil na transakcijske račune prejemnikov, odprte pri ponudnikih plačilnih storitev. 23.a člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davčnem postopku pa določa primere, v katerih lahko izplačevalec dohodke izplačuje v gotovini. V konkretnem primeru predpisi z davčnega področja pomenijo možnost ne pa dolžnost izplačevanja pokojnin v gotovini. Povedano drugače, ZDavP-2 in PZDavP za davčne namene ne določata obveznosti nakazovanja pokojnin v gotovini, zato pravila, s katerimi bi uredili, da za nove upokojujence ne bi veljala možnost izplačevanja pokojnine v gotovini ne sodi v ZDavP-2 in PZDavP.
ZZS	Predlagajo, da se v ZDavP-2 nedvoumno napiše obveznost, da morajo vsi zavezanci obračune prispevkov predložiti na dan, ko je dohodek izplačan oziroma bi	NE		Določitev mesečnega zakonskega roka za obračun in plačilo prispevkov za socialno varnost za delavce neodvisno od izplačila plače ni primerna. Predlog, po katerem naj bi se obračunavali in plačevali prispevki za socialno varnost (PSV), ne glede na to, ali je bil izplačan dohodek, bi pomenil spremembo temeljev sistemov socialnih zavarovanj in pobiranja PSV in

	moral biti izplačan, vendar najpozneje do 18. v mesecu za pretekli mesec, ne glede na to, ali je dohodek dejansko izplačan.	posledično tudi spremembe v davčni zakonodaji (na sistemski in postopkovni ravni). Predlog bi pomenil tudi vzpostavitev dvojnega sistema z vidika nastanka obveznosti za plačilo in načina pobiranja, in sicer sistema za davek (dohodnino) in sistema za PSV ali pa spremembo osnov v sistemu dohodnine (trenutka nastanka obveznosti in posledično v načinu pobiranja). Po veljavni zakonodaji sta praviloma zavezanca za plačilo PSV zavarovanec in njegov delodajalec oziroma druga oseba. V načelu temelji pobiranje na davčnem odtegljaju (PSV zavarovanca njegov delodajalec izračuna in odtegne iz dohodka zavarovanca ter ga nato plača prejemnikom prispevkov). Davčni odtegljaj temelji na izhodišču, da obstaja dohodek oziroma da zavarovancu pripada dohodek, v breme katerega je izvršen davčni odtegljaj. Enako velja za dohodnino. V zvezi s predlogom se postavljata vprašanji: - v čigavo breme se bi odtegnil davčni odtegljaj, če tega dohodka ni - kaj je osnova za plačilo prispevkov na mesečni ravni, iz česar izhajajo tudi pravice zavarovancev. S preходом na obračun in plačilo prispevkov mesečno, ne glede na izplačilo plače, bi bilo potrebno določiti, kaj je osnova za plačilo prispevkov na mesečni ravni (npr. podoben režim kot velja za samozaposlene – določanje zavarovalne osnove glede na dohodek preteklega leta). Nastanek obveznosti in višina obveznosti ne bi bila več vezana na trenutek izplačila plače in na dejansko višino izplačane plače. Nadalje se postavi problem upoštevanja mesečno obračunanih prispevkov pri določitvi osnove oziroma plačilu dohodnine, oziroma bi bilo v zvezi s tem potrebno razmišljati tudi o spremembah pri določanju obveznosti iz naslova akontacij za dohodnino. Navedeno bi zahtevalo popolno reformo načina pobiranja prispevkov kot tudi dohodnine, predvsem akontacij. Sistem davčnega odtegljaja se bi postavil pod veliki vprašaj (od česa bo delodajalec odtegnil, če ni plače oziroma dohodka zavezanca, v breme katerega bi se plačal odtegljaj) oziroma lahko rečemo način pobiranja z davčnim odtegljajem ne bi bil več možen. Predlog bi bil kompatibilen s sistemom samozavčitve - fizične osebe na podlagi preteklih davčnih obveznosti določijo mesečne obveznosti prispevkov in dohodnine, ki jih mesečno plačujejo. Navedeno torej zahteva spremembo temeljev sistema socialnih zavarovanj, sistema dohodnine (nastanek obveznosti, določanje osnov) in posledično postopkov pobiranja dohodnine in PSV, pri čemer se zastavlja vprašanje učinkovitosti realizacije takšnega predloga z vidika cilja, zaradi katerega je bil predlagan (zmanjšati obseg neplačanih prispevkov) ter z vidika stroškov (na strani DURS in zavezancev), ki bi nastali s preходом na predlagan sistem.
--	---	---

			NE	Predlagajo izjemo od pet dnevnega zamika plačila za prispevke za ZZ od pokojnin, ki jih izplačuje ZPIZ, zanje naj velja, da se plačajo ob izplačilu. Tako se obdrži finančna vzdržnost poslovanja ZZS, saj znašajo prispevki za ZZ, ki jih vplačuje ZPIZ, 31 mio evrov, kar predstavlja 15% mesečnih prihodkov ZZS	V skladu z veljavno ureditvijo mora plačnik davka, kadar je izpolnitev njegove davčne obveznosti določena v obliki obračuna in plačila davčnega odtegljaja, davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka. Z namenom izboljšanja likvidnosti zavezancev za davek se s predlogom zakona določa petdnevno podaljšanje roka plačila davčnega odtegljaja, kar bo zavezancem za davek omogočilo večjo likvidnost in plačilno sposobnost in s tem lažje plačilo davkov in prispevkov. Spreminja se torej zgolj rok za plačilo navedenih obveznosti, kar po našem mnenju nima neposrednega vpliva na neplačilo obveznosti.
			NE	Predlagajo uskladitev oz. črtanje določbe v ZPSV, ki določa rok za predložitev obračunov in plačilnih list najpoznejše na dan izplačila plač. V primeru, da se plače ne izplačajo vsak mesec, čeprav se v skladu z ZDR morajo, po ZPSV delodajalcu ni treba predložiti obračunov, kar ni skladno s predlogom zavoda, niti z namenom novele ZDavP-2J, zato predlagajo črtanje.	Obveznost predlaganja obračunov in izplačila prispevkov ne more nastati, če ni izplačana plača.
MOL			DA	K 17./20. členu (135/4): predlagana sprememba je z vidika sorazmernosti in pravne varnosti sporna, saj zavezanec ne bo seznanjen ne s predmetom, ne z obdobjem DIN – predlagajo črtanje	

	K 23 členu (novi 140.a): opredelijo naj se pravne posledice odpovedi pravice do pripomb na zapisnik	DA	Črtali smo predlog, s katerim se je predlagala uvedba instituta – odpoved pravici do pripomb in davčnemu zavezanцу ni določala nobene dolžnosti, temveč dala samo možnost, da se v primeru, če se strinja z ugotovitvami in vsebino zapisnika o davčnem inšpekcijskem nadzoru, odpove pravici do pripomb, lahko to možnost izkoristi. Na ta način se je zasledoval hitrejši zaključek postopka in s tem izogib teku obresti ali pa hitrejša vračilo davka, če je bilo ugotovljeno, da je davčni zavezanec plačal preveč davka. Ministrstvo za javno upravo je k predlogu tega člena podalo pripombe: »Uvaja se nov procesni institut odpoved pravici do pripomb na zapisnik. Ocenjujemo, da takšna določba ni potrebna, da inšpektor lahko nadaljuje s postopkom in izda odločbo že na podlagi veljavnega zakona, če davčni zavezanec pred iztekom 20. dnevnega roka za pripombe na zapisnik izjavi (pisna ali ustna vloga), da pripomb nima in tako doseže hitrejši zaključek postopka v izogib teku obresti. V tem smislu tudi ne razumemo vsebine četrtega odstavka, po katerem odpoved pravici do pripomb na zapisnik celo nima pravnih posledic, če naslovnik o njih ni bil poučen; tudi če predlagatelj ne bo sledil predhodnim pomislekom o njegovi smiselnosti te procesne institucije, je po našem mnenju pretirano, da se tovrstna seznanitev obravnava kot kontuitivna z vidika pravnih posledic odpovedi, seznanitev bi morala imeti zgolj opozorilni značaj, zavezanec pač mora poznati svoje procesne pravice in posledice različnih vlog.«. Ker veljavna zakonodaja že omogoča davčnemu zavezanцу, da se odpove pravici do pripomb, smo črtali ta predlog. V zvezi s tem pa se dopolnjuje 84. člen ZDavP-2, ki določa rok za izdajo odločbe, izdane na podlagi davčnega inšpekcijskega nadzora. Predlog določa, da mora davčni organ, če se je davčni zavezanec v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora odpovedal pravici do pripomb na zapisnik oziroma dodatni zapisnik, ki sta izdana v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora, izdati odmero odločbo na podlagi davčnega inšpekcijskega nadzora najpozneje v 30 dneh od odpovedi pravici do pripomb na zapisnik oziroma dodatni zapisnik. Veljavni 140. člen ZDavP-2 določa, da lahko davčni zavezanec po prejemu zapisnika o davčnem inšpekcijskem nadzoru poda pripombe na zapisnik v 20 dneh po vročitvi zapisnika. Rok se lahko podaljša na prošnjo davčnega zavezanca, če so podani upravičeni razlogi za podaljšanje in če davčni zavezanec prošnjo pošlje pred iztekom 20 dnevnega roka. Davčni zavezanec ima možnost dajati tudi pripombe na dodatni zapisnik. Če se davčni zavezanec strinja z vsebino zapisnika, se lahko v roku za dajanje pripomb na zapisnik izrecno
--	---	----	--

			odpove pravici do pripomb, lahko pa izjavi (pisno ali ustno na zapisnik idr.), da se strinja z vsebino zapisnika oziroma da nima pripomb na zapisnik. Na ta način lahko davčni zavezanec doseže hitrejši zaključek postopka - izdajo odločbe. Te možnosti, ki skrajšujejo postopke davčnega inšpekcijskega nadzora v primerih, če se davčni zavezanec strinja z ugotovitvami davčnega organa, omogoča že veljavna zakonodaja. Če z vidika davčnega zavezanca niso sporne ugotovitve davčnega organa, je zainteresiran, da se v izogib teku 7 % obresti, postopek davčnega inšpekcijskega nadzora čimprej zaključi. Za hitrejši zaključek postopka je davčni zavezanec zainteresiran tudi v primeru, ko je davčni organ ugotovil preplačilo davka, saj s tem doseže hitrejšo vračilo preveč plačanega davka. S predlogom se zato določi, da mora davčni organ v teh primerih izdati odločbo v 30 dneh od prejema pravici do pripomb. Kot odpoved pravici do pripomb se šteje tudi izjava davčnega zavezanca, da na zapisnik ali dodatni zapisnik nima pripomb.
	- Preverita naj se opredelitvi iz 6. in 7. točke 234.a člena ZDavP-2 glede na DAC - Preveri naj se sklicevanje v 255.i členu	DA	
SDMS	V 63. členu ZDavP-2 predlagajo nov 4. odstavek, ki določa, da davčni zavezanec, ki vloži napoved na podlagi samoprijave, ne izgubi nobenih pravic zmanjšanj davčnih osnov, ki so določene pri posamezni vrsti dohodka ter pravic do uveljavljanja olajšav.	NE	To ni potrebno niti ne bi bilo primerno. Razlogi so pojasnjeni v nadaljevanju. ZDavP-2 v 63. členu določa, da lahko davčni zavezanec najpozneje do vročitve odmerne odločbe oziroma do začetka davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka vloži davčno napoved oziroma popravi davčno napoved na podlagi samoprijave v primeru zamude roka za vložitev davčne napovedi oziroma če je v davčni napovedi navedel neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke. V tem primeru se davčnega zavezanca v skladu 396. členom ZDavP-2 ne kaznuje za prekršek. Namen instituta samoprijave je tako odprava nepravilnosti pri izpolnjevanju davčnih obveznosti, davčnemu zavezancu pa hkrati omogoča, da se izogne posledicam na prekrškovnem področju, ki bi sicer nastale zaradi neizpolnitve ali nepravilne izpolnitve njegovih davčnih obveznosti. V skladu z 267. členom ZDavP-2 mora davčni zavezanec, ki mu informativni izračun dohodnine za preteklo leto ni bil vročen do 15. junija tekočega leta, vložiti napoved za odmero dohodnine, in sicer do 31. julija tekočega leta. Napoved, ki mora vsebovati podatke, potrebne za določitev davčne osnove oziroma izračun dohodnine in druge podatke, med drugim tudi podatke, potrebne za uveljavljanje davčnih olajšav oziroma znižanje davčne osnove, mora v skladu z 61. členom ZDavP-2 vložiti pri davčnem organu na način in v rokih, določenih z zakonom. Olajšava za vzdrževane družinske člane je pravica zavezanca do ugodnosti pri odmeri dohodnine, ki pa jo mora zavezanec posebej uveljavljati. Po 271. členu ZDavP-2 je mogoče olajšavo uveljavljati tudi v roku za pritožbo

		zoper odločbo o odmeri dohodnine, vendar le, če je davčni zavezanec, ki mu ni bil poslan informativni izračun dohodnine, napoved za odmero dohodnine vložil v roku, ki ga ta zakon določa za vložitev napovedi (to je do 31. julija tekočega leta za preteklo leto). Če pa je napoved vložena na podlagi samoprijave po poteku roka, določenega z zakonom, davčnemu zavezancu, ki je zamudil v zakonu predpisan prekluziven rok za vložitev napovedi, ni mogoče priznati posebne olajšave za vzdrževane družinske člane. Olajšava se lahko prizna le tistemu davčnemu zavezancu, ki je dohodek napovedal pravočasno. Navedeni razlagi pričuje tudi sodna praksa Upravnega sodišča RS v zadevah št. I U 1878/2012, z dne 5. 2. 2013, št. II U 59/2014, z dne 20. 8. 2014, št. II U 119/2014, z dne 15. 10. 2014 in sodbi, izdani v juliju 2016. Enako kot olajšava za vzdrževane družinske člane je tudi zmanjšanje davčne osnove za stroške prehrane med delom in stroške prevoza na delo in z dela pravica do ugodnosti, ki se ne prizna samodejno, temveč jo mora zavezanec posebej uveljavljati na predpisan način in v predpisanih rokih. ZDavP-2 določa, da lahko davčni zavezanec, ki mu dohodek iz zaposlitve izplača oseba, ki ni plačnik davka (npr. tuj delodajalec), uveljavlja dejanske stroške v napovedi za odmero akontacije dohodnine, ki jo mora v primeru, kadar prejema redni mesečni dohodek iz delovnega razmerja vložiti v roku 15 dni od dneva, ko je v davčnem letu prvič prejel dohodek iz delovnega razmerja. ZDavP-2 tako jasno določa rok, do katerega mora davčni zavezanec, ki informativnega izračuna dohodnine ni prejel, vložiti napoved za odmero dohodnine. Prav tako ZDavP-2 jasno določa, na kakšen način in v kakšnih rokih davčni zavezanec uveljavlja davčne olajšave oziroma znižanje davčne osnove. Rok za vložitev napovedi za odmero dohodnine, če posameznik ni prejel informativnega izračuna, je torej določen dvojno: kot postopkovni rok (določitev časovnega momenta, do katerega oziroma znotraj katerega je treba opraviti določeno dejanje v postopku, da bo to pravno učinkovalo), hkrati pa tudi kot materialni rok (skrajni rok za uveljavljanje pravic do ugodnosti pri odmeri dohodnine). Materialni roki so po svoji naravi prekluzivni, kar pomeni, da z iztekom materialnega roka posameznik izgubi pravico do uveljavljanja ugodnosti. Izguba pravice je dokončna, saj pravica ugasne. Na ta način je zagotovljeno spoštovanje načela enakosti iz 14. člena Ustave RS, saj se pravice priznavajo vsem pod enakimi pogoji. V nasprotju z načelom enakosti namreč je, da se pogoji za uveljavljanje pravic določajo individualno. Določitev dodatne postopkovne možnosti za oddajo napovedi v okviru samoprijave ima posledice zgolj na postopkovnem področju, ne more pa jih imeti tudi na materialnem področju. Pojasnjujemo tudi, da Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini. Predlog določa, da lahko zavezanci, ki prejemajo dohodek iz delovnega razmerja iz tujine, uveljavljajo zmanjšanje davčne osnove za stroške prehrane med delom in stroške prevoza na delo in iz dela, pri čemer se ti stroški priznajo glede na dejansko prisotnost na delu in v skladu z uredbo vlade. Zavezanci, ki prejemajo dohodek iz delovnega razmerja, od delodajalca, ki je zavezan k izplačilu stroškov v zvezi z delom v skladu z zakonom, ki ureja
--	--	--

				delovna razmerja v Sloveniji, imajo pravico do izplačila navedenih stroškov in se zato v skladu z 44. členom ZDoh-2 ne vštevajo v davčno osnovo od dohodka iz delovnega razmerja. Delovnopravna zakonodaja drugih držav pa ni nujno skladna s slovensko in je lahko povračilo stroškov del bruto plače posameznika. S predlogom se zavezancem, ki delajo v tujini, omogoči enako pravico, kot jo imajo zavezanci, ki delajo v Sloveniji in primerljivo davčno obravnavo.
TAXGroup		NE	Predlagane spremembe glede samoprijave naj bi spodbujale davčne zavezance k uporabi tega instituta, vendar temu ni tako zaradi izjemno agresivne prakse davčnih organov, ki se je uveljavila v zadnjem obdobju, kljub nespremenjeni zakonodaji, in sicer: - Nepriznavanje olajšave za VDC - Težave z uveljavljanjem odbitka davka, plačanega v tujini oz. uveljavljanje oprostitve plačila davka ter ostalih pravic po KIDO - Neupoštevanje stroškov prehrane, prevoza	Pojasnilo glede neprimernosti je vsebovano v predlogu SDMS.
GZS-zbornica za poslovanje z NP		NE	Predlaga, da se v ZDavP-2 zapiše, da lahko ocene vrednosti za potrebe določitve davčne osnove izvajajo samo ocenjevalci, ki so pod nadzorom	V skladu z ZDavP-2 in ZUP je uradna oseba davčnega organa, ki vodi postopek dolžna ugotoviti vsa dejstva in okoliščine, ki so pomembne za zakonito in pravilno odločitev. Uradna oseba presoja, katera dejstva je treba ugotoviti v postopku in s katerimi dokazi. Kot dokaz lahko davčni organ uporabi vse, kar je primerno za ugotavljanje stanja zadeve in kar ustreza posameznemu primeru. Dokazno vrednost po načelu proste presoje dokazov presoja uradna oseba, ki vodi postopek.
OZS		NE	Ne strinjajo se s spremembami višine obrestne mere, dodatno obremenjevanje davčnih zavezancev na račun polnjenja proračuna je nedopustno.	Ureditev, kot je predlagana, bi bila v nasprotju z navedenim. Obresti so določene za nepravilno in nepravčasno izpolnjevanje davčnih obveznosti, kar pomeni, da se jim lahko davčni zavezanec izogne, če bo zakonito (pravilno in pravočasno) izpolnjeval davčne obveznosti (predvsem pravočasno napovedoval davek in vlagal davčne obračune). Če davčni zavezanec ne more plačati dolga pravočasno, pa ZDavP-2 omogoča lažje poplačilo davka. Če bi plačilo davčne obveznosti fizični osebi ogrozilo njegovo preživljanje in preživljanje njegovih družinskih članov, lahko davčni organ dovoli delni odpis, odpis, odlog oziroma obročno plačevanje davka. Davčni organ lahko v

			primerih hujše gospodarske škode pravni osebi dovoli odlog oziroma obročno plačilo davka. Obresti za odlog oz. obročno plačilo so v teh primerih bistveno nižje - 2 % in so namenjene ohranjanju realne vrednosti.
		DA	Črta se predlog za spremembo 135. člena ZDavP-2.
	K 17./20. členu (135. člen ZDavP-2), ki krši načelo seznanjenosti.	NE	Predlog določa predložitev davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora. Nov institut omogoča davčnemu zavezancu, da lahko predloži davčni obračun ali popravek davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora samo enkrat. Če je davčni obračun ali popravek davčnega obračuna predložen v skladu z ugotovitvami iz zapisnika o davčnem inšpekcijskem nadzoru in če hkrati plača obveznosti iz tega obračuna, bo v boljšem položaju z drugimi davčnimi zavezanci, za katere bodo ugotovljene nepravilnosti z odločbo davčnega inšpekcijskega nadzora. Davčni zavezanci, ki bodo predložili obračun v skladu z zakonom, bodo plačali nižje obresti, poleg tega pa ne bodo kaznovani za prekršek.
GZS – Združenje za promet	Predlagajo, da se v prvem odstavku 102. člena ZDavP-2 predvidi možnost plačila davka v 36 mesečnih obrokih. Glede na to, da je namen zakonodajalca povečanje obsega pobranih dajatev, menijo, da je podaljšanje roka obročnega plačila davčnega dolga (obrestovanega kot predlagano v predlogu zakona) smiselno.	NE	V veljavnem ZDavP-2 se za preventivno finančno prestrukturiranje in po predlogu zakona tudi za poenostavljeno prisilno poravnavo predpisujejo možnost 60 mesečnega obročnega plačila. Za druge primere je ureditev, na podlagi katere ima davčni zavezanec možnost obročnega plačila v 24 obrokih primerna.
	Predlagajo, da se v drugem odstavku 135. člena rok za začetek opravljanja inšpekcijskega nadzora podaljša na 15 dni. Davčni inšpekcijski nadzor nemalokrat obsega relativno dolga obdobja nadzora, kar pomeni, da mora podjetje v davčnem inšpekcijskem postopku pridobiti/pripraviti sorazmerno veliko dokumentacije. Včasih je	NE	Davčni organ pri pobiranju davkov potrebuje podatke, zato so z zakonom določene osebe dolžne davčnemu organu dati na razpolago vse podatke, potrebne za pobiranje davkov, in mu omogočiti vpogled v svojo dokumentacijo. Obveznost vodenja poslovnih knjig vsebuje ZGD-1 in predpisi, ki urejajo status drugih poslovnih subjektov. S poslovnimi knjigami se zagotavljajo podatki tudi za ugotavljanje davčne obveznosti. Predpisi določajo tudi roke in način evidentiranja poslovnih dogodkov v poslovnih knjigah. Davčni organ preverja, ali davčni zavezanec v poslovnih knjigah izkazuje poslovne dogodke verodostojno in pošteno, saj to vpliva tudi na obdavčitev. ZDavP-2 ne predpisuje, da mora davčni zavezanec že prvi dan začetka davčnega inšpekcijskega postopka

	potrebno pridobiti dokumentacijo tudi iz drugih držav. Rok 8 dni je bistveno prekratek tudi takrat, ko je treba pripraviti dokumentacijo za zastopana podjetja v smislu davčnega zastopanja po postopku 4200.	predložiti vso dokumentacijo. Uradna oseba davčnemu zavezanecu, ki nima dokumentacij, lahko določi rok za predložitev dokumentacije. Davčni zavezanec pa ima možnost predstaviti razloge, zaradi katerih je rok za predložitev dokumentacije prekratek. ZIN, ki se uporablja v drugih inšpekcijskih nadzorih, ki so prav tako zahtevni in v katerih mora stranka predložiti raznovrstna dokazila (dokumentacije), ne ureja obveznosti izdaje sklepa, s katerim je stranka predhodno seznanjena z inšpekcijskim nadzorom. ZIN ureja možnost, da se inšpekcijski nadzor lahko predhodno najavi. ZIN celo za pravne in fizične osebe, zoper katere se ne vodi inšpekcijski postopek, in ki razpolagajo z domnevnimi dokazi oziroma drugimi, tudi osebnimi podatki, potrebnimi za izvedbo inšpekcijskega nadzora, določa, da morajo v zelo kratkem roku, to je najkasneje v treh dneh od prejema zahteve inšpektorja posredovati dokaze in druge, tudi osebne podatke, oziroma morajo omogočiti zaslišanje prič za pridobitev teh dokazov ali drugih, tudi osebnih podatkov. Bistveno pa je, da imajo davčni zavezanci v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora pravico in dolžnost predlagati dokumentacijo in druge dokaze, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davka. Zavezanci morajo navesti dejstva, na katera opirajo svoje zahteve, in predlagati dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo. Zakon s tem, ko določa začetek opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora, tako ne določa, da mora davčni zavezanec že predložiti vso dokumentacijo. Zakon skozi temeljna načela kot tudi skozi določbo 138. člena, ki ta načela konkretizira, določa, da mora zavezanec sodelovati pri ugotavljanju dejanskega stanja, ki je pomembno za obdavčenje. Ne glede na to, pa je v interesu davčnega zavezanca, da svoje pravice in pravne koristi pravočasno uveljavlja, kar pomeni tudi, da pravočasno predlaga dokaze (dokumentacijo idr.), saj mora po izdanem zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru (v pripombah zoper zapisnik) v primeru, da predlaga nova dejstva in dokaze, obrazložiti zakaj jih ni navedel že pred izdajo zapisnika. Davčni organ nova dejstva in dokaze upošteva le, če davčni zavezanec izkaže upravičene razloge, zakaj jih ni mogel navesti že v času postopka davčnega inšpekcijskega nadzora.
	Predlagajo, da se v drugem odstavku 157. člena spremeni pritožbeni rok z 8 dni na 15 dni. Za pritožbe na odločbe po davčnem inšpekcijskem nadzoru je nemalokrat potrebno angažirati pravne oz. davčne svetovalce,	NE Pripomba je nejasna, saj se nanaša na rok za pritožbo zoper sklep o izvršbi, hkrati pa navaja težave glede pritožb zoper odločbe, izdane v davčnem inšpekcijskem nadzoru. Sodelovanje pravnih oz. davčnih svetovalcev ter odvetnikov je z vidika davčnega zavezanca najpomembnejše postopku odmere davka, ne pa v postopku davčne izvršbe, saj s pritožbo zoper sklep o davčni izvršbi ni mogoče spreminjati izvršilnega naslova (na primer odločbe o odmeri davka). V upravnem sporu mora davčni zavezanec vložiti tožbo v 30 dneh od vročitve upravnega akta, s katerim je bil končan postopek. Zoper sodbo, ki

	kdaj tudi odvetnike, za katere je 8-dnevni rok za pripravo pritožbe bistveno prekratek. V sodnih postopkih je v ta namen rok za pritožbo praviloma 30 dni.		jo izda upravno sodišče, je dovoljena pritožba, če je sodišče samo ugotovilo drugačno dejansko stanje, kot ga je ugotovila tožena stranka, ter je na tej podlagi spremenilo izpodbijani upravni akt ali če je sodišče odločilo na podlagi 66. člena tega zakona. Pritožba se lahko vloži v 15 dneh od vročitve prepisa sodbe strankam.
	Predlagajo, da se pri globah za prekrške, katerih narava je posebna huda, njihova višina omeji na največ 25.000 evrov. To utemeljujejo s tem, da so sankcije v Nemčiji omejene na največ 25.000 evrov. Zato ni posebnega razloga, da se tudi sankcije v Sloveniji ne bi omejile oziroma znižale iz sedanjih (previsokih vrednosti) na nižje oziroma primerljive z drugimi državami. Tudi sankcije v nekaterih drugih državah kot sta Velika Britanija in Nizozemka so nižje od sankcij v Sloveniji.	NE	V izvršilnem postopku, ki se vodi v skladu z Zakonom o izvršbi in zavarovanju je treba pritožbo zoper sklep o izvršbi treba vložiti v osmih dneh od vročitve sklepa sodišča prve stopnje, če ni v zakonu drugače določeno. Določitev višine globe je v skladu z Zakonom o prekršku (ZP-1). ZP-1 določa splošne pogoje za predpisovanje prekrškov in sankcij zanje, splošne pogoje za odgovornost za prekrške, za izrekanje in za izvršitev sankcij za prekrške, postopek za prekrške ter organe in sodišča za odločanje o prekrških. Višina globe je v skladu s 17. členom ZP-1, ki določa okvir za predpisovanje glob.
ZDSS			
	K7. členu (84. čl. ZDavP-2) Predlagajo, da se predlagano besedilo: »ali z dnem odpovedi pravici do pripomb na zapisnik ali dodatni zapisnik« črta. Obrazložitev pri spremembi 139.a in 140. členu	NE	Podrobnejša obrazložitev je vsebovana v predlogu MOL v zvezi s predlaganim institutom odpovedi pravici do pripomb na zapisnik v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

	K 17./20. členu (135. čl ZDavP-2) Ne strinjajo se z novim petim odstavkom, saj je sprememba v nasprotju s številnimi načeli davčnega postopka (n. zakonitosti, gotovosti, informiranja, seznanjenosti in pomoči); vsebinsko pa ni več skladna z določbami 132.-136. in 138. – 141. čl./ zaradi razširitve ne bo mogoče določiti, kdaj se je postopek glede določenega davka ali obdobja začel in kdaj se mora končati. Kršeno je načelo pravne varnosti v povezavi z n. informiranosti in gotovosti. Kako se bo zavezanec na razširjen nadzor pripravil, če ne bo o tem vnaprej seznanjen? Argument, da upoštevajoč določbe o zastaranju in načela <i>ne bis in idem</i> pravna varnost ne bo zmanjšana pa niso v povezavi s predlagano spremembo oziroma s temi določbami predlagatelj ne bi smel utemeljevati sprememb zakona.	DA	
	K – 21. čl do 23. čl. (139, 139.a in 140. čl. ZDavP-2) Namesto črtanja predlagajo spremembo drugega odstavka, ki se glasi: »(2) Pred sestavo zapisnika mora pooblaščen oseba, ki opravlja DIN, o rezultatu DIN opraviti	NE	V praksi se pravila glede dolžnosti sodelovanja DZ in obveznost sprotnega obveščanja o Davčni organ že vrsto let ugotavlja, da davčni zavezanci v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora vse pogostejše predlagajo listine in druge dokaze šele v postopku dajanja pripomb na zapisnik in ne v postopku pred izdajo zapisnika. V večini primerov gre za dokaze, ki jih je davčni organ zahteval že med postopkom inšpekcijskega pregleda pred izdajo zapisnika in so v tem času že obstajali. Davčni zavezanci šele po izdaji zapisnika večinoma dokazujejo dejstva, ki so se ugotavljala že v postopku do izdaje zapisnika, dokazi, predloženi po izdaji zapisnika, pa so do izdaje zapisnika že obstajali. S takšnim ravnanjem se zavlačujejo postopki davčnega inšpekcijskega nadzora.

	sklepni pogovor z zavezancem za davek, v katerem ga mora opozoriti na spoma dejstva, ki vplivajo na obdavčenje, na pravne posledice ugotovitev DIN in na davčne učinke teh ugotovitev.«. Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi: »Sklepni pogovor ni potreben, če: 1. rezultat DIN ne zahteva spremembe obdavčenja ali 2. se mu zavezanec za davek odpove ali se mu izogiba.«. Spremeni se prvi odstavek 139.a člena: »(1) Zavezanec lahko davčnemu organu v 20 dneh po vročitvi zapisnika iz 140 čl. Tega zakona predloži davčni obračun oz. popravljen davčni obračun ter hkrati plača davek, ugotovljen v predloženem davčnem obračunu oz. popravljenem davčnem obračunu, skupaj z obrestmi od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna oz. popravljenega davčnega obračuna. Obrestna mera znaša 5% letno. Četrti odstavek se črta Dodatni 140.a člen se črta Obrazložitev:	pomembnih dejstvih izvajajo tako, da inšpektor tekom DIN zavezancu pošlje sklep o predložitvi pojasnil in dokazil, s katerim mu naloži, da v določenem roku pojasni oz. predloži določena dokazila v zvezi z določenimi ugotovitvami oz. v zvezi z določenim dejanskim stanjem. Za pravilno ugotovitev dejanskega stanja je pomembno, da se zavezanec ravna po sklepu in inšpektorju pravočasno predloži vsa potrebna dokazila in	Veljavna ureditev po vsebini smiselno sledi ureditvi ZUP, in sicer drugemu odstavku 146. člena, ki ureja posebni ugotovitelni postopek in tretjemu odstavku 238. člena ZUP, ki določa pravila glede pritožbenih novot. Preučitev oziroma opredelitev do novih ali dodatnih dejstev pomeni znatno in nepotrebno podaljševanje že tako dolgih inšpekcijskih pregledov, še predvsem v odmernih postopkih, ki ureja odmero davka od nenapovedanih dohodkov po 68. a. členu in v zvezi z ugotavljanjem transfernih cen, v katerih davčni organ še posebej ugotavlja nesodelovanje in namerno zavračevanje postopka s strani davčnih zavezancev. Omejitev novot v pripombah na zapisnik namreč ne omejuje pravic stranke, da se izjasni o vseh dejstvih in dokazih, ki jih pred izdajo zapisnika ni podala, kolikor seveda za podajo pojasnil ali dostavo dokazil že tekom DIN ni bila pozvana. Nedopustno pa je, da bi stranka v pripombah navajala pojasnila ali predlagala dokazila, za katera je bila že tekom DIN pozvana, vendar jih iz neutemeljenih razlogov ni podala ali dostavila. Zavezanec za davek ima v skladu s 237. členom ZUP pravico izpodbijati odločbo s pritožbo, če mu ni bila dana možnost udeležbe ali če mu ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe. Predlagana ureditev ne bo vplivala na pravno varnost davčnega zavezanca. Davčni organ odločbe ne sme opreti na dejstva, glede katerih davčnemu zavezancu ni bila dana možnost, da se o njih izjavi, razen ko zakon določa izjeme. Davčni organ mora davčnemu zavezancu omogočiti, da je pravočasno seznanjen s svojimi pravicami in obveznostmi pri pobiranju davkov. Pravica do seznanjenosti je še posebej pomembna pri vodenju davčnega inšpekcijskega postopka, saj mora uradna oseba davčnega zavezanca že pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora poučiti o njegovih pravicah. Predvsem gre za pravico, da je pri davčnem inšpekcijskem nadzoru prisoten in da je tekoče obveščen o pomembnih dejstvih in dokazih v inšpekcijskem nadzoru. Iz načela dolžnosti dajanja podatkov izhaja tudi dolžnost zavezanca, da sodeluje v davčnem postopku. Pravici davčnega zavezanca udeleževati se postopka, v njem sodelovati, in varovati svoje koristi, ustreza dolžnost davčnega organa, da davčnemu zavezancu omogoči uveljavitev njegovih pravic. Posebej je poudarjena dolžnost organa, da mora pred izdajo odločbe dati davčnemu zavezancu možnost, da se izreče o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izdajo odločbe, da se izreče o predlogih in ponujenih dokazih, sodeluje pri izvedbi dokazov, postavlja pričam in izvedencem vprašanja in se seznani z uspehom dokazovanja.
--	--	--	--

	Davčni zavezanec mora imeti možnost, da se o dejstvih in okoliščinah, ki jih je inšpektor v DIN ugotovil in ki vplivajo na povečanje njegove davčne obveznosti, seznani že pred izdajo zapisnika (v sklepnem pogovoru). Dokler davčni organ zavezanca ne seznani s svojimi ugotovitvami, zavezanec tudi ne more vedeti, ali je podal zadostno trditveno podlago in dokaze, ki so njemu v prid. Zato mora zavezanec imeti možnost navajati (nova) dejstva tudi še po tem, ko se seznani z ugotovitvami davčnega organa. Zato v 140. členu ne sme biti omejitve, da mora zavezanec primeru v pripomb na zapisnik obrazložiti, zakaj jih ni navedel že pred izdajo zapisnika. Prekluzija glede nedopustnih novot bi lahko nastopila šele z iztekom roka za pripombe na zapisnik. V prvem odstavku 139.a člena menijo, da gre za nedopustno diskrecijo davčnega organa, saj niso določeni pogoji za dovoljenje za predložitev obračuna.	pojasni določene ugotovitve. V primeru, da iz predloženih pojasnil in dokazil inšpektor, po mnenju zavezanca za davek, napravi napačne zaključke, ima le-ta možnost vložiti pripomb na zapisnik, če pa te upoštevane s strani inšpektorja v odločbi, pa ima zavezanec za davek možnost vložiti pritožbo zoper odločbo.	Za bistveno kršitev postopka se šteje, če davčni organ davčnemu zavezancu ni dal možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe. To je izpodbojni razlog, ki se upošteva v pritožbi in obnovi postopka. Načelo dolžnosti govoriti resnico in poštene uporabe pravic zavezuje davčnega zavezanca, da pošteno uporablja procesne pravice. Organ mora skrbeti, da se procesne pravice v postopku ne zlorabijo. Tudi opustitev določene procesne pravice (na primer navajanja dejstev in dokazov šele po izdaji zapisnika) lahko pomeni zlorabo teh pravic, če bi bil cilj opustitve namerna povzročitev večje škode javni koristi. Bistveno je tudi, da davčni zavezanec po veljavni in predlagani ureditvi ni v slabšem položaju glede sodelovanja v postopku kot je bil po ureditvi, ki je določala sklepni pogovor. Po ZDavP-2, ki je urejal sklepni pogovor (drugi in tretji odstavek 139. člena), je morala pred sestavo zapisnika pooblaščen oseba, ki je opravljala davčni inšpekcijski nadzor, o rezultatu davčnega inšpekcijskega nadzora opraviti sklepni pogovor z zavezancem za davek, v katerem je morala zavezanca za davek opozoriti na spoma dejstva, ki vplivajo na obdavčenje, na pravne posledice ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in na davčne učinke teh ugotovitev. Po spremembi te ureditve (ZDavP-2G, Uradni list RS, št. 11/13) mora uradna oseba pred sestavo zapisnika pisno seznaniti davčnega zavezanca z rezultatom davčnega inšpekcijskega nadzora tako, da ga opozori na dejstva, ki vplivajo na obdavčenje, pravne posledice ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in davčne učinke teh ugotovitev. Razlika med sklepnim pogovorom in pisno seznantitvijo je samo v načinu seznantitve, ne pa vsebini in posledicah seznantitve. Davčni zavezanec kljub temu, da je davčni organ opravil z davčnim zavezancem sklepni pogovor ali ga po veljavni ureditvi pisno seznanal z rezultatom davčnega nadzora že pred sestavo zapisnika, je imel oziroma ima enake pravice glede vlaganja pripomb na zapisnik. Povedano drugače, ne glede na to, če je bil opravljen sklepni pogovor z davčnim zavezancem ali če je davčni zavezanec o ugotovitvah pisno seznantjen, je imel oziroma po veljavni ureditvi ima možnost samo vložiti pripomb na izdani zapisnik. Po predlagani ureditvi bo vsebina seznantitve v zapisniku o davčnem inšpekcijskem nadzoru enaka kot je bila v sklepnem pogovoru in pisni seznantitvi pred sestavo zapisnika. Iz spodaj navedenih podatkov je mogoče ugotoviti, da večina davčnih zavezancev do izdaje zapisnika sodeluje z davčnim organom, saj število pripomb danih na zapisnik znaša v letu 2014 – 16,47%, v letu 2015 – 12,51%. Število pritožb na odmero odločbo, če so bile dane že pripombe na zapisnik znaša v letu 2014 – 9,97%, v letu 2015 – 6,30%. Število pritožb na odmero odločbo, če niso bile dane pripombe na zapisnik znaša v letu 2014 – 2,70%, v letu 2015 – 1,55%. Praviloma vložijo pritožbo na odločbo tisti davčni zavezanci, ki so dali pripombe že na zapisnik.
--	--	--	---

Število pritožb, vloženih na odmero odločbo znaša v letu 2014 – 12,67%, v letu 2015 – 7,86%, na ugotovitveno odločbo pa v letu 2014 – 1,65%, v letu 2015 0,83%.

Večina davčnih zavezancev ne vloži pritožbe zoper odmero in ugotovitevno odločbo, izdane v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora (v letu 2014 ni vložilo pritožbe 72,23%, v letu 2015 75,04% davčnih zavezancev).

		leto 2014 v %	leto 2015 v %
	št. zapisnikov, na katere so bile dane pripombe	16,47	12,51
	št. odmernih odločb	51,52	40,67
	št. pritožb na odmerno odločbo	12,67	7,86
	št. pritožb na odmerno odločbo, če so dali pripombe že na zapisnik	9,97	6,30
	št. pritožb na odmerno odločbo, pa niso dali pripombe na zapisnik	2,70	1,55
	št. odločb o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti (ugotovitvene odločbe)	19,56	17,47
	št. pritožb na ugotovitvene odločbe	1,65	0,83
	št. pritožb na ugotovitveno odločbo, če so dali tudi pripombe na zapisnik	1,10	0,47
	št. pritožb na ugotovitveno odločbo, pa niso dali pripomb	0,55	0,36

	kontradiktornosti (s ciljem doseganja večje učinkovitosti, kar je nesprejemljivo)	člen ZDavP-2)	in dokaznem postopku. V davčnem inšpekcijskem postopku pa je še posebej poudarjena tudi dolžnost sodelovanja davčnega zavezanca. Z namenom ugotoviti vsa dejstva in okoliščine, ki so pomembne za pravilno in zakonito odločitev, davčni organ vabi davčnega zavezanca in druge osebe k udeležbi v postopku. V njem ima davčni zavezanec pravico dajati izjave, predlagati dokaze, sodelovati pri izvedbi dokazov, pravico do seznanitve z uspehom dokazovanja.
	K 95. členu ZDavP-2 (13. člen predloga) obrestne mere se bistveno povečujejo, obrazložitev za tako drastičen dvig pa ni podana, nakazuje se kaznovalni namen, kar pa ni namen obrestovanja, saj so kaznovanju namenjeni prekrški. Funkcija obrestovanja je odmena za uporabo tujega denarja, ne pa kaznovanje. Sprememba naj se ne sprejme, 95. člen naj ostane enak.	NE	Podrobnejše obrazložitve za neupoštevanje so navedene k pripombam ZDSS in pripombam MOL. Obresti so določene za nepravilno in nepravočasno izpolnjevanje davčnih obveznosti, kar pomeni, da se jim lahko davčni zavezanec izogne, če bo zakonito (pravilno in pravočasno) izpolnjeval davčne obveznosti (predvsem pravočasno napovedoval davek in vlagal davčne obračune). Če davčni zavezanec ne more plačati dolga pravočasno, pa ZDavP-2 omogoča lažje poplačilo davka. Če bi plačilo davčne obveznosti fizični osebi ogrozilo njegovo preživljanje in preživljanje njegovih družinskih članov, lahko davčni organ dovoli delni odpis, odpis, odlog oziroma obročno plačevanje davka. Davčni organ lahko v primerih hujše gospodarske škode pravni osebi dovoli odlog oziroma obročno plačilo davka. Obresti za odlog oz. obročno plačilo so v teh primerih bistveno nižje - 2 % in so namenjene ohranjanju realne vrednosti. Davčna obveznost se izpolni s plačilom davka v zakonsko predpisanem roku po nastanku davčne obveznosti. Zavezanec za davek je dolžan izpolnjevati davčne obveznosti od trenutka, ko je davčna obveznost nastala. Zavezanec za davek tudi ne more enostransko zavrniti ali enostransko odložiti izpolnitve davčne obveznosti, razen če je to z zakonom določeno. V predlogu zakona se povečujejo obresti, če davčni zavezanec ne izpolnjuje pravilno ali pa nepravočasno izpolnjuje davčne obveznosti. Po drugi strani pa se v predlogu znižujejo obresti za samoprijava. Predlog zakona davčnemu zavezancu daje davčnemu zavezancu dodatno možnost, da v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora predloži obračun davka ali popravek obračuna. Če bo ta skladen z ugotovitvami davčnega inšpekcijskega nadzora, bo davčni zavezanec plačal nižje obresti in ne bo kaznovan z globami. Predlog zakona s spremembo obresti in omenjenim novim institutom tudi spodbuja davčne zavezance k pravičnemu in pravočasnemu izpolnjevanju davčnih obveznosti oziroma preprečila izogibanje izpolnjevanja davčne obveznosti. Takšna ureditev zasleduje tudi enakost in davčno pravičnost do davčnih zavezancev, ki pravilno in pravočasno izpolnjujejo svoje obveznosti. Predlog novega člena se črta.
	četrti in predlagani novi peti	DA	

	odstavek 135. člena ZDavP-2: bistveno je kršena pravica do informiranosti, gotovosti in seznanjenosti - S predlogom je vzeta pravica do samoprijave za vsa naknadno razširjena obdobja in davke, saj je ta možna samo do začetka DIN - Gre za spremembo v izrazito prid davčnemu organu, edina obvezna sestavina sklepa je opozorilo glede dolžnosti sodelovanja, nobenih določb, ki bi varovale interese zavezanca - Predlagajo črtanje tega predloga		
SIR	Drugi odstavek 139. člena in 140. člen (21. in 22. člen predloga) Pogojevanje pripomb in trditev in dokazov z opravičevanjem, zakaj tega ni bilo moč storiti pred izdajo zapisnika, je v nasprotju z načelom zaslišanja. Takšna določba je pravno sporna, omejitev pravice do zaslišanja na postopek do izdaje zapisnika, in ne do izdaje odločbe, postavlja pravno vprašanje, ali je s tem kršena ustavno zajamčena pravica iz 22. člena URS (enako varstvo pravic v postopkih). Standard »upravičljiv razlog« v ZDavP-2 ni določen. Prav tako davčni zavezanec nima nobene možnosti dokazati, da bi dokaz	NE	Podrobnejše obrazložitve za neupoštevanje so že navedene k pripombam ZDSS.

	lahko predloži, če bi bil seznanjen s tem, da je pomemben. Od komuniciranja pooblaščen osebe je torej v celoti odvisno, ali bo zavezanca v postopku DIN informiral o spornih dejstvih in na kakšen način. Ukinitve pisne seznantive je ob predlagani omejitvi navajanja novih dejstev in dokazov iz drugega odstavka 140. člena izrazito nesorazmeren ukrep, ki je v nasprotju s 5., 6. in 7. členom ZDavP-2. Po predlagani ureditvi nima davčni organ do izdaje zapisnika nobene obveznosti, da formalno obvesti zavezanca o spornih dejstvih ter mu s tem omogoči, da se o njih izreče in predloži dokaze, ki bi dokazovali nasprotno. Pravica zavezanca, da sodeluje v postopku, je torej samo formalna in daje davčnemu organu možnost, da na subjektiven način presoja, kako jo bo izvajal. Ker pa ima neizvajanje sodelovalne pravice za davčnega zavezanca bistvene materialne posledice v 140/2, se s tem davčnemu zavezancu kršijo pravice, saj v postopku DIN praktično nima nobene možnosti predlaganja novih dejstev in dokazov.	
--	--	--

GZS – Zbornica računovodskih servisov	Znižanje in poenotenje obresti pri samoprijavi je OK, sistemska prenova obrestovanja pa je v precejšnjem delu nesprejemljiva, saj ni utemeljena in je postavljena brez koncepta. Dejstvo, da je EURIBOR trenutno negativen, še ne daje podlage, da se obresti v vseh davčnih postopkih tako drastično spreminjajo. Obresti imajo načeloma namen ohranjanja realne vrednosti, ne pa kaznovaln, zato predlagajo ohranitev dosedanjega obrestovanja, z varovalko v višini 1%, če je EURIBOR nižji od 1%, kar je dovolj za ohranjanje realne vrednosti zneskov v primeru izjemno nizkega E.	NE	Obresti so določene za nepravilno in nepravočasno izpolnjevanje davčnih obveznosti, kar pomeni, da se jim lahko davčni zavezanec izogne, če bo zakonito (pravilno in pravočasno) izpolnjeval davčne obveznosti (predvsem pravočasno napovedoval davek in vlagal davčne obračune). Davčnim zavezancem, ki ne more plačati dolga pravočasno, veljavni ZDavP-2 omogoča lažje poplačilo davka (101., 102. in 103. člen). Če bi plačilo davčne obveznosti fizični osebi ogrozilo njegovo preživljanje in preživljanje njegovih družinskih članov, lahko davčni organ dovoli delni odpis, odpis, odlog oziroma obročno plačevanje davka. Davčni organ lahko v primerih hujše gospodarske škode pravni osebi dovoli odlog oziroma obročno plačilo davka. Obresti za odlog oz. obročno plačilo so v teh primerih bistveno nižje - 2 % in so namenjene ohranjanju realne vrednosti. Podrobnejše obrazložitev je dana v SIR – odbor sekcije preizkušanih davčnikov.
	DA	Ne strinjajo se s poenostavitvijo, ki ukinja pravico zavezanca, da je vnaprej seznanjen z vsebino in obsegom DIN.	
	- Glede uvedbe samoprijave znotraj DIN pomisleki glede izvajanja tega določila. - Dvomi glede zagotavljanja pravne varnosti v primeru odpovedi pravici do pripomb na zapisnik, pouk o pravnih posledicah takšne odpovedi manjka		Do pripombe se ni mogoče opredeliti, saj ni konkretizirana. Podrobnejša obrazložitev je dana k pripombi MOL.

	- Pozdravljajo petdnevni zamik plačila, vendar ne na račun višjih zamudnih obresti, ki očitno v kalkurirajo tudi zamude pri teh plačilih			Po novem predlogu dedič ne bo več od smrti zapustnika do prevzema dospel davčne obveznosti zapustnika dolžan plačati obresti. Hkrati se še za 30 dni podaljšuje rok za izpolnitev obveznosti dediča.
	Pripombe po posameznih členih: Predlagajo nov šesti odstavek 48. člena: »Če je evropska medbančna obrestna mera za ročnost 12 mesecev na dan smrti zapustnika nižja od 1%, se obračunajo obresti iz prejšnjega odstavka po obrestni meri, ki znaša 1% letno«.	DA		
GZS – Zbornica računovodskih servisov	V 55. členu se doda nov šesti odstavek: »(6) S predložitvijo davčnega obračuna na podlagi samoprijave davčni zavezanec ne izgubi nobene od pravic, ki mu pripada v zvezi z uveljavljanjem stroškov in olajšav v skladu s posameznimi zakoni o obdavčenju. Enak predlog glede davčne napovedi (63. člen ZDavP-2)	NE		Razlogi za neupoštevanje so navedeni že k predlogu SDMS, saj gre za vsebinsko enaki pripombi.
	Tretji odstavek spremenjenega 87. člena naj se glasi: »Če se pritožbi ne ugodí, se za čas, ko je davčnemu zavezancu odložena izvršba, obračunajo obresti. Obrestna mera je enaka referenčni obrestni meri za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija.	NE		Predlog za določitev višine obrestne mere je enak za primere, ko davčni organ dovoli davčnemu zavezancu fizični osebi in pravni osebi odlog oziroma obročno plačilo davka kot tudi za primere, ko davčni organ dovoli davčnemu zavezancu fizični osebi in pravni osebi odlog davčne izvršbe, če oceni, da bi bilo mogoče pritožbi ugoditi. Do razlike med fizičnimi in pravnimi osebami pa bo prišlo takrat, ko bodo predpisane 2 % obresti letno za odlog in obročno plačilo višje od referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija. Razlogi za drugačno ureditev višine obresti za odlog oziroma obročno plačilo za poslovne subjekte v primeru, da bodo 2 % letne obresti nižje od referenčne obrestne mere za izračun državne pomoči, ki jo objavi Evropska komisija

	Četrti odstavek naj se črta. Menijo, da je obrestna mera, ki je višja od referenčne, neutemeljena. Prav tako ni nobene potrebe po tem, da bi se za FO obresti obračunavale drugače kot za PO.		je potrebno določiti, da ne bi prišli v situacijo, ko bi bile obresti za odlog oziroma obročno plačilo davka, obrestovano po obrestni meri, nižje od tržne. To bi pomenilo državno pomoč, zato bi bilo treba v teh primerih določitev odloga oziroma obročnega plačila obravnavati v skladu z zakonom, ki ureja državne pomoči. Z vidika davčnega zavezanca je predlagana ureditev ugodnejša kot predlog GZS. Treba pa je tudi izpostaviti, da je predlog glede veljavne ureditve tudi z vidika davčnega zavezanca ugodnejša. Po veljavni ureditvi se davčnemu zavezancu, kateremu davčni organ dovoli odlog plačila davka, če bi bilo pritožbi mogoče ugoditi, zaračunajo za čas odloga obresti po evropski medbančni obrestni meri, ne glede na izid pritožbe. Po predlagani ureditvi pa se mu zaračunajo obresti v višini 2 % letno samo, če njegovi pritožbi ni bilo ugodeno.
	4. točka predlagane spremembe 92. člena naj se briše, saj v skladu z veljavno ureditvijo ni mogoče plačati davka niti v gotovini niti z brezgotovinskim plačilom pri davčnem organu.	NE	Finančna uprava RS je v skladu z Zakonom o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) pristojna za odmero in obračun obveznih dajatev, vključno z uvoznimi in izvoznimi dajatvami prepisanimi s predpisi Evropske unije. Uvozne in izvozne dajatve se pobirajo v skladu z Uredbo (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (v nadaljevanju Uredba (EU) št. blaga v carinski postopek nastal carinski dolg, pogojena s plačilom zneska uvozne in izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali s predložitvijo zavarovanja za kritje navedenega dolga. V prvem odstavku 109. člena Uredbe (EU) št. 952/2013 je določeno, da se plačilo lahko opravi v gotovini ali s kakim drugim plačilnim sredstvom s podobnim učinkom poravnave obveznosti, vključno s prilagoditvijo kreditnega salda, v skladu z nacionalno zakonodajo. Plačilo odmerjenih in obračunanih uvoznih dajatev z gotovino oziroma s plačilno kreditnimi karticami je v carinskih postopkih omogočeno fizičnim osebam, ki so jim uvozne dajatve obračunane in odmerjene pri vstopu na carinsko območje EU (v nadaljevanju: potniki). Ker v bližini mejnih prehodov ni izvajalcev plačilnega prometa oziroma ne poslujejo v režimu 24/7 kot mejni prehodi je potnikom, ki so jim ob vstopu na carinsko območje obračunane in odmerjene uvozne dajatve omogočeno, da ta dolg poravnajo takoj na kraju z gotovino oziroma s plačilno kreditno kartico in zato lahko prosto razpolagajo z blagom. Poleg uvoznih in izvoznih dajatev, se z gotovino oziroma s plačilno kreditno kartico lahko plačajo tudi globe, če se plačilo izvrši na kraju storitve prekrška oziroma se v gotovini položi varščina, če se varščina polaga na kraju prekrška. Plačilo z gotovino se izvršuje v prekrškovnih postopkih, ki jih v okviru svojega področja delovanja vodijo notranje organizacijske enote - mobilni oddelki Finančne uprave RS. Storitvi prekrška lahko na kraju storitve prekrška plačajo globo oziroma predložijo varščino. Gre predvsem za kršitelje, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji. Prvi odstavek 201. člena Zakona o prekrških (v nadaljnjem besedilu: ZP-1) določa, da če storilec ne more dokazati identitete ali nima stalnega prebivališča ali če bi se z odhodom zaradi prebivanja v tujini lahko izognil odgovornosti za prekršek, lahko organ za postopek o prekršku, ki je odločil o

			prekršku na prvi stopnji, obenem odloči, da se odločba izvrši takoj ne glede na zahtevo za sodno varstvo oziroma pritožbo, če spozna, da bi storilec lahko onemogočil njeno izvršitev. Če storilec globe ne plača, organ, ki je odločil o prekršku na prvi stopnji, izvede vse potrebne ukrepe za zavarovanje plačila v skladu s petim odstavkom tega člena. V zvezi s pologom varščine pa je v četrtem odstavku 113. člena ZP-1 določeno, da se varščina lahko položi tudi v gotovini. Glede na to, da mobilni oddelki finančne uprave opravljajo svoje naloge v neenakomerno razporejenem delovnem času (24/7/365) na celotnem ozemlju Republike Slovenije, kršitelji ne morejo plačila izvršiti v vseh primerih takoj prek izvajalca plačilnega prometa, saj izvajalci plačilnega prometa poslujejo v omejenem delovnem času. Z možnostjo, da kršitelji globo plačajo na kraju prekrška z gotovino je tako zagotovljeno, da se prekrškovni postopek čim prej zaključi.
			Predlog je skladen z odločbo Ustavnega sodišča, ki jo predlagatelj navaja kot argument za znižanje predlagane obrestne mere, ki se zaračuna v primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost. Nadalje celo predlaga podaljšanje roka za plačilo za 30 dni, saj predlaga, da se plačilo obresti v višini 1 % obračunajo šele od poteka roka za plačilo davka oziroma od poteka roka za vložitev davčne napovedi, podaljšane za 30 dni oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka.
	Besedilo 95 člena naj se spremeni tako, da se glasi: «(1) V primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka oziroma od poteka roka za vložitev davčne napovedi, podaljšane za 30 dni oziroma od dneva neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek, do izdaje odločbe obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo oziroma na dan poteka roka za vložitev davčne napovedi, podaljšane za 30 dni oziroma na dan neupravičeno vrnjenega davka, iz razlogov, ki so na strani zavezanca za davek. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne	NE	

	obresti. (2) Če je evropska medbančna obrestna mera za ročnost 12 mesecev na dan potekov rokov iz prejšnjega odstavka nižja od 1%, se obračunajo obresti iz prejšnjega odstavka po obrestni meri, ki znaša 1% letno.«. Odločba US U-I-356/02!			
GZS – Zbornica računovodskih servisov	Predlagajo, da se v tretjem odstavku novega 97. a člena določi tudi rok, v katerem mora davčni organ zavezanca obvestiti o pobotu.	NE		Ni potrebe. Davčni zavezanec in njegov pooblaščenec, vključno z računovodjem, lahko dnevno sproti na eKartici preverjajo stanje. Na kartici bo razvidno, kdaj je davčni organ opravil pobot.
	Predlagajo, da se prvi odstavek 104. člena črta, veljavni drugi odstavek postane prvi, pri čemer se besedilo: « ki ni fizična oseba » črta, besedilo » v skladu s 102. in 103. členom » pa nadomesti z » v skladu s 101. do 103. členom ».	NE		Predlagajo poenotenje določitve obresti za čas odloga oziroma obročnega plačila za fizično in pravno osebo. Predlog že določa enotne 2 % letne obresti za fizične in pravne osebe, vendar pa za pravne subjekte še določa, da obrestna mera ne sme biti nižja od obrestne mere za izračun državne pomoči. Samo v tem primeru bo obrestna mera drugačna - v višini obrestne mere za izračun državne pomoči.
	Celoten predlog spremembe četrtega odstavka 135. člena naj se umakne.	DA		
	Strinjajo se z ukinitvijo pisne seznanitve, vendar pa predlagajo, naj se ponovno uvede sklepni pogovor.	NE		Podrobnejše obrazložitve za neupoštevanje so že navedene k pripombam ZDSS.
	V veljavnem 140. členu naj se ponovno vzpostavi najdaljši možen obseg podaljšanja roka za pripombe.	NE		Ni potrebe. Davčni organ lahko davčnemu zavezancu na njegovo prošnjo podaljša rok za vložitev pripomb, če so podani upravičeni razlogi. S tega vidika je za davčnega zavezanca ugodnejše, saj davčni organ pri podaljšanju roka presoja vsakokratne okoliščine, ki so na strani davčnega zavezanca. Takšen način upoštevanja konkretnih okoliščin za <u>opravljanje določenih procesnih dejanj</u> do izdaje odločbe je tudi v ZUP.
	Določijo naj se rok, v katerem mora	DA		Nov predlog določa, da mora davčni organ sestaviti zapisnik v 10 dneh po opravljenem davčnem inšpekcijskem

	davčni organ sestaviti zapisnik. K/23. členu – predložitev davčnega obračuna v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora: V zvezi s predlagano možnostjo predlaganja popravljenega davčnega obračuna ni določbe glede izdaje odločbe – se bi po tem predlogu postopek ustavil, bi bila izdana odmerna odločba za davek, ki ga je zavezanec obračunal že sam?	DA	nadzoru. Pripomba je smiselno upoštevana, saj je določeno, da davčni organ s sklepom ustavi postopek, če je predložen davčni obračun v skladu z ugotovitvami davčnega inšpekcijskega nadzora in so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka tega člena – plačan davek, skupaj z obrestmi. V tem primeru se davčni nadzor področja poslovanja ali davkov za davčno obdobje, ki je bil že predmet davčnega inšpekcijskega nadzora ne more ponoviti, razen, če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabi nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odmere davka, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni in uporabljeni v davčnem inšpekcijskem nadzoru.
	K 22./25. členu Predlagajo črtanje člena, ki ureja odpoved pravici do pripomb na zapisnik, saj postopek zaradi predlagane odpovedi pravici do pripomb na zapisnik ne bo nič krajši. Ne glede na to, da bi bila odpoved prostovoljna in da bo zavezanec poučen o posledicah odpovedi, bo ta dobil premalo relevantnih informacij, kaj taka odpoved pomeni, saj bo vplivala tudi na morebitni pritožbeni postopek.	DA	
	K 45. členu – ki podaljšujejo roke za plačilo davčnega odtegljaja, opozarjajo na negativen vpliv na proračun in pokojninsko ter zdravstveno blagajno, te negativne posledice pa se bodo		

	reševale s povišanjem obrestnih mer v davčnem postopku, povišanjem davčnih stopenj, širitvi osnov za davek ipd.		
	52./57. člen _ višina utajenega davka 5.000 je glede na najnižjo predpisano globo 2.500 evrov za posebno hud davčni prekršek je nesorazmerno nizko določena	DA	Pripomba je upoštevana, kot objektivni pogoj kaznivosti se določi višina utajenega davka glede na velikost poslovnega subjekta.

Priloga 3

Predlog Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davčnem postopku

1. člen

V Pravilniku o izvajanju Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 141/06, 46/07, 102/07, 28/09, 101/11, 24/12, 32/12 – ZDavP-2E, 19/13, 45/14, 97/14, 39/15 in 40/16) se doda x. člen, ki se glasi:

» x. člen

(predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost, ki ga sestavi davčni organ)

Davčni organ sestavi predizpolnjen obračun prispevkov za socialno varnost za zavezance za prispevke, ki so zavarovanci in plačniki prispevkov za socialno varnost za prispevke za socialno varnost, in sicer za:

- samozaposlene osebe ter osebe, ki v Republiki Sloveniji opravljajo versko službo kot verski uslužbenci v skladu s predpisi, ki urejajo versko svobodo, in izračunavajo obvezne prispevke za socialno varnost, določene z zakoni, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, starševsko varstvo in družinske prejemke in zaposlovanje,
- družbenike in delničarje družb ter ustanovitelji zavodov in zadrug, ki niso zavarovani na drugi podlagi, in izračunavajo obvezne prispevke za socialno varnost, določene z zakoni, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, starševsko varstvo in družinske prejemke ter zaposlovanje,
- kmete, če imajo zdravstveno sposobnost za opravljanje kmetijske dejavnosti, ki jo ugotavlja služba medicine dela, če se ne šolajo in niso uživalci predčasne, starostne, vdovske ali invalidske pokojnine, če ob vložitvi prijave v zavarovanje dohodek kmetije iz kmetijske dejavnosti na zavarovanega člana dosega najmanj znesek, ki je primerljiv z zneskom 60 % povprečne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, preračunane na mesec, in izračunavajo obvezne prispevke za socialno varnost, določene z zakoni, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje ter starševsko varstvo in družinske prejemke,
- osebe, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic in niso zavarovane na podlagi 15. člena ZPIZ-2 in izračunavajo prispevke za socialno varnost, določene z zakonoma, ki urejata pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje,
- osebe, ki ne izpolnjuje pogojev za obvezno vključitev v zavarovanje po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, in zakonu, ki ureja trg, in so se prostovoljno vključile v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma obvezno zavarovanje za primer brezposelnosti.«.

2. člen

Za 12 delom se pod V. poglavjem doda nov člen z novim poglavjem, ki se glasi:«

X. člen

**V a. ali VI. NAČIN IN OBLIKA SPOROČANJA INFORMACIJ V ZVEZI Z PREDLAGANJEM
POROČILA PO DRŽAVAH (CbCR)**

1. člen

(viri podatkov CbCR)

(1) V CbCR se vpisujejo podatki iz:

- poročil o konsolidiranih računovodskih izkazih ali
- letnih računovodskih poročil ali
- notranjih računovodskih poročil za poslovodno odločanje ali
- finančnih izkazov za regulativne namene.

(2) Poročevalec mednarodne skupine podjetij pri izpolnjevanju obrazca vsako leto dosledno uporablja iste enega izmed virov podatkov iz prvega odstavka tega člena. Če poročevalec spremeni vir podatkov mora to razkriti.

(3) Podatki iz CbCR ne vplivajo na poročanje o prihodkih, dobičku in davkih za druge namene. Prihodkov, dobička in davka v CbCR ni treba uskladiti s konsolidiranimi računovodskimi izkazi. Prilagoditve tudi niso potrebne zaradi razlik v računovodskih načelih, ki se uporabljajo v različnih davčnih jurisdikcijah.

(4) Podatki o poslovni enoti se vpišejo pod davčno jurisdikcijo, v kateri se poslovna enota nahaja, in ne pod davčno jurisdikcijo katere rezident je samostojna enota poslovanja, katere del je poslovna enota. Davčna jurisdikcija rezidentstva, katere del je poslovna enota, ne vključuje finančnih podatkov, povezanih s poslovno enoto.

(5) Če so kot vir uporabljena letna računovodska poročila, se vsi zneski pretvorijo v denarno valuto poročevalca mednarodne skupine podjetij po povprečnem menjalnem tečaju za zadevno poslovno leto.

(6) V CbCR se zneski vpisujejo v EUR brez centov.

2. člen (zajem podatkov v CbCR)

(1) CbCR vključuje podatke, ki se nanašajo na poslovno leto poročevalca mednarodne skupine podjetij.

(2) Poročevalec mednarodne skupine podjetij vpiše podatke oseb v sestavi mednarodne skupine podjetij v CbCR na način, da upošteva podatke:

- za poslovno leto, ki se konča na isti datum kot poslovno leto poročevalca mednarodne skupine podjetij ali ki se konča v dvanajstmesečnem obdobju pred tem datumom, ali,
- oseb v sestavi mednarodne skupine podjetij, ki poročajo za poslovno leto poročevalca mednarodne skupine podjetij.

(3) Poročevalec mednarodne skupine podjetij pri sestavi CbCR zajame podatke na enega od načinov iz drugega odstavka tega člena, pri tem pa upošteva, da morajo biti zajeti podatki med poslovnimi obdobji primerljivi. Če poročevalec mednarodne skupine podjetij spremeni zajem podatkov mora to razkriti.

3. člen (Razpredelnica 3 »Dodatne informacije«)

(1) Poročevalec mednarodne skupine podjetij v razpredelnico 3 »Dodatne informacije« vpiše najmanj informacije:

- o viru podatkov iz prvega odstavka 1. člena tega pravilnika,
- o spremembi vira podatkov iz drugega odstavka 1. člena tega pravilnika, razloge za spremembo in njene posledice,

- o uporabljenem menjalnem tečaju iz petega odstavka 1. člena tega pravilnika,
- o načinu zajema podatkov oseb v sestavi iz drugega odstavka 2. člena tega pravilnika,
- o spremembi načina zajema iz drugega odstavka 2. člena tega pravilnika ter razloge za spremembo,
- druge informacije v zvezi s sestavljanjem CbCR, druge informacije, za katere poročevalec meni, da so pomembne z vidika ocenjevanja tveganja zavezanca glede transfernih cen in tveganj, povezanih z zniževanjem davčne osnove in preusmerjanjem dobička.

(2) Poročevalec mednarodne skupine podjetij mora informacije iz prvega odstavka tega člena navesti v slovenskem in angleškem jeziku.

4. člen (predložitev CbCR)

(1) Poročevalec mednarodne skupine podjetij predloži CbCR davčnemu organu, kot je predpisano v tem pravilniku na standardiziranem obrazcu, ki je priloga A tega pravilnika.

(2) CbCR sestavljajo tri predpisane preglednice:

- Preglednica 1: Pregled razporeditve dohodka, davkov in poslovne dejavnosti po davčnih jurisdikcijah,
- Preglednica 2: Seznam vseh oseb v sestavi mednarodne skupine podjetij, združenih po davčnih jurisdikcijah,
- Preglednica 3: Dodatne informacije.

skupaj z navodili za izpolnjevanje.

(3) Poročevalec mednarodne skupine podjetij predloži CbCR v elektronski obliki prek sistema eDavki na spletni naslov: <http://edavki.durs.si>.

5. člen (odpravljanje napak pri sestavljanju CbCR)

(1) Če poročevalec mednarodne skupine podjetij po predložitvi CbCR ugotovi, da je prišlo do pomot v imenih in številkah, pisnih ali računskih pomot, o tem nemudoma obvesti davčni organ in v roku 30 dni predloži popravek CbCR.

(2) Če pristojni organ sam ugotovi oziroma prejme informacije od drugega pristojnega organa, da poročevalec mednarodne skupine podjetij ni predložil CbCR ali je predložil nepopoln CbCR ali je prišlo do pomot iz prvega odstavka tega člena, pozove zavezanca, da v roku 30 dni predloži popravek CbCR.

6. člen (postopek posvetovanja)

(1) Poročevalec obvesti davčni organ, če ugotovi, da mu je drug pristojni organ, povzročil škodljive ekonomske posledice.

(2) Takšno obvestilo vsebuje najmanj navedbo države, povezane osebe in kratek opis dejstev.

Priloga A: Obrazec poročila po državah

KONČNA DOLOČBA

3. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Navodila za izpolnjevanje Poročila po državah

Za osebe v sestavi mednarodne skupine podjetij se štejejo zlasti pravne osebe (»hčerinska podjetja«), podružnice, poslovne enote, skladi, trusti, ki tvorijo posamezno mednarodno skupino podjetij. Pri opredelitvi osebe v sestavi bistvenost in velikost pomenita pojma, ki sta določena na podlagi pravil računovodenja.

Poročevalec mednarodne skupine podjetij v **Preglednico 1: Pregled razporejanja dohodka, davkov in ekonomske dejavnosti po davčnih jurisdikcijah** za vsako osebo v sestavi mednarodne skupine podjetij, v agregatnem znesku v eurih vpiše v:

Stolpec 1 - Jurisdikcija

V prvi stolpec obrazca poročevalec mednarodne skupine podjetij (v nadaljevanju: poročevalec MNE), vpiše vse jurisdikcije, v katerih imajo osebe v sestavi mednarodne skupine podjetij (v nadaljevanju: osebe v sestavi MNE) status rezidenta za davčne namene. Jurisdikcija je opredeljena kot država ali območje, ki ima fiskalno avtonomijo. Ločena vrstica se vključi za vse osebe v sestavi MNE, za katere poročevalec MNE meni, da niso davčni rezidenti v nobeni jurisdikciji. Kadar je oseba v sestavi, davčni rezident v več kot eni jurisdikciji, je treba uporabiti veljavna prelomna pravila sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja za določitev jurisdikcije katere rezident je. Kadar sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja ni, se oseba v sestavi MNE vpiše pod jurisdikcijo, kjer ima kraj dejanskega delovanja posloводства. Kraj dejanskega delovanja posloводства se določi v skladu s 4. členom Vzorčne davčne konvencije OECD in komentarji k tej konvenciji.

Stolpec 2 - Prihodki

V drugi stolpec obrazca pod rubriko "Prihodki", poročevalec MNE vpiše naslednje podatke: (i) [vsoto] znesek prihodkov vseh oseb v sestavi MNE v posamezni jurisdikciji, ki so bili ustvarjeni s poslovanjem med povezanimi osebami, (ii) [vsoto] znesek prihodkov vseh oseb v sestavi MNE v posamezni jurisdikciji, ki so bili ustvarjeni s poslovanjem z nepovezanimi osebami in (iii) seštevek zneskov točk (i) in (ii). Prihodki vključujejo prihodke od prodaje blaga, sredstev in storitev, licenčin, obresti in drugih premij ter druge prihodke. Prihodki izključujejo plačila, prejetih od drugih oseb v sestavi MNE, ki se v davčni jurisdikciji plačnika obravnavajo kot dividende.

Stolpec 3 - Dobiček (izguba) pred davkom od dobička

Poročevalec MNE, v tretji stolpec obrazca vpiše skupni dobiček (izgubo) pred plačilom davka na dobiček za vse osebe v sestavi MNE, ki so davčni rezidenti v zadevni davčni jurisdikciji. Dobiček (izguba) pred plačilom davka na dobiček vključuje vse izredne prihodke in odhodke.

Stolpec 4 - Plačan davek na dohodek

Poročevalec MNE, v četrti stolpec obrazca vpiše skupni znesek davka na dohodek, ki so ga v določenem poslovnem letu plačale vse osebe v sestavi MNE, ki so davčni rezidenti v zadevni davčni jurisdikciji. Plačani davki vključujejo davke, ki jih je oseba v sestavi plačala jurisdikciji, v kateri ima status davčnega rezidenta in vsem drugim jurisdikcijam. Plačani davki vključujejo davek na viru, ki so ga plačale druge osebe (povezane in nepovezane osebe) v zvezi s plačili osebi v sestavi. Na primer, če družba A, ki ima status davčnega rezidenta v jurisdikciji A, ustvari prihodke iz naslova obresti v jurisdikciji B, družba A poroča o davku, ki je bil odtegnjen na viru v jurisdikciji B.

Stolpec 5 - Obračunani davek na dohodek (za tekoče leto)

Poročevalec MNE, v peti stolpec obrazca vpiše vsoto obračunanih tekočih davčnih obveznosti na poslovni izid za leto poročanja, za vse osebe v sestavi MNE, ki so davčni rezidenti v zadevni davčni jurisdikciji. Tekoče davčne obveznosti se nanašajo samo na poslovanje v tekočem letu in ne vključujejo odloženih davkov ali rezervacij za negotove davčne obveznosti.

Stolpec 6 - Izkazani kapital

Poročevalec MNE v šesti stolpec obrazca vpiše znesek izkazanega kapitala vseh oseb v sestavi MNE, ki so davčni rezidenti v zadevni davčni jurisdikciji. O izkazanem kapitalu poslovnih enot poročajo pravne osebe, katerih sestavni del so, razen če je kapitalska zahteva za regulatorne namene določena v jurisdikciji poslovne enote.

Stolpec 7 - Nerazporejeni dobiček

Poročevalec MNE, v sedmi stolpec obrazca vpiše skupni znesek nerazporejenega dobička po stanju na konec leta, za vse osebe v sestavi MNE, ki so davčni rezidenti v zadevni davčni jurisdikciji. Za poslovne enote nerazporejeni dobiček poroča pravna oseba, ki ji zadevna poslovna enota pripada.

Stolpec 8 - Število zaposlenih

Poročevalec MNE, v osmi stolpec obrazca vpiše skupno število zaposlenih za poln delovni čas za vse osebe v sestavi, ki so davčni rezidenti v zadevni davčni jurisdikciji. Število zaposlenih se lahko navede kot stanje na koncu leta, na podlagi povprečnega števila zaposlencev med letom, ali na kateri koli drugi podlagi, ki se kontinuirano in dosledno uporablja v vseh davčnih jurisdikcijah. Za zaposlene se lahko šteje tudi samostojne pogodbene izvajalce, ki sodelujejo v poslovanju osnovne dejavnosti osebe v sestavi MNE. Dovoljeno je zaokroževanje ali navajanje približnega števila zaposlenih, če to bistveno ne izkrivlja relativne razporeditve zaposlenih po različnih davčnih jurisdikcijah. Kontinuirano in dosledno je potrebno uporabljati enak pristop po posameznih osebah.

Stolpec 9 - Opredmetena sredstva razen denarja in denarnih ustreznikov

Poročevalec MNE, v deveti stolpec obrazca vpiše vsoto čiste knjigovodske vrednosti opredmetenih sredstev vseh oseb v sestavi MNE, ki so davčni rezidenti v zadevni davčni jurisdikciji. Podatke o sredstvih poslovne enote je treba poročati pod jurisdikcijo, na območju katere se poslovna enota nahaja. Opredmetena sredstva ne vključujejo denarja ali denarnih ustreznikov, neopredmetenih sredstev ali finančnih sredstev.

Poročilo po državah

Preglednica 2: Seznam vseh oseb v sestavi mednarodne skupine podjetij, združenih po davčnih jurisdikcijah

Table 2. List of all constituent Entities of the MNE group included in each aggregation per tax jurisdiction

Naziv mednarodne skupine podjetij [Name of the MNE group]:															
Zadevno poslovno leto [Fiscal year concerned]:															
4. Glavna ekonomska dejavnost [Main business activities]															
1. Davčna jurisdikcija [Tax jurisdiction]	2. Osebe v sestavi, v jurisdikciji, v kateri imajo rezidenta za davčne namene [Constituent Entities resident in the tax jurisdiction]	3. Jurisdikcija ustanovitve, če se razlikuje od jurisdikcije v kateri ima oseba status rezidenta za davčne namene [Tax jurisdiction of organisation or incorporation if different from Tax Jurisdiction of Residence]	Raziskave in razvoj [Research and Development]	Lastništvo ali upravljanje intelektualne lastnine [Holding or Managing intellectual property]	Nabava ali naročanje [Purchasing or procurement]	Proizvodnja [Manufacturing or production]	Prodaja, trženje ali distribucija [Sales, Marketing or Distribution]	Dejavnost upravljanja, vodenja ali podpornih storitev [Administrative Management or Support Services]	Zagotavljanje storitev nepovezanim osebam [Provision of Services to unrelated parties]	Dejavnost nudenja finančnih storitev znotraj skupine [Internal group Finance]	Regulirane finančne storitve [Regulated Financial Services]	Zavarovalništvo [Insurance]	Razpolaganje z delnicami ali drugimi lastniškimi instrumenti [Holding shares or other equity instruments]	Mirujoča oseba [Dormant]	Drugo ¹⁰ [Other]

¹⁰ V preglednici "Dodatne informacije" navedite naravo dejavnosti osebe v sestavi .

Navodila za izpolnjevanje Poročila po državah

Poročevalec v **Preglednico 2: Seznam vseh oseb v sestavi mednarodne skupine podjetij, združenih po jurisdikcijah** vpiše:

Stolpec 1 - Jurisdikcija

Poročevalec mednarodne skupine podjetij (v nadaljevanju: poročevalec MNE) navede jurisdikcije iz stolpca 1 Preglednice 1: Pregled razporejanja dohodka, davkov in ekonomske dejavnosti po davčnih jurisdikcijah.

Stolpec 2 - Osebe v sestavi, v jurisdikciji, v kateri imajo status rezidenta za davčne namene

Poročevalec MNE, po posameznih jurisdikcijah poimensko navede vse osebe v sestavi mednarodne skupine podjetij (v nadaljevanju: osebe v sestavi MNE), ki imajo v posamezni jurisdikciji status davčnega rezidenta. Poslovne enote morajo biti navedene pod jurisdikcijo, na območju katere se poslovna enota nahaja. Navesti je treba tudi pravno osebo, katere sestavni del so (npr. XYZ Corp - PE pod davčno jurisdikcijo A).

Stolpec 3 - Jurisdikcija ustanovitve, če se razlikuje od jurisdikcije v kateri ima oseba status rezidenta za davčne namene

Poročevalec MNE, vpiše ime jurisdikcije, v skladu s katero je organizirana ali ustanovljena oseba v sestavi MNE, če se razlikuje od jurisdikcije v kateri ima oseba v sestavi MNE status davčnega rezidenta.

Stolpec 4 - Glavne poslovne dejavnosti

Poročevalec MNE, določi vrsto glavnih poslovnih dejavnosti posameznih oseb v sestavi MNE v zadevni davčni jurisdikciji tako, da odkljuka eno ali več ustreznih okenc.

Poslovne dejavnosti
Raziskave in razvoj
Lastništvo ali upravljanje intelektualne lastnine
Nabava ali naročanje
Proizvodnja
Prodaja, trženje ali distribucija
Dejavnost upravljanja, vodenja ali podpornih storitev
Zagotavljanje storitev nepovezanim osebam
Dejavnost nudenja finančnih storitev znotraj skupine
Regulirane finančne storitve
Zavarovalništvo
Razpolaganje z delnicami ali drugimi lastniškimi instrumenti
Mirujoča oseba
Drugo ¹¹

¹¹ Prosimo, vpišite vrsto dejavnosti osebe v sestavi v razdelek "Dodatne informacije".

Poročilo po državah

Preglednica 3: Dodatne informacije

Table 3. Additional Information

Naziv mednarodne skupine podjetij [Name of the MNE group]:	
Zadevno poslovno leto [Fiscal year concerned]:	
Na kratko navedite kakršne koli dodatne informacije ali pojasnila, ki se vam zdijo potrebna ali bi olajšala razumevanje obveznih podatkov iz poročila po državah. [Please include any further brief information or explanation you consider necessary or that would facilitate the understanding of the compulsory information provided in the country by country report]	